

Başlarken

Sami ÖZDEMİR
Genel Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri

15 Temmuz 2016,

Ülke içinde yaşayan veya herhangi bir kuruma üye olan fertlerin; organizasyon veya devlet politikasını şekillendirebilmek için eşit haklara sahip olduğu yönetim biçimine demokrasi denilmektedir. Gelişmiş kültür seviyesine ve hoşgörü anlayışına ulaşmış toplumlar demokrasiyi sindirerek bütün kurumlarıyla işler hale getirip kendilerini buna göre yönetmektedir. Dünya ve ülkemiz tarihinde bazen demokrasi ile amacına ulaşamayan grup veya organizasyonlar yönetim erkini ellerine geçirebilmek için; güç kullanmak marifetiyle demokrasiye müdahale etmektedir. Çok kısa bir süre önce 15 Temmuz akşamı Türkiye Cumhuriyeti böyle bir kalkışmaya hedef olmuştur.

15 Temmuz'da ülkemiz, tarihinin hiçbir döneminde maruz kalmadığı büyük ve asimetrik bir saldırıya maruz kalmıştır. Bu; hem içte hem dışta konuşlanmış pek çok düşmanın tek bir akıl ve hedef etrafında birleştirilerek, Türk devletinin bütün kurumlarına saldırarak devleti işlevsiz hale getirmeyi hedeflediği bir kalkışma olarak da özetlenebilir. Bu kalkışmanın asker, sivil gibi pek çok ayağı olsa da asker içinde örgütlenmiş bir grubun yaptığı göz ardı edilmemelidir. Yetkililerin ifade ettiği gibi FETÖ yapılanması ve onunla birlikte hareket edenler, ülkemizi karanlık günlere götürmeyi hedefleyerek bu kalkışmayı başlatmışlardır.

Bu kalkışma neticesinde ülkemiz büyük bir badirenin eşiğinden dönmüş, kamuda ve özel sektörde pek çok kişi ve kuruma yönelik adli ve idari tahkikatlar yapılmıştır. Her zaman söylediğimiz gibi, bizler mahkeme değiliz. Suçu sabit olmayan herkes kanun önünde suçsuz olarak kabul edilmeli, adalet terazisi kurularak eğitim çalışanları arasında yeni mağdurlar üretilmeden, hakkaniyetli bir soruşturma süreci ile suçlu olanların cezalarını çekmeleri sağlanmalıdır. İhraç edilen kamu personeli ile ilgili itirazlar titizlikle incelenmeli, bu yapılırken kişilere neyle suçlandıkları, bunun delillerinin ne olduğu açıkça belirtilerek, kendilerini savunma imkânı verilmelidir.

Türk Eğitim-Sen olarak hem üyelerimizin hem de Türk milletinin bu konu hakkında detaylı bir bilgiye sahip olması, meselenin sağlıklı zeminde tartışılabilmesi için farklı fikirlerin ve bakış açılarının öğrenilmesi gerektiğini düşünerek dergimizin bu sayısını 15 Temmuz Darbe Girişimine ayırdık. Bizleri kırmayarak görüşlerini paylaşan Adalet ve Kalkınma Partisi Hatay Milletvekili Hacı Bayram Türkoğlu'na, Cumhuriyet Halk Partisi Bursa Milletvekili Dr. Ceyhun İrgil'e, Milliyetçi Hareket Partisi Osmaniye Milletvekili Doç. Dr. Ruhi Ersoy'a, Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkan Yardımcısı ve İstanbul Milletvekili Atila Kaya'ya, Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Hilmi DEMİR'e, Prof. Dr. İskender ÖKSÜZ'e, Türk Ocakları Genel Başkanı Prof. Dr. Mehmet ÖZ'e ayrıca otizmle ilgili bizleri aydınlatan Cumhuriyet Halk Partisi Kayseri Milletvekili Çetin Arık'a teşekkür ederiz. 15 Temmuz akşamı şehit olan 241 demokrasi kahramanına Allah'tan rahmet, acılı ailelerine başsağlığı; demokrasi gazilerimize de geçmiş olsun dileklerimizi iletiyorum.

Saygılarımla…

TÜRK EĞİTİM-SEN

Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri
Kolu Kamu Çalışanları Sendikası
GENEL MERKEZİ

Temmuz-Ağustos-Eylül 2016
Sayı : 56

Türk Eğitim-Sen Genel
Merkezi adına Sahibi
İsmail KONCUK
Genel Başkan

Genel Yayın Yönetmeni
Sami ÖZDEMİR
Genel Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri

Yayın Kurulu
Musa AKKAŞ
Seyit Ali KAPLAN
Talip GEYLAN
Cengiz KOCAKAPLAN
M. Yaşar ŞAHİNDOĞAN

Basın Danışmanı
Meltem YALÇINKAYA
Düzeltme
Tuğçe TAŞDEMİR

Yönetim Yeri
Talatpaşa Bulvarı No:160 / 6
Cebeci/ANKARA
Tel:0312 424 09 60
Faks:0312 424 09 68

Dergimiz yerel süreli ve ücretsizdir.

Üç ayda bir yayınlanır

Dergide bulunan yazıların sorumluluğu
yazarlarına aittir
Basım Tarihi 22.10.2016

Grafik Tasarım ve Baskı

Altuğ Ajans Reklam Basın Yayın
Fatih Taha AKALAN
Atatürk Bulvarı No: 44/27 Sıhhiye - ANKARA
Tel ve Faks: 0.312 417 81 07
Basım Yeri : Matus Basımevi Reklam ve Yayıncılık Tic. Ltd. Şti.
Matbaacılar Sit. 1514 Sokak No:2 İvedik Organize Sanayi
Yenimahalle - Ankara

TÜRK EĞİTİM-SEN, TÜRKİYE KAMU-SEN
(Türkiye Kamu Çalışanları Sendikaları
Konfederasyonu) Üyesidir.

04 **Genel Başkan İsmail KONCUK**
Uçurumun Kenarından Döndük mü?

10 **Söyleşi**
15 TEMMUZ DARBE GİRİŞİMİNDE TBMM'DE EŞİ VE KIZIYLA YARALANAN AKPARTİ HATAY MİLLETVEKİLİ HACI BAYRAM TÜRKOĞLU :
"Nasıl milli mücadelede kurtuluş destanı yazıldıysa, 15 Temmuz gecesinde de Anadolu'da yeniden milli mücadele tarihi yazıldı. Bu tarihi yazanlar başta Türk Milleti'nin kendisidir."

20 **Söyleşi**
CHP BURSA MİLLETVEKİLİ VE TBMM MİLLİ EĞİTİM, KÜLTÜR, GENÇLİK VE SPOR KOMİSYONU ÜYESİ DR. CEYHUN İRGİL :
"Birşeyi farkettiniz mi; bastırılan afişlerde-broşürlerde silahlar, tanklar hep ön planda. Yanılıyorlar. O afişlere defter ve kalem koymaları lazım."

28 **Söyleşi**

MHP OSMANİYE MİLLETVEKİLİ DOÇ. DR. RUHİ ERSOY :

"Türkiye'deki darbeler tarihine bakıldığında halkın bir bölümünün veya belli bir siyasi grubun cuntaya karşı mukavemet geliştirdiği görülebilir lakin halkın büyük bir çoğunluğunun sokağa inerek tankın, topun, namlunun önüne geçmesinin benzeri önceki örneklerde görülmez."

35 **Makale**

FETÖ/PDY'NİN HAİN DARBE GİRİŞİMİNDEN SONRA: MİLLET, DEVLET VE DEMOKRASİ

Prof. Dr. Mehmet ÖZ
Türk Ocakları Genel Başkanı

38 **Makale**

12 EYLÜL DARBESİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Atila KAYA
MHP Genel Başkan Yardımcısı
İstanbul Milletvekili

48 **Makale**

15 TEMMUZ'DA NE OLDU ? SONRASINDA NE YAŞIYORUZ ?

Talip GEYLAN
Genel Teşkilatlandırma Sekreteri

52 **Makale**

NE YAPALIM DA BİR DAHA TEKRARLANMASIN

Prof. Dr. İskender ÖKSÜZ

54 **Makale**

DEVLET VE ADALET

Cengiz KOCAKAPLAN
Genel Eğitim ve Sosyal İşler Sekreteri

57 **Makale**

IŞİD ve PARALELCİLERİN ZİHİN YAPISI AYNI

Prof. Dr. Hilmi DEMİR
Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi

60 **Söyleşi**

CHP KAYSERİ MİLLETVEKİLİ ÇETİN ARIK, KIZI İLE BİRLİKTE OTİZMLİ ÇOCUKLARIN SESİ OLDU

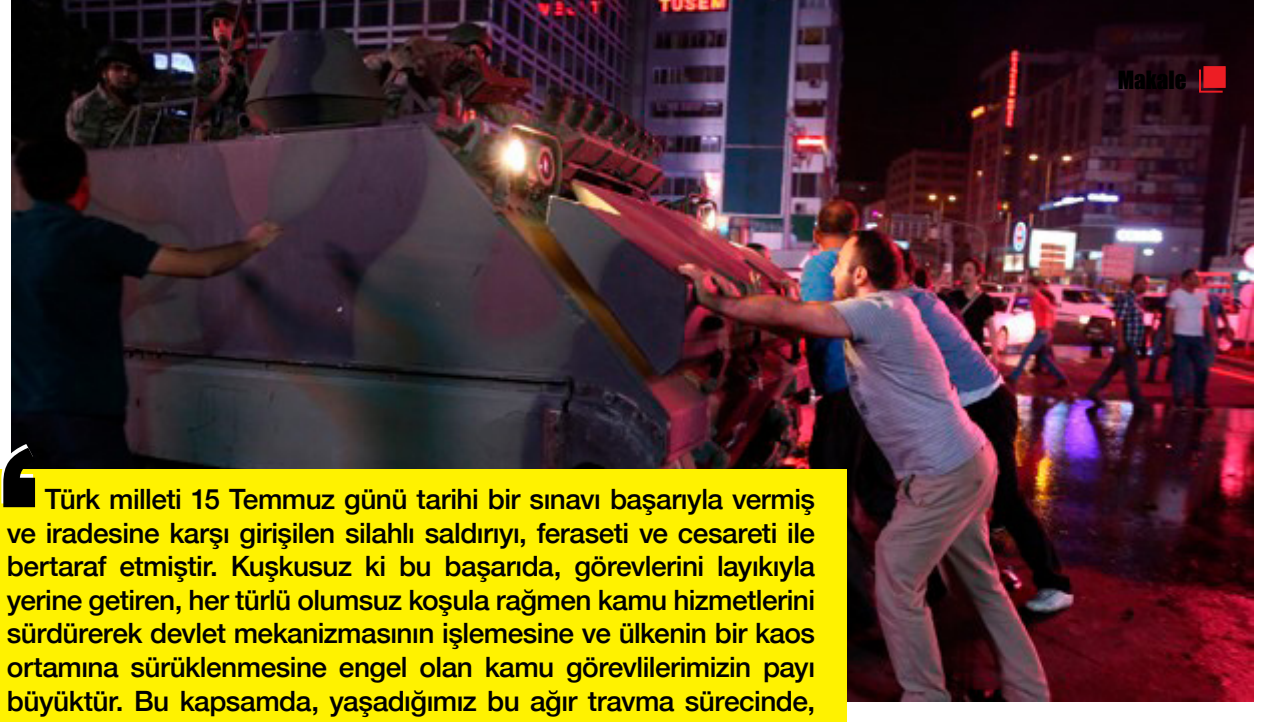
İsmail KONCUK / Genel Başkan

Uçurumun Kenarından Döndük mü?

İnsanlık tarihinin başlangıcı ile birlikte ortaya çıkan bir arada yaşama, beraber hareket etme olgusu, hem sürekliliği sağlamak hem de başarıya ulaşmak amacıyla düzen arayışını da beraberinde getirmiştir. Kişilerin oluşturduğu toplumdaki düzeni sağlamak için bireylerin ihtiyaçlarını, isteklerini, ilişkilerini ve haklarını düzenleyen kurallara, yasalara ve bunları uygulayacak kurumlar üstü bir kurama gereksinim olmuştur. Çünkü hem özgürlüklerin teminatı, hem de toplumsal adaletin ve iradenin ürünü olacak bu düzeni tamamen kişilerin vicdanına bırakmak yerine; ilke kural ve kanunlarla zorlama ve yaptırım gücü olan bir aygıt ile tesis etmek kaçınılmazdır. Bu ihtiyacı gidermek için temel gayesi; sosyal düzenin, adaletin, toplumun iyiliğinin sağlanması olan, belli bir toprak parçası üzerinde yerleşmiş bir insan topluluğuna dayanan ve bu topraklar üzerinde bulunan her şey üzerinde nihai meşru kontrole sahip bir organizasyon olarak "devlet" mekanizması doğmuştur.

Devlet mekanizmasının şekillenmeye başlaması ile birlikte bu aygıtı elde tutma veya yönetme kaygıları yönetim biçimlerinin doğuşunu beraberinde getirmiştir. Kendi kendine yetebilme, korunma ve kollanma gibi basit gayelerle ortaya çıkan ve tek kişi hâkimiyetine dayanan bütün yönetim biçimlerinin ilk evresi olarak beylik sistemi ile başlayan yönetim arayışları; toplumların gelir, eğitim seviyesi, felsefi derinlik, toprak ve ulus olarak gelişmelerine bağlı olarak, halkın yönetime katıldığı ve kendi kendisini yönettiği, demokrasinin hâkim olduğu yönetim biçimlerini ortaya çıkarmıştır. Zamanın ilerlemesi ile görevinde yetkin ve liyakat sahibi kişilerin yönetime gelmesi ihtiyacına istinaden tepeden tırnağa yetişmiş, becerikli ve donanımlı kişilerin devlet kademelerinde görev alması hedefi ile "meritokrasi" doğmuştur.

Günümüz dünyasında bireyin vicdanı ve aklından ziyade; kanunların, kuralların, ilkelerin belirli olduğu, işleyişin ve uygulama içindeki aksayan yönlerinin aşama aşama

“Türk milleti 15 Temmuz günü tarihi bir sınavı başarıyla vermiş ve iradesine karşı girişilen silahlı saldırıyı, feraseti ve cesareti ile bertaraf etmiştir. Kuşkusuz ki bu başarıda, görevlerini layıkıyla yerine getiren, her türlü olumsuz koşula rağmen kamu hizmetlerini sürdürerek devlet mekanizmasının işlemesine ve ülkenin bir kaos ortamına sürüklenmesine engel olan kamu görevlilerimizin payı büyüktür. Bu kapsamda, yaşadığımız bu ağır travma sürecinde, böylesine önemli bir rol üstlenmiş bir kesimin geniş bir bölümünün darbe taraftarı, terör örgütü üyesi gibi algılanmasına sebep olacak bir muameleye tabi tutulmaması gerekmektedir.”

giderildiği, sistem ile kökten değişikliklerin yerine, bireylerin ve devletin işleyişine göre yasaların, kişiler için değil toplum ve teşkilatlar için çıkarıldığı; seçme ve atama kriterlerinin şeffaf ve sorgulanabilir olduğu, kişilerin ya da yönetim erkini elinde bulunduranların değiştirmek ya da delmek için çalışmadığı, “meritokratik demokrasi” yani “liyakatli çoğulculuk” anlayışı, gelişmiş ve rüştünü bütün dünyaya ispat etmiş devletlerde tercih edilmektedir. Bu sistemin kurulabilmesi için bireysel ve toplumsal bakış açısının eğitilmesi, kişinin veya zümrenin adamı olma yerine; devletin ve hizmetinde olduğu toplumun yüce menfaatlerini koruma mantığının yerleştirilmesi gerekmektedir.

Devlet aygıtını yönetme üzerine kurulan hükmetme, demokrasiyi benimsemiş toplumlarda siyasetle gerçekleşen bir durum olmasına rağmen zaman zaman, ekseriyetle gelişmemiş ya da gelişmekte olan ülkelerde çeşitli fiili durumlarla da meydana gelmektedir. Ülkemizde de demokratik seçim ve yönetim şekli,utanç verici bir şekilde,silahlı kuvvetlerimizin; elindeki güce dayanarak zor kullanma yolu ile hükümetlerin ekonomik, sosyal ve anarşik problemleri çözememesini gerekçe göstererek askeri darbe yoluyla zaman zaman kesintiye uğramamıştır. 1913 Bab-ı Ali Baskını, 27 Mayıs 1960 İhtilali, 22 Şubat 1962 Ayaklanması (Talat Aydemir Cuntası), 12 Mart 1971 Muhtırası, 12 Eylül 1980 Askeri Müdahalesi, 28 Şubat, 27 Nisan e-Muhtırası ve 15 Temmuz 2016 Darbe Girişimi ise ülkemiz tarihinde yönetimin çeşitli ara formüllerle şekillendirilmesi ya da değiştirilmesi için uygulanmış müdahaleler başlığı ile tarihimizde bir leke olarak yer alacaktır.

Her türlü darbe girişimlerinin insan onuruna yakışmamasının yanında, en son yaşadığımız 15 Temmuz 2016 kanlı darbe girişimi, gördüğümüz ve yaşadığımız en alçak müdahale olarak milletimiz tarafından tescillenmiştir. 15 Temmuz akşamı saat 22.00 sularında İstanbul’daki boğaz köprülerinin askerler tarafından kapatılmasıyla patlak veren olayda, Başkent Ankara’da F-16 uçaklarının alçak uçuşları ve helikopter seslerinin duyulmasıyla gerilim arttı. İstanbul ve Ankara başta olmak üzere birçok şehirde tanklar sokaklara indi. Halk ve Türk Silahlı Kuvvetlerinin büyük bir kısmı, Cumhurbaşkanı, Başbakan, 1. Ordu komutanı ve siyasi parti liderlerinin çağrısı ile demokrasiden yana tavır sergileyerek, ordu içindeki cuntanın yapmış olduğu bu kalkışmaya karşı durarak demokrasiden yana tavır koydu. Bu çağrılara uyarak meydanlara akın etmeye başladı. Bazı vatandaşlar tankların önünü kesti ve durdurulan tankların üzerine çıktı. Asker, polis ve sivil halk arasında yaşanan bu gerilim ve demokrasi mücadelesi, “halkın sesinin Hakk’ın sesi” olduğunu ispat eder gibi halkın egemenliği ile sonuçlandı. Asker, polis, halk, siyasetçiler, esnaf, sivil toplum kuruluşları ve sendikalar... kısaca bütün Türk milleti ayrılıkları bırakarak; vatan, bayrak, devlet ve demokrasi ortaklıklarında buluştuk. Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk’ün dediği gibi “Söz konusu vatan ise gerisi teferruattır” ilkesi ile vatanın bölünmez bütünlüğü ve millî çıkarlarımız için bir araya gelerek 15 Temmuz ruhu ile egemenliğimize dört elle sarıldık. 241 demokrasi şehidimiz ve yüzlerce hatta binlerle ifade edilen demokrasi gazisi ile millet olarak

birinci sınıf ve kesintisiz demokrasi isteğimizi bütün platformlarda dile getirdik.Ülkemizde iktidarı değiştirmenin tek yolunun ancak seçim olduğunu ve seçilmiş iktidara, halkın tercihine saygı gösterilmesi gerektiğini bütün dünyaya haykırdık.

Bütün bu sürecin, Türkiye Cumhuriyeti Devleti ve Türk halkı tarafından yeni bir ruh ile sıkı sıkıya kucaklaşmasını sağlaması bakımından ayrı bir önemi de bulunmaktadır. Bununla birlikte demokrasi mitinglerinde birbirinden farklı siyasi bakış ve dünya görüşüne sahip yüz binlerin aynı mesajı dünyaya haykırması Türk halkının kesintisiz demokrasiyi nasıl içselleştirdiğinin en bariz göstergesi olarak tarih sahnesine altın harflerle not edilmiştir.

Türkiye Kamu-Sen olarak, daha önceki darbe girişimlerinde olduğu gibi, darbenin ilk anından itibaren kesintisiz demokrasinin yanında yer aldığımızı, bu alçak kalkışmanın Türk milletine ve Türkiye Cumhuriyeti Devletine yakışmadığını, böyle bir kalkışmaya katılanların bu yanlıştan bir an evvel dönmeleri gerektiğini dile getirdik. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne ve bütün kurumlarına kast eden kalkışmanın, hem içte hem de dışta yer alan düşmanlarımız tarafından birlikte tezgahlandığını dile getirerek, bulunduğumuz coğrafyada oynanan oyunları görerek ülkemizin kendi iç sorunları ve mücadeleleri ile baş başa bırakılarak oyun dışına itilmeye çalışıldığını, yapmış olduğumuz basın açıklamaları ve görüşmeler ile bütün platformlarda dile getirdik.

Bu darbe kalkışması ile Türkiye çok büyük bir uçurumun eşiğine getirilmiş ve ardından da bu uçurumdan yuvarlanarak parçalanması istenmiştir. 15 Temmuz günü yaşanan ve Türk tarihine kara bir leke olarak geçen olağanüstü durum üzerine, Türk devleti olağanüstü tedbirler alma ihtiyacı hissetmiştir. Devletin koruma refleksi devreye girmiş kamu kurum ve kuruluşlarında yoğun bir görevden alma süreci başlatılmıştır. Görevi ve siyasi düşüncesi ne olursa olsun Anayasa ile oluşturulan hür demokratik düzeni ortadan kaldırmaya; millet iradesini yok ederek ve zor kullanarak ülkenin yönetimini ele geçirmeye çalışan darbecilerin en ağır şekilde cezalandırılması şüphesiz en büyük temennimizdir. Ancak aynı zamanda suçluların ortaya çıkarılması ve gereken cezaya çarptırılması sürecinde, kamu düzeninin eksiksiz tesis edilebilmesi için adaletli ve şeffaf davranmak devlet olarak asli görevimiz olmalıdır. Aksi takdirde bu kalkışmayı yapanların değirmenine su taşınmakta onların kurmuş olduğu oyunlar ile devlet içten içe çökertilme tehlikesi ile baş başa bırakılmaktadır.

Bütün kamu kurumalarında sonucu henüz kestirilemeyen ve nereye varacağı tam belli olmayan ve dalga dalga süren görevden alma ve ihraçlar yaşanmaktadır. Burada en büyük sorun, kişilerin ne ile suçlandığını bilmeden matbu bir yazı ile açığa alınması; savunma hakkı verilmeden ihraç edilmesidir. İdam mahkumuna bile son sözünün sorulduğu günümüzde, kendisine isnat edilen suçlamayı bilmeden ve savunma yapmasına müsaade edilmesine imkan verilmeyen bu durum, kamu görevlileri arasında büyük bir tedirginliğe ve korkuya yol açmaktadır. Bu noktada gerçekleştirilen uygulamaların demokratik hukuk devleti ilkeleri çerçevesinde yürütülmesi ve mesnetsiz iddialara, asılsız bilgi ve belgelere dayalı olarak görevden uzaklaştırma ve ihraç işlemi gerçekleştirilmemesi çalışma barışının korunması, milli birlik ve beraberliğimizin sürdürülmesi adına son derece önemlidir.

15 Temmuz başarısız darbe girişimi ardından kamudaki görevden alma ve ihraçlar ile ilgili kamu çalışanlarının fikirlerini almak ve ilgili yerlere aktarabilmek adına bir anket yapmıştık. Anket kamuda görev yapan memurların OHAL sürecinde alınan önlemlerden nasıl etkilendiğini ortaya koyması bakımından büyük önem taşımaktadır. Ankete katılan 7 bin 254 kamu görevlisinin yüzde 92,4'ü bu uygulamalardan olumsuz yönde etkilendiğine, yüzde 85.9'u, üzerindeki baskı nedeniyle performanslarının düştüğüne inanıyor. Deneklerin yüzde 81.6'sı ise 'Böyle giderse bir gün sıra bana da gelcek' endişesi yaşıyor. İşin ilginç tarafı ise ankete katılanların yüzde 54'ü bu süreç nedeniyle ya işten ayrılmayı veya emekli olmayı dü-

şünüyor. Yaptığımız çalışmalarda, görevden almaların adil bir şekilde gerçekleştiğine inananların oranı sadece yüzde 2.4 olarak gözükmektedir. Bu anket sonucu iyi yorumlanmalıdır. Böyle giderse bir gün bana da sıra gelecek diyen ve bu işlerle ilgisinin olmadığını belirten kişilerin çok olması ve iş ve işlemlerin adaletli olduğuna inananların çok az olması adaletin ve şeffaflığın ne kadar gerekli olduğunu bir kez daha gözler önüne sermektedir. Valiliklerde ve Başbakanlıkda kurulan itiraz masalarının ve soruşturma komisyonlarının adaletli çalışması devlet ve millet olarak vermemiz gereken en önemli sınav olarak karşımızda durmaktadır. Hoca Ahmet Yesevi'nin dediği gibi; "Adaletin olmadığı yerde diken dahi bitmez..!" Soruşturmaların, toplumsal barış ve hukuka olan güvenin korunabilmesi için adaletli ve şeffaf olarak yürütülmesi büyük önem taşımaktadır.

Türk milleti 15 Temmuz günü tarihi bir sınavı başarıyla vermiş ve iradesine karşı girişilen silahlı saldırıyı, feraseti ve cesareti ile bertaraf etmiştir. Kuşkusuz ki bu başarıda, görevlerini layıkıyla yerine getiren, her türlü olumsuz koşula rağmen kamu hizmetlerini sürdürerek devlet mekanizmasının işlemesine ve ülkenin bir kaos ortamına sürüklenmesine engel olan kamu görevlilerimizin payı büyüktür. Bu kapsamda, yaşadığımız bu ağır travma sürecinde, böylesine önemli bir rol üstlenmiş bir kesimin geniş bir bölümünün darbe taraftarı, terör örgütü üyesi gibi algılanmasına sebep olacak bir muameleye tabi tutulmaması gerekmektedir.

Uzunca bir süreden beri kamu görevlilerinin iş güvencelerinin kaldırılmasına yönelik bir takım çalışmalar yapıldığı hepimizin malumudur. Bu alçak darbe girişiminin ve buna bağlı olarak yaşanan görevden almaların, memurların iş

güvencelerinin kaldırılması için bir gerekçe olarak ortaya konulmaması; hukuk sisteminin, adil ve tarafsız bir şekilde işletilerek darbeye karışan kişilerin cezalandırılması, ilgisi bulunmayan kamu görevlilerinin ise bir an önce görevlerinin başına dönmesinin sağlanması, kamu düzeninin verimi ve kamu görevlilerinin yaşadığı tedirginliğin giderilmesi bakımından hayati bir adım olacaktır. Bu süreci ve OHAL'in verdiği yetkileri kamu görevlilerinin iş güvencesini kaldırmak ve darbe girişimini onları mağdur etmek için bir sebep olarak sunanlara, yüz bin civarında kamu görevlisinin bu süreçte görevden alma ve ihraçlara maruz kalmasına karşın kaç tane milletvekilinin bu uygulamaya tabi tutulduğunu sormadan geçemeyeceğim. Kanunlar yasalar açıktır. her türlü yasa dışı işe bulaşan memuru işten atmak son derece basittir. Ama sıkıntılı ve suça bulaşmış insanların varlığını bahane ederek kamu çalışanlarının tamamının özlük haklarını yok etmek son derece yanlıştır. Aynı şekilde KPSS ile öğretmen ve memur alımının kaldırılması, onun yerine mülakatın getirilmesi de yanlıştır. Bunun yerine şeffaf sınav ile memur alımının yapılması, devlet güvenliği için de kişiler ile ilgili güvenlik soruşturmasının yapılması etkili bir tedbir olarak düşünülebilir. Böylece ülkemiz ve devletimiz için sıkıntılı işlere bulaşmış, kişiler ve gruplara iradesini ipotek etmiş, terör örgütlerine üye olmuş kişilerin kamuda istihdam edilmesi önlenebilecektir.

Devletimize ve milli kimliğimize kast eden 15 Temmuz darbe girişimi gibi alçak ve menfur girişimler ile bir daha karşılaşmamak için yapmamız gereken en büyük işlerden birisi, liyakatin ve adaletin tepeden tırnağa bütün topluma ve bütün devlet mekanizmalarına yayılması gerekmektedir. Eğer bunu beceremezsek bir dahaki sefede uçurumun eşiğinden dönmemiz mümkün görülmemektedir. Öldürmeyen acının güçlendirmesi gibi, devletimizi yıkmayı başaramayan bu girişimin, millet ve devlet olarak kenetlenmemize vesile olmasını temenni ediyorum. Allah milletimize bir daha böyle sıkıntılı günler göstermesin.

Bu süreçte yapmış olduğumuz sendikal faaliyetler ile diğer sendikalar karşısında ön alarak "soruşturmaları sulandırma" iftirasına maruz kalma pahasına, kamu çalışanlarının gerçek dostunun kim olduğunu, vefanın kimde olduğunu bir kez daha gösteren Türk Eğitim-Sen ve Türkiye Kamu-Sen teşkilatlarına teşekkür ediyorum. Bütün olan biten ile ilgili her zaman söylediğimiz gibi sadece adaleti ve şeffaflığı istediğimiz; bir kez daha bu vesileyle dile getiriyor, saygılarımı sunuyorum.

TÜRKİYE KAMU-SEN 15 TEMMUZ KALKIŞMA GİRİŞİMİNE ANINDA TEPKİ GÖSTERDİ

Türkiye Kamu-Sen, 15 Temmuz Gecesi Yaşanan Demokrasiyi Kesintiye Uğratma Girişimlerini 16 Temmuz Sabahı Protesto Etti.

Dün Olduğu Gibi Bugün De Her Türlü Darbenin Kaşısındayız .

Genel Merkezimiz önünde başta Genel Başkanımız İsmail Koncuk olmak üzere, sendikalarımızın Genel Başkanları, Genel Merkez Yöneticilerimiz, Şube Başkanlarımız, üyelerimiz ve çok sayıda vatandaş katıldı.

"15 Temmuz 2016 günü gerçekleştirilen ve hiç kimsenin onaylamayacağı acı olaylara neden olan darbe girişimini gerçekleştirenleri ve buna destek veren tüm güçleri kınıyoruz.

Türkiye Kamu-Sen olarak hiçbir gücün milletin kararının üstünde olmadığını, seçimle gelen iktidarların yine seçimle gitmesinin demokrasi anlayışımızın temelini oluşturduğunu bir kez daha kuvvetle vurguluyoruz.

Askerimizin polisimize, polisimizin askerimize namlu doğrulttuğu, kendi uçaklarımızın demokrasimizin ve devletimizin kalesi olan Meclisimizi bombaladığı, sokaktaki vatandaşlarımızın üzerine mermiler yağdırıldığı ve yüzlerce can kaybının yaşandığı bu alçakça girişim, Türk tarihine başka bir kara leke olarak geçecektir.

Genel Başkan İsmail Koncuk yaptığı açıklamada şu satırlara yer verdi;Bütün bu sürecin Türkiye Cumhuriyeti Devleti ve Türk halkı tarafından yeni bir ruh ile sıkı sıkıya kucaklaşmasını sağlaması bakımından ayrı bir önemi de bulunmaktadır. Bununla birlikte demokrasi mitinglerinde birbirinden farklı siyasi bakış ve dünya görüşüne sahip yüz binlerin aynı mesajı dünyaya haykırması Türk halkının kesintisiz demokrasiyi nasıl içselleştirdiğinin en bariz göstergesi olarak tarih sahnesine altın harflerle not edilmiştir.

Türkiye Kamusen olarak darbenin ilk anından itibaren kesintisiz demokrasinin yanında yer aldığımızı, bu alçak kalkışmanın Türk milletine ve Türkiye Cumhuriyeti Devletine yakışmadığını, böyle bir kalkışmaya katılanların bu yanlıştan bir an evvel dönmeleri gerektiğini diler getirdik. Türkiye Cumhuriyeti Devletine ve bütün kurumlarına kast eden kalkışmanın, hem içte hem de dışta yer alan düşmanlarımız tarafından birlikte tezgahlandığını dile getirerek, bulunduğumuz coğrafyada oynanan oyunları görerek ülkemizin kendi iç sorunları ve mücadeleleri ile baş başa bırakılarak oyun dışına itilmeye çalışıldığını, yapmış olduğumuz basın açıklamaları ve görüşmeler ile bütün platformlarda dile getirdik.

Bu darbe kalkışması ile Türkiye çok büyük bir uçumun eşiğine getirilmiş ve ardından da bu uçurumdan yuvarlanarak parçalanması istenmiştir. 15 Temmuz günü yaşanan ve Türk tarihine kara bir leke olarak geçen olağanüstü durum üzerine, Türk devleti olağanüstü tedbirler alma ihtiyacı hissetmiştir. Devletin koruma refleksi devreye girmiş kamu kurum ve kuruluşlarında yoğun bir görevden alma süreci başlatılmıştır. Görevi ve siyasi düşüncesi ne olursa olsun Anayasa ile oluşturulan hür demokratik düzeni ortadan kaldırmaya; millet iradesini yok ederek ve zor kullanarak ülkenin yönetimini ele geçirmeye çalışan darbecilerin en ağır şekilde cezalandırılması en büyük temennimizdir. Suçluların ortaya çıkarılması ve gereken cezaya çarptırılması sürecinde kamu düzeninin eksiksiz tesis edilebilmesi için adaletli ve şeffaf davranmak devlet olarak asli görevimiz olmalıdır. Aksi takdirde bu kalkışmayı yapanların değirmenine su taşınmakta onların kurmuş olduğu oyunlar ile devlet içten içe çökertilme tehlikesi ile baş başa bırakılmaktadır.

Bütün kamu kurumalarında sonucu henüz kestirilemeyen ve nereye varacağı tam belli olmayan ve dalga dalga süren görevden alma ve ihraçlar yaşanmaktadır. Burada en büyük sorun, kişilerin ne ile suçlandığını bilmeden matbu bir yazı ile açığa alınması; savunma hakkı verilmeden ihraç edilmesidir. İdam mahkumuna bile son sözünün sorulduğu günümüzde, kendisine isnat edilen suçlamayı bilmeden ve savunma yapmasına müsaade edilmesine imkan verilmeyen bu durum, kamu görevlileri arasında büyük bir tedirginliğe ve korkuya yol açmaktadır. Bu noktada gerçekleştirilen uygulamaların demokratik hukuk devleti ilkeleri çerçevesinde yürütülmesi ve mesnetsiz iddialara, asılsız bilgi ve belgelere dayalı olarak görevden uzaklaştırma ve ihraç işlemi ger-

çekleştirilmemesi çalışma barışının korunması, milli birlik ve beraberliğimizin sürdürülmesi adına son derece önemlidir.

15 Temmuz başarısız darbe girişimi ardından kamudaki görevden alma ve ihraçlar ile ilgili kamu çalışanlarının fikirlerini almak ve ilgili yerlere aktarabilmek adına bir anket yapmıştık. Kamuda görev yapan memurların OHAL sürecinde alınan önlemlerden nasıl etkilendiğini ortaya koyması bakımından büyük önem taşımaktadır. 7 bin 254 kamu görevlisi ile internet üzerinden anket çalışmasına katılanların, yüzde 92,4'ü de bu uygulamalardan olumsuz yönde etkilendiğine, yüzde 85.9'u, üzerindeki baskı nedeniyle performanslarının düştüğüne inanıyor. Bu arkadaşların yüzde 81.6'sı ise 'Böyle giderse bir gün sıra bana da gelcek' endişesi yaşıyor. İşin ilginç tarafı ise ankete katılanların yüzde 54'ü bu süreç nedeniyle ya işten ayrılmayı veya emekli olmayı düşünüyor. Yaptığımız çalışmalarda, görevden almaların adil bir şekilde gerçekleştiğine inananların oranı sadece yüzde 2.4 olarak gözükmektedir. Bu anket sonucu iyi yorumlanmalıdır. Böyle giderse bir gün bana da sıra gelecek diyen ve bu işlerle ilgisini olmadığını belirten kişilerin çok olması ve iş ve işlemlerin adaletli olduğuna inananların çok az olması adaletin ve şeffaflığın ne kadar gerekli olduğunu bir kez daha gözler önüne sermektedir. Valiliklerde, Başbakanlıklarda kurulan itiraz masalarının ve soruşturma komisyonlarının adaletli çalışması devlet ve millet olarak vermemiz gereken en önemli sınav olarak karşımızda durmaktadır. Hoca Ahmet Yesevi'nin dediği gibi; Adaletin olmadığı yerde diken dahi bitmez..! Soruşturmaların selameti ve kişilerin vicdanında makes bulması açısından adaletli ve şeffaf olarak yürütülmesi büyük önem taşımaktadır.

Türk milleti 15 Temmuz günü tarihi bir sınavı başarıyla vermiş ve iradesine karşı girişilen silahlı saldırıyı, feraseti ve cesareti ile bertaraf etmiştir. Kuşkusuz ki bu başarıda, görevlerini layıkıyla yerine getiren, her türlü olumsuz koşula rağmen kamu hizmetlerini sürdürerek devlet mekanizmasının işlemesine ve ülkenin bir kaos ortamına sürüklenmesine engel olan kamu görevlilerimizin payı büyüktür. Bu kapsamda, yaşadığımız bu ağır travma sürecinde, böylesine önemli bir rol üstlenmiş bir kesimin geniş bir bölümünün darbe taraftarı, terör örgütü üyesi gibi algılanmasına sebep olacak bir muameleye tabi tutulmaması gerekmektedir. Uzunca bir süreden beri kamu görevlilerinin iş güvencelerinin kaldırılmasına yönelik bir takım çalışmalar yapıldığı hepimizin malumudur. Bu alçak darbe girişiminin ve buna bağlı olarak yaşanan görevden almaların, memurların iş güvencelerinin kaldırılması için bir gerekçe olarak ortaya konulmaması; hukuk sisteminin, adil ve tarafsız bir şekilde işletilerek darbeye karışan kişilerin cezalandırılması, ilgisi bulunmayan kamu görevlilerinin ise bir an önce görevlerinin başına dönmesinin sağlanması, kamu düzeninin verimi ve kamu görevlilerinin yaşadığı tedirginliğin giderilmesi bakımından hayati bir adım olacaktır. Bu süreci ve OHAL'in verdiği yetkileri kamu görevlilerinin iş güvencesini kaldırmak ve darbe girişimini onları mağdur etmek için bir sebep olarak sunanlara, yüz bin civarında kamu görevlisinin bu süreçte görevden alma ve ihraçlara maruz kalmasına karşın kaç tane milletvekilinin bu uygulamaya tabi tutulduğunu sormadan geçemeyeceğim. Kanunlar yasalar açıktır. her türlü yasa dışı işe bulaşan memuru işten atmak son derece basittir. Ama arada sıkıntılı ve suça bulaşmış insanların varlığını bahane ederek tamamının özlük haklarını yok etmek son derece yanlıştır. Aynı şekilde KPSS ile öğretmen ve memur alımının kaldırılması, onun yerine mülakatın getirilmesi de yanlıştır. Bunun yerine şeffaf sınav ile memur alımının yapılması, devlet güvenliği için de kişiler ile ilgili güvenlik soruşturmasının yapılması bir tedbir olarak düşünülebilir. Böylece ülkemiz ve devletimiz için sıkıntılı işlere bulaşmış, kişiler ve gruplara iradesini ipotek etmiş, terör örgütlerine üye olmuş kişilerin kamuda istihdam edilmesi önlenebilecektir.

Devletimize ve milli kimliğimize kast eden 15 Temmuz darbe girişimi gibi alçak ve menfur girişimleri ile bir daha karşılaşmamak için yapmamız gereken en büyük işlerden birisi liyakatin ve adaletin tepeden tırnağa bütün topluma ve bütün devlet mekanizmalarına yayılması gerekmektedir. Eğer bunu beceremez ise uçurumun eşiğinden dönmemiz mümkün görülmemektedir. Öldürmeyen acının güçlendirmesi gibi, devletimizi yıkmayı başaramayan bu girişimin millet ve devlet olarak kenetlenmemize vesile olacağına inanıyorum. Allah milletimize bir daha böyle sıkıntılı günler göstermesin. Bu süreçte yapmış olduğumuz sendikal faaliyetler ile diğer sendikalar karşısında ön alarak "soruşturmaları sulandırma" iftirasına maruz kalma pahasına, gerçek dostun kim olduğunu, vefanın kimde olduğunu bir kez daha gösteren Türk Eğitim-Sen ve Türkiye Kamu-Sen teşkilatlarına teşekkür ediyorum. Bütün olan biten ile ilgili her zaman söylediğimiz gibi sadece adaleti ve şeffaflığı istediğimiz bir kez daha bu vesileyle dile getiriyor, saygılarımı sunuyorum.

15 TEMMUZ DARBE GİRİŞİMİNDE TBMM'DE EŞİ VE KIZIYLA YARALANAN ADALET VE KALKINMA PARTİSİ HATAY MİLLETVEKİLİ

HACI BAYRAM TÜRKOĞLU :

"Nasıl milli mücadelede kurtuluş destanı yazıldıysa, 15 Temmuz gecesinde de Anadolu'da yeniden milli mücadele tarihi yazıldı. Bu tarihi yazanlar başta Türk Milleti'nin kendisidir. Türk Milletinin gücü, tankın gücüne galip geldi. Türk Milleti helikopterlerden atılan mermilere aldırmadan sanki düğüne, bayrama gidercesine darbeye karşı durdu. Bu Türk Milletinin ruhunda var."

Söyleşi: Meltem YALÇINKAYA

TBMM'nin bombalanmasında eşiniz ve kızınızla birlikte yaralanmıştınız. Eğitimin Sesi dergisi olarak geçmiş olsun diliyoruz. 15 Temmuz gecesine döneceksek olursak, neler yaşamıştınız, bombalar atıldığında neler hissettiniz, aklınızdan ilk geçen şey ne oldu? Öte yandan halkın canı pahasına kendisini tankların önüne atması, bu süreçte 241 şehit vermemiz, milli irade nöbetleri... Tüm bunları bir arada değerlendirdiğimizde Türk milletinin 15 Temmuz darbe girişiminde ve sonrasında verdiği demokrasi mücadelesi ile ilgili neler söyleyeceksiniz?

Türkiye Büyük Millet Meclisi, milli iradenin yegâne tecelli edildiği bir mekânımızdır. Türk demokrasisini en üst seviyede temsil eden, yasama çalışmalarının yapıldığı, karar organı niteliğinde, milletin kutsal oylarıyla seçilmiş milletvekillerimizin oluşturduğu bu mekânda yasama faaliyetleri sürdürülüyor. Bütün darbe teşebbüslerine inat, o gece, darbeler tarihinde ilk defa TBMM Başkanı'nın çağrısı üzerine TBMM açılmıştır ve Ankara'da bulunan 80- 100 civarında her siyasi partiye mensup milletvekili kardeşimiz TBMM'ye gelmiştir. Bu, takdire şayan bir harekettir. Tabi darbeciler bunu sindiremediler. Türk demokrasi tarihinde maalesef bilindiği gibi uzun yıllardır devam eden darbeler geleneği var. 10 yılda bir ısıtılıp ısıtılıp bizim önümüze koyuyorlar. Ama bu defa farklı oldu. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin içine sızmış, Fethullahçı terör örgütüne mensup bir grup eşkıya sürüsü, devletin köküne dinamit koymak ve devleti kökten yıkmak, Sayın Cumhurbaşkanımızın canına kast etmek istediler. Tabi o gün Sayın Cumhurbaşkanımızın çağrısı üzerine milyonlar meydanlara indi. İnsanlar kazanımlarını kaybetmemek için demokrasi adına yiğitçe bir mücadele verdiler. O gün adeta milli ruh şahlandı. Çanakkale'de şahlanan o milli ruh, yedi düvele karşı nasıl 'Çanakkale Geçilmez' dedirttiyse, 15 Temmuz gecesinde de öyle oldu. Yine Türk milleti, Balkan Savaşları'nda ve 1. Dünya Savaşı'nda yedi cephede 2 milyonun üzerinde şehit verdi. Türk milleti, Kurtuluş Savaşı'nda da asker niteliğinde savaşabilecek 60-65 bin Anadolu insanı ile Yunanlılara karşı mücadele verdi. Tokat'ın meşhur türküsü vardır, "Hey on beşli" diye. Çanakkale'de tüyü bitmemiş 15 yaşındakiler de savaşmıştı. Tarihte Genç Osman, 14-15 yaşlarında sakalı tarak tutmayanların askere alınmadığı hükmü verildiğinde, o da tarağın tırnaklarını dudaklarına geçiriyor "tuttu" diyor. Dolayısıyla bu bir milli şahlanıştır, vecd ile imandır. Bizim insanımızda vatan sevgisi imandandır ölçüsü hâkimdir . Nasıl

"Aracımızı Meclis'in Dikmen kapısına park ettik. Ben, eşim ve kızım Meclis'e girdik. Ana binanın köşesine geldiğimizde alçaktan uçuş yapan bir F-16 Meclis'in bahçesine bombayı bıraktı. İlk bomba Meclis bahçesine düştü. Düşen bomba ile aramızda yaklaşık olarak 20-25 metre mesafe vardı. Çok müthiş bir patlama oldu. Şarapnel parçalarının çekirge sürüsü gibi uçuştuğunu fark ettim. O sırada 3 ağaç kökünden sökülmüştü, bomba tesiriyle ağaçlar 15-20 metre fırladı. Ben ve eşim kollarımızdan şarapnel parçaları ile yaralandık. Eş zamanlı olarak bizim olduğumuz mekânı helikopter taradı. Kızım başından vuruldu ve yere düştü. Onun kendinden geçmiş vaziyette Kelime-i Şahadet getirdiğini duydum. Kolumdan yaralandığımı fark ettim, eşim de kolundan çok kötü yaralandığını söyledi. Biz tabi kızımızın yerde yatan halini görünce yaralarımızı düşünmedik. Hemen kızımı yerden kaldırdım, başından kanlar akıyordu. Metanetli olmasını istedim, korkmaması gerektiğini, hastaneye gideceğimizi söyledim. Allah o anda bize güç kuvvet verdi."

“Burada Sayın Cumhurbaşkanımızın o geceki açıklaması, Sayın Başbakanımızın bu işin Fetö’nün TSK’nın içine sızmış eşkıya grubunun mevcut yönetime karşı yapılan bir darbe kalkışması olduğunu açıklaması, ayrıca 11. Cumhurbaşkanımız Sayın Abdullah Gül’ün çağrısı, MHP Genel Başkanı Sayın Devlet Bahçeli’nin sağduyulu, bütün düşüncelerden ari “Mevcut Hükümetin yanındayım, darbecilere karşıyım” şeklindeki beyanatı, ilerleyen zaman diliminde CHP Genel Başkanı Sayın Kemal Kılıçdaroğlu’nun benzer ifadeleri ve milletvekillerinden “Meclis’e gidiniz” çağrısı vücut buldu ve topyekûn 80 milyon insanımız milli şuur ile meydanları doldurdular. Türk milletinin gücü, tankın gücüne galip geldi. Türk milleti, helikopterlerden atılan mermilere aldırmadan sanki düğüne, bayrama gidercesine darbeye karşı durdu. Bu, Türk milletinin ruhunda var.”

milli mücadelede kurtuluş destanı yazıldıysa, 15 Temmuz gecesinde de Anadolu’da yeniden milli mücadele tarihi yazıldı. Bu tarihi yazanlar başta Türk Milletinin kendisidir. Vatandaşlarımız o tanklara karşı gövdesini siper etti, üzerlerinde bir çakı ya da bıçağı dahi olmadan tanklara tırmanarak askerleri ikna etmeye çalıştı. Ama o ruhsuz, insanlıktan nasibini almamış eşkıya sürüsü, o masum, mazlum insanlara ellerinde Türk Bayrakları olduğu halde ateş açtı biz bunların hepsine şahit olduk.

15 Temmuz gecesinde de yaşadıklarımız anlattıklarımdan farklı değildi. Biz o gün Meclis’in çalıştığı haberini alır almaz -grup yönetiminden de mesaj geldi- Meclis’e gitmek üzere hareket ettik. O sırada eşim ve kızım, “Biz de gelelim. Siz Genel Kurul’da çalışırken biz de Meclis kulislerinde otururuz. En azından katkı verelim” dediler. İkna edemedim, benimle birlikte geldiler. Yollar kapalıydı. Meclis’in Dikmen kapısına aracımızı park ettik. Nöbet tutan polislerimize başarılar dileyip, onlar için dua ettim, “Allah sizleri esirgesin” dedim. “Biz burada şehit düşmeden hiçbir eşkıyayı buraya sokmayacağız” dediler. Hatta bizim çocuklar da “Biz de buraya şehit olmaya geldik” dediler. Bu arada Meclis’in Dikmen kapısı ile Genelkurmay arası binlerce insanla doluydu ve hala da akın akın Dikmen caddesinden insanlar ellerinde Türk Bayrakları ile geliyordu. O gün Genelkurmay Başkanlığı’nın önüne gelenlerde ortak mantık şuydu: “Nasıl olurda bu eşkıya sürüsü, benim Genelkurmay Başkanımı, kuvvet komutanlarımı esir alabilir? Biz Türk milletiyiz. Bizim ruhumuz öldü mü ki bunları esir alabiliyorlar?” Nitekim silahların, helikopterlerin taramasına aldırmadan 50-60 kadar yiğit nefer, Genelkurmayın bariyerlerini aşıp binanın içerisine girdiler. Amaçları ne? “Genelkurmay Başkanı ve Kuvvet Komutanları içeride. Biz bunları bu eşkıyaların elinden kurtaracağız.” Şu inancı görebiliyor musunuz? İnsanların içeri girebilmek için mücadele verdiklerini gördüm.

Ben, eşim ve kızım Meclis’e girdik. Ana binanın köşesine geldiğimizde alçaktan uçuş yapan bir F-16 Meclis’in bahçesine bombayı bıraktı. İlk bomba Meclis bahçesine düştü. Düşen bomba ile aramızda yaklaşık olarak 20-25 metre mesafe vardı. Çok müthiş bir patlama oldu. Şarapnel parçalarının çekirge sürüsü gibi uçuştuğunu fark ettim. O sırada 3 ağaç kökünden sökülmüştü, bomba tesiriyle ağaçlar 15-20 metre fırladı. Ben ve eşim kollarımızdan şarapnel parçaları ile yaralandık. Eş zamanlı olarak bizim olduğumuz mekânı helikopter taradı. Kızım başından vuruldu ve yere düştü. Onun kendinden geçmiş vaziyette Kelime-i Şahadet getirdiğini duydum. Kolumdan yaralandığımı fark ettim, eşim de kolundan çok kötü yaralandığını söyledi. Biz tabi kızımızın yerde yatan halini görünce yaralarımızı düşünmedik. Hemen kızımı yerden kaldırdım, başından kanlar akıyordu. Metanetli olmasını istedim, korkmaması gerektiğini, hastaneye gideceğimizi söyledim. Allah o anda bize güç kuvvet verdi. O anda bizden başka kimse yoktu. Dikmen kapısına doğru yaya olarak 60-70 metre ilerledik. Polis arkadaşlar hemen orada fark ettiler. Tabi bombanın tesiri ile çok sayıda poliste yaralanmıştı. Yine o sırada sivil araçların çok sayıda yaralıyı taşıdığını fark ettik. Hastanenin acilinde de sedyeler doluydu hatta inanın oturacak yer dahi yoktu. Sadece oraya gelen 50’nin üzerinde yaralı vardı.

“Darbeciler, Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin hükmü şahsiyetine, Sayın Cumhurbaşkanımızın canına, demokrasinin omurgasına, beynine kast ettiler. TBMM’yi bombaladılar, bu tarihte görülmemiştir. Cumhurbaşkanlığı makamını, Beştepe’yi bombaladılar. Özel Harekatı, Ankara Emniyet Genel Müdürlüğünü bombaladılar. İstanbul’da adı 15 Temmuz Şehitler Köprüsü olarak değiştirilen Boğaziçi Köprüsü’nde sivil halka ateş ettiler. Birçok yerde benzer hadiseler yaşandı. Ama hamdolsun Türk milletinin gücü darbecilerin suni gücüne karşı galip geldi. Milletimiz, milli birlik, dayanışma ruhu içerisinde hareket edip, azim ve kararlılıkla mücadele ederek, darbecilere gereken dersi verdiler. Şimdi ise kanun önünde hesap verecekler.”

Allah bir daha memleketimize bu kâbus anını yaşatmasın. Ben bu konuda şu kanaatteyim; darbeler tarihinde ilk defa TBMM açıldı ve çalışmaya başladı. Milletimize canlı yayınlar ile Meclis çalışıyor mesajını verdik. Herhalde bu darbecileri çılgına döndürdü. “Böyle bir günde Meclis nasıl açık olur?” düşüncesine kapıldılar. Bunu sindiremediler ve muhtemeldir ki, Meclis’e kim girerse girsin vur emri verdiler. Çünkü biz Meclis’ten ayrıldıktan sonra da bombalama devam etti. Hastanedeyken de bomba seslerini duydum, yakından geliyordu. Meclis bombalanmaya devam ediyor diye düşündüm, nitekim öyle olmuş. Milletvekili ve Bakan arkadaşlarımız da Meclis’teydi. Benden önce de 2-3 tane Bakanımız o bahçede taranmış, “Duvarın dibine atladık, kurşunlamadan kıl payı kurtulduk” dediler. Ben hastanedeyken Meclis’e helikopter ile ekip indirmeye çalışmışlar. Kapıdaki nöbetçi görevliler her defasında ateşle karşılık verince cesaret edememişler. Çok şükür ki büyük bir badire atlattık. Ama burada Sayın Cumhurbaşkanımızın o geceki açıklaması, Sayın Başbakanımızın bu işin Fetö’nün TSK’nın içine sızmış eşkıya grubunun mevcut yönetime karşı yapılan bir darbe kalkışması olduğunu açıklaması, ayrıca 11. Cumhurbaşkanımız Sayın Abdullah Gül’ün çağrısı, MHP Genel Başkanı Sayın Devlet Bahçeli’nin sağduyulu, bütün düşüncelerden ari “Mevcut Hükümetin yanındayım, darbecilere karşıyım” şeklindeki beyanatı, ilerleyen zaman diliminde CHP Genel Başkanı Sayın Kemal Kılıçdaroğlu’nun benzer ifadeleri ve milletvekillerinden “Meclis’e gidiniz” çağrısı vücut buldu ve topyekûn 80 milyon insanımız milli şuur ile meydanları doldurdular. Türk milletinin gücü, tankın gücüne galip geldi. Türk milleti, helikopterlerden atılan mermilere aldırmadan sanki düğüne, bayrama gidercesine karşı durdu. Bu, Türk milletinin ruhunda var. Kıbrıs Harekâtı’nda yaşadık. Özellikle Dörtyol, Erzin, Payas, İskenderun, Mersin, Hatay, Antalya’da, o bölgelerde ve tüm Anadolu’da askerlik çağına gelen gelmeyen herkes askerlik şubelerinde kuyruk oluşturup, “Biz de savaşa gideceğiz” dedi. Aynı

ruh daha önce Çanakkale'de oluşmuştu. 15 Temmuz gecesi de Türk demokrasi tarihine damgasını vurdu, milli iradeyi yeniden hâkim kılmak adına demokraside bir dönüm noktası oldu. Şehitlerimizi hiçbir zaman unutmayacağız. Allah rahmet etsin. Polis teşkilatımızdan çok sayıda şehit verdik. Yine askerlerimizden şehitler var.

Darbeciler, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin hükmü şahsiyetine, Sayın Cumhurbaşkanımızın canına, demokrasinin omurgasına, beynine kast ettiler. TBMM'yi bombaladılar, bu tarihte görülmemiştir. Cumhurbaşkanlığı makamını, Beştepe'yi bombaladılar. Özel Harekatı, Ankara Emniyet Genel Müdürlüğünü bombaladılar. İstanbul'da adı 15 Temmuz Şehitler Köprüsü olarak değiştirilen Boğaziçi Köprüsü'nde sivil halka ateş ettiler. Birçok yerde benzer hadiseler yaşandı. Ama hamdolsun Türk milletinin gücü darbecilerin suni gücüne karşı galip geldi. Milletimiz, milli birlik, dayanışma ruhu içerisinde hareket edip, azim ve kararlılıkla mücadele ederek, darbecilere gereken dersi verdiler. Şimdi ise kanun önünde hesap verecekler. ABD'ye Adalet Bakanlığımız gereken başvurularda bulundu. Umuyoruz; Fetö elebaşı da bir gün oradan derdest edilip gelir ve kanun önünde cezasını çeker.

Türk milleti, büyük bir millettir. Laz'ı, Çerkez'i, Kürdü, Türkmen'i ile tamamının adı Türk Milletidir. 5 bin yıllık bu milletin tarihi bir geçmişi var. O günden bugüne tecrübesi, birikimi bugün de tezahür etmiştir, milli ruh yeniden şahlanmıştır. "Söz konusu vatan ise gerisi teferruattır" sözü hâkim olmuştur. Kur-an Kerim'de de geçiyor; "Allah yolunda ölenlere, öldürülenlere ölüler demeyiniz, onlar diridirler siz bilemezsiniz" diyor. Ben eminim ki onların ruhaniyeti bizden haberdardır. Ne mutlu ki onlara, o peygamber ocağından çıkmış mübarek insanlar, mübarek kanlarını bu vatan toprakları için akıttılar. Peki, neden akıttılar? Eğer sen sahip olursan, bu vatan batmayacaktır. Tarih boyunca Türk milleti Anadolu coğrafyasını kolay vatan kılmamıştır. Her karış toprağı mübarek şehit kanları ile yoğrulmuştur. Dolayısıyla 15 Temmuz'da da bir kez daha milli ruh şahlanmış, canlanmış, ölürsem şehit, hayatta kalırsam gazi inancıyla hareket etmiştir. 15 Temmuz'da biz abdestimizi alarak meydanlara indik. Meydanlara gelenlerin de tamamı abdestleriyle oradaydılar. Çünkü Çanakkale'de de aynı şekildeydi. Bilenler Kuran'ı Kerim okuyordu, bilmeyenler ya Allah Bismillah diyerek savaşıyordu. Birkaç dakika sonra şehit düşeceklerini bildikleri halde geri çekilmediler. O gün de öyle oldu. Biz yaralıların, şehitlerin ne kadar çok olduğunu fark ettik. Buna rağmen hastane istikametine doğru giderken, ellerinde Türk bayrakları ile insanlar koşar adım meydana akın ediyorlardı. Arif Nihat Asya'nın şirindeki gibi şehitler tepesi boş değil. İşte bu insanlarımız şehit olma pahasına geldiler, tankların üzerlerine çıktılar. Bu vatan sahipsiz değildir. Bu, Türk milletinin; beyni dışarıdan beslenen, dışarıya uşaklık yapmaya hevesli, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin hükmü şahsiyetine kast etmeye hevesli bir zümreye karşı bayrağımızı devletimizi sahiplenme hadisesidir. Bütün siyasi parti mensuplarımız, siyasi parti kimliklerini bir tarafa bırakıp, o gün Türk demokrasinin mevcut kazanımlarına sahip çıkabilmek adına canları pahasına kendilerini ortaya attı. Tek millet olarak biz bu coğrafyada varız. Sünni, Alevi, Türkmen, Laz, Çerkez'i ile beraber Türk Milletiyiz. Büyük Türk milleti, bu coğrafyada dün de vardı, bugün de var olacaktır. Dünya durdukça var olacaktır. İnanın Allah korkusu taşıyanların yüreğinde başka korkulara yeri yoktur. O gün de aynen öyle oldu. Zerre kadar bir korku yoktu. Biz de şehit düşebilirdik. Kanımız canımız vatanımıza, devletimize feda olsun.

"Türk milleti, büyük bir millettir. Laz'ı, Çerkez'i, Kürdü, Türkmen'i ile tamamının adı Türk Milletidir. 5 bin yıllık bu milletin tarihi bir geçmişi var. O günden bugüne tecrübesi, birikimi bugün de tezahür etmiştir, milli ruh yeniden şahlanmıştır. "Söz konusu vatan ise gerisi teferruattır" sözü hâkim olmuştur."

15 Temmuz'da TBMM vuruldu, sivil vatandaşlara kurşun sıkıldı. Bu açıdan bakıldığında 15 Temmuz'da yaşanan olay, niteliği açısından bir darbe yoluyla yönetime el koyma amacının ötesinde başka anlamlar taşıyor mu?

Bu olay tamamen demokratik düzene karşı yapılmış bir harekettir. Seçilmişleri bertaraf etmektir. Aziz Atatürk; 'Hâkimiyet kayıtsız şartsız milletindir' diyor. Hâkimiyet nasıl milletin olmuş? Siyasi partiler kanununa göre partiler kurulmuş, adaylar çıkmış, milletvekili seçilmiş, yasama faaliyeti TBMM çatısı altında yürütülüyor. Şimdi yasama, yargı, yürütme organımız var. Yürütme organı mevcut Hükümet yani Başbakan ve Bakanlar Kuruludur. Yasama organı TBMM'dir. Hem yasama hem yürütme hem de yargı işgal ediliyor. Dolayısıyla Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin tüm hükmü şahsiyetine kast var. Kökten dinamitleme var. Bunu sadece yönetmek masumiyetiyle ifade etmek mümkün değil.

FETÖ'nün nasıl devlete sızdığını gerek darbeci askerlerin gerekse diğer itirafçıların açıklamalarından öğrendik. Bu yapılanmanın 40 yıllık bir süreç olduğuna dikkat çekiliyor. FETÖ'nün Türk Silahlı Kuvvetleri'nde, emniyette, yargıda, diğer kamu kurumlarında bu denli örgütlenmesiyle ilgili görüşlerinizi öğrenebilir miyiz? Bütün bunlar nasıl mümkün oldu? Siyaset kurumu bundan kendine nasıl bir pay çıkarmalıdır?

Yargıda, emniyet teşkilatında ve diğer kamu kurumlarında yapılanmalarına şahit olduk. Özellikle 17-25 Aralık'tan sonra daha yoğun bir mücadele yapılıyordu. Peki, insanlarımız bunlara önceleri neden sempatiyle baktı? Yurtdışında açılan okullarda örneğin Moskova'daki bir okulda öğrenciler namaz kılıyor ya da İstiklal Marşımızı okuyor. Şöyle bakıldı; geleceğin Türk barış elçileri yetişiyor. Türkiye'yi yabancı ülkelerde daha iyi tanıtabilirler diye düşünüldü. Herkes bu işe iyi niyetli yaklaştı. Tabi bu olayların perde arkasını işin doğrusu hiçbirimiz bilemedik. Hep biz güzel tarafından baktık. Göz neyi görmek isterse öyle yorumlar, sözünün gerçeğini yaşadık. Ama 17-25 Aralık'tan sonra iyi niyetli olmadıkları anlaşıldı ve mücadele başladı. Fakat 15 Temmuz darbe girişimine gelinceye kadar hala yüreğimizin bir tarafında 'acaba'lar vardı, masumiyet olabilir mi? diye. Çoğu insanımızda da bu vardı. Ama bir avuç beyni satılmış, beyni Fetö'ye mensubiyet şuuruyla bağlanmışların dışındaki masum halk gerçeği gördü. Çünkü bu yapılanların bırakın İslam'la, insanlıkla alakası yoktur. Masum insanları elinde Türk Bayrağı olduğu halde bombalıyorsun, onlara kurşun sıkıyorsun. Bunun hiçbir şekilde masumiyetle bir izahı yoktur. Bunlar tamamen bir ihanet örgütüdür. Tıpta bir kural vardır; kangrenleşen yaranın tedavisi cerrahi müdahale ile mümkündür. Madem aziz Atatürk'ün ifade ettiği gibi hâkimiyet kayıtsız şartsız milletindir, o halde millet şu anda idam yasasının gelmesini istiyor. Ben şahsen bunu savunanlardanım.

“İdam yasasını çıkartacak kurum Türkiye Büyük Millet Meclisi’dir. Bunun çok iyi tartışılması lazım. Bunların yaptıkları vatana ihanet suçudur. Vatana, bayrağa, devlete ihanet etmişlerdir. Bizim bunu yasa teklifi getirerek çıkarmamız lazım. Sayın Cumhurbaşkanı “Eğer idam cezası Meclis’ten geçerse hemen onaylarım” diyor. Devletin yaşaması için bu eşkıya grubunun, vatan hainlerinin infazı gerekiyorsa, infaz edilmelidir. Önemli olan T.C. Devleti’nin var olması ve yaşamasıdır.”

İdam yasasının çıkması mümkün müdür?

İdam yasasını çıkartacak kurum Türkiye Büyük Millet Meclisi’dir. Bunun çok iyi tartışılması lazım. Bunların yaptıkları vatana ihanet suçudur. Vatana, bayrağa, devlete ihanet etmişlerdir. Dolayısıyla vatana ihanet suçundan yargılanmalıdırlar. TSK içinde vatana, bayrağa, devletin, milletin mukaddeslerine ihanet edenlere af yoktur. Ama bizim bunu yasa teklifi getirerek çıkarmamız lazım. Sayın Cumhurbaşkanı “Eğer idam cezası Meclis’ten geçerse hemen onaylarım” diyor. Devletin yaşaması için bu eşkıya grubunun, vatan hainlerinin infazı gerekiyorsa, infaz edilmelidir. Önemli olan T.C. Devleti’nin var olması ve yaşamasıdır. Biz sadece kendi coğrafyamıza hapsedilmiş bir ülke değiliz. Bizim devlet geleneğimize baktığımız zaman, hamilik sıfatımız ile dünyanın dört bir yanına yardım elini uzatmışız. Türk-İslam coğrafyasındaki insanlar Türkiye’ye bakıyor. Biz burada güçlü isek, rahat isek, onlarda mekânlarında rahatlar. Mazlum coğrafyalarda binlerce, milyonlarca masum insan bizim güçlü olmamız için dua ediyor. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti Devleti kendi milli bütçesinden dünya devletleri içerisinde en büyük payı ayırıp yardım elini de TİKA, KIZILAY, AFAD ile uzatan bir devlettir. O yüzden devletimiz dualı bir devlettir. Bu darbe girişiminde insanlarımız devletin yanında yer aldı.

Türkiye’nin darbe girişimi sonrasında demokrasi havarisi Avrupa Birliği’ne üye ülkelerden yeterli desteği gördüğünü düşünüyor musunuz? ABD, FETÖ elebaşını henüz iade etmedi. Bu konudaki tutumlarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Maalesef yeterli desteği hiçbir zaman görmedik. Demokrasi havariliğine soyunmuş bütün ülkeler bu konuda sınıfta kaldı. Bu noktada Avrupa Birliği bizim önceliğimiz olmamalıdır. Belediye Başkanlığı yaptığım dönemde de aynı fikirdeydim, şimdi de aynı fikirdeyim. Biz zaten Avrupa Birliği ile iç içe geçmiş durumdayız. Bizim yıllar önce işçi olarak giden insanlarımızın sahibi olduğu fabrikalarda yaklaşık olarak 5-6 milyon Avrupa insanı çalışıyor. Öğrenci olarak giden birçok insanımız AB’deki çeşitli ülkelerde ve ABD’de kürsülerde 100 bin bilim adamımız önemli hizmetler veriyor. Şu an Türkler, Avrupa bankalarından paralarını çekseler, bu ülkeler ciddi anlamda sarsılırlar. Bu durumda onların aslında bizi üye yapmaları için uğraşmaları gerekmektedir. Bu yüzden bizim Avrupa Birliği üyeliğimiz olmazsa olmaz ön şartımız değildir. Bakınız; İsviçre, Avrupa’nın göbeğinde ama AB üyesi değil. Öte yandan İngiltere’de AB üyeliğinden çıkma kararı alındı. Demek ki orada bir maraz var. Özellikle de Suriyeli sığınmacılara karşı hiçbir yardımda bulunmuyorlarken, “Yeter ki bize sığınmacılar gelmesin, biz size yardım edelim, siz bu insanları kendi coğrafyanızda tutun” diyorlarsa, bunun samimiyetle izahı yoktur. İnsanlık âleminde şüphesiz ortak paydalar vardır. İnsan olmanın erdemini yaşayan ve her ülkede bu işin sorumluluğunu hisseden ülkeler paylaşımı bilmelidir. Olaylara sadece bir yönü ile bakılmamalıdır. Bizim demokrasimiz akamete uğratılmak istenmiş, bir darbe teşebbüsü olmuş ama Avrupa ülkelerinden temsilci gelmemiş, daha sonra sureten kınamışlardır. Ama bizim ilişkilerimiz böyle değil. Biz Avrupa ile girift hale gelmişiz. Bizim orada milyonlarca soydaşımız var. Birçok ülkede parlamenterimiz var. Sırf bunlardan dolayı dahi onların koşar adım heyetlerini göndermesi ve “Türk demokrasinin yanındayız, mevcut hükümetin yanındayız, Türkiye bizim dostumuzdur” gibi bir mesaj ulaştırmaları gerekiyordu. Bunu yapamadılar.

ABD’ye gelince; **ABD bizim stratejik müttefikimizdir. Türkiye NATO’nun en güçlü üyelerinden biridir. Ne zaman darda kalsalar müracaat ettikleri ülkelerden biriyiz. Mademki bunlar demokrasinin erdemine inanmışlar, demokratik ülke oldukları iddiasındalar, “demokrasiyle yönetiliyoruz” diyorlar, üstelik “en yakın müttefikimiz” dedikleri Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin hükmü şahsına bir kast hareketi söz konusu; böyle bir durumda Türkiye’nin yanında yer almamaları, T.C. Devleti’ne kast eden terör örgütünün bir numaralı liderinin kendi ülkelerinde ikamet etmesine izin vermeleri kabul edilemezdir. Nitekim Fetö liderinin adresi bellidir. Ayrıca defalarca hakkında suç duyurusu yapılmış, ülkemize iadesi konusunda da yüzlerce dosya hazırlanmış ve gönderilmiştir. Müttefikliğin devamından yana tavır koyacaklar ise Fetö eşkıyasını hemen derdest edip, bize göndermeleri gerekmektedir. Bu eşkıya Türk adaletinin önüne çıkıp hesap vermelidir. Bunu da bekliyoruz.**

FETÖ ile bağlantılı insanların açığa alındığını ya da meslekten ihraç edildiğini görüyoruz. Bu süreç devam ediyor. Ancak mağduriyetlerin de yaşandığına dair eleştiriler sözkonusudur. Haksızlığa uğradığını düşünen, masum olduğunu söyleyen kamu çalışanları görevden alınmalarına, meslekten ihraç edilmelerine itiraz ediyor hatta dava açıyor. Konuyla ilgili düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz ?

Anadolu'da bir tabir vardır; ağa ile aptalı birbirine karıştırmamak lazım şeklinde. Tabanda masum ölçekli hareket eden, inancından, ihlasından kaynaklı masumiyet çizgisinde destek verenler var. Diğer yanda gerçekten yönetim kademesinde bu örgüte bulaşmış, onlarla birlikte hareket eden, bugün dahi ihanet çetesine alkış tutabilen insanlar var. Bunları affetmemek gerekiyor. Milletin kuruş kuruş alın terlerini dökerek, verdikleri vergiler ile geçinen fakat ihanete destek veren kişilerin devlet kurumlarına yeri yoktur. Bunlar devletin çalışanı olamaz. "Herkes elinde ne varsa parasını pulunu batmakta olan bankaya yatırsın" şeklinde 2014 yılında bir çağrı dönemi var. O çağrıya uyup malını mülkünü satıp, bir başka bankada hesabı varken, paralarını çekip Bank Asya'ya yatırdıysa, bunda masumiyet aramak saf-dillik olur. 17-25 Aralık öncesinde kredi çeken ve taksitleri devam eden kişi tabi ki borcunu ödeyecek. Kredisini ödeyenler ilgili bir şey yapılmaz. Aynı şekilde diğer kamu çalışanlarımızdan da kazaya uğrayanlar olabilir ama ben şuna inanıyorum ki, adaletin terazisi şaşmaz. Kazaya uğrayanlar açığa alınmış dahi olsalar soruşturmanın da bir adaleti var. Kin ve garazla hareket etmek yerine gerçekten adaletli bir düşünce sistemi ile hareket edilecektir. Başta Sayın Cumhurbaşkanımız olmak üzere Başbakanımız ve Adalet Bakanımızın da "Adalet ile bu süreci yönetmeliyiz" şeklinde beyanları bulunmaktadır. Kaza olsa dahi bunlar araştırmalar sonunda düzelir, haklar iade edilir ama suçlular da cezasını çekmelidir.

FETÖ'nün ekonomik durumu iyi olmayan çocukları nasıl tuzağına düşürdüğü bu örgütün üyelerinin itiraflarında ortaya çıktı. Durum böyle olunca devlet, ekonomik durumu iyi olmayan, okumak isteyen çocuklara nasıl sahip çıkmalıdır? Bu öğrencilerin bu tür terör örgütlerinin, cemaatlerin ağına düşmemesi için neler yapılmalıdır? Bu çocukların barınma sorunu yaşamaması için ne tür tedbirler alınmalıdır?

İlkokul, ortaokul ve lise müfredatında genellikle çocuklar ailelerin yanındadır. Fen Liselerinde devletin yurtları var. Daha çok problem üniversite çağındadır. Üniversitelerdeki gençler için diyelim ki; yurt ihtiyacımız eskiden yüzde 40 oranında karşılanırken, şu anda bu oran yeni açılacak yurtlarla ile beraber yüzde 60-70 civarına çıktı ve öğrencilerin yurt ihtiyacını karşılayacak duruma geldi. Çocuklarımızın aç ve açıkta kalmaması için yükseköğretim kurumlarında da yurt ihtiyacının yüzde 100'e çıkarılması gerekmektedir. Bu konuda görüşmelerimiz ve tedbirlerimiz var. Eminim ki önümüzdeki dönemde bina olarak inşaatı bitmese dahi kiralama yöntemiyle açık karşılanacaktır. Bu konuda hassas bir çalışma olduğunu biliyorum.

Olağanüstü bir dönemde OHAL mevzuatı ile devlet kurumlarında yapısal düzenlemelere gidilmesi doğru mu? Askeri okulların kapatılmasını, Milli Savunma Üniversitesi'nin kurulmasını nasıl yorumluyorsunuz?

Bilindiği gibi askeri liseler kapatıldı, harp okulları kapatılmadı fakat şekli değiştirildi. Eskiden tek tip geliyordu. Tek tip gelince orayı elde etmek kolaydı. Peki, yeni düzenleme nasıl oldu? Şimdi liyakat esaslı olmak üzere belli kriterler konuluyor. Diyelim ki; askeriyeye öğrenci alınmak istendiğinde diğer liselerden de öğrenci seçilebilecek. Belli kriterleri yerine getirenler alınacak. Burada liyakat önemli olacak. Dolayısıyla bu şekilde ordumuzun gelecekte daha da güçleneceğine inanıyorum. Türkiye'de eğitim sistematiğindeki değişiklikle birlikte amaçlanan, zihinlerin bir darbe teşekkülü ile yetişmesi yerine, berrak bir şekilde Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne sahip çıkabilecek, gelecek kaygısı taşıyacak bir nesil yetiştirmek, bu doğrultuda bir harbiye teşkilatının oluşmasıdır.

7 Ağustos tarihindeki Yenikapı mitingi tarihi bir miting oldu. Muhalefet partilerinin de genel başkan düzeyinde katıldığı bu miting ile birlikte Türkiye'de kutuplaşmaların ortadan kalktığınaı, birlik ve beraberlik görüntüsünün egemen olduğunu söyleyebilir miyiz? Öte yandan siyasal ve toplumsal kutuplaşmaların demokrasi dışı müdahale ve eğilimlere zemin hazırladığı fikrine katılıyor musunuz? 15 Temmuz sonrası oluşan siyasi iklimi bu açıdan değerlendirir misiniz?

Yenikapı mitingi bütün dünyaya örnek olmuştur. O gün dünyaya bir mesaj verildi. "Söz konusu vatan ise gerisi teferruattır. Söz konusu T.C. Devleti'nin hükmü şahsiyeti ise bütün siyasiler olarak siyasi görüşlerimizi bir tarafa bırakıp, vatanın, milletin ve devletin birliği, beraberliği, ilelebet yaşaması ve bayrağımızın dalgalanması için bir aradayız" denildi. "Biz demokratik düzenden yana tavır ortaya koyduk. Demokrasiye sahip çıkıyoruz. Halkın iradesine, milli iradenin bir bayrak gibi yükselişine sahip çıkıyoruz. Bu nedenle bütün düşüncelerimizi bir kenara bırakıp, topyekûn bir aradayız" mesajı verildi. O gün Cumhurbaşkanımız, TBMM Başkanımız, Başbakanımız, ana muhalefet lideri Sayın Kemal Kılıçdaroğlu, MHP Genel Başkanımız Sayın Devlet Bahçeli ve tüm demokratik kitle örgütleri olarak tabir ettiğimiz vakıflar, dernekler, kuruluşlar, özellikle de bütün siyasi partilere mensup vatandaşlarımız oradaydı, milletin ta kendisi oradaydı. 81 vilayette bu miting izlendi. 81 vilayette eş zamanlı olarak mitingler tertiplendi. Hatta ben de o gün Hatay'da konuşmacıydım. Milli Eğitim Bakanımız da yanımızdaydı. Türkiye'nin dört bir yanında yurt içinde tüm millet birlik ve beraberlik içerisinde hareket etti. Tabi ki siyasi partilerin ülkeyi yönetme adına farklı argümanları olabilir. Ama esas temel değerlerde herkes in siyasi argümanları bir kenara bırakıp, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin varlık mücadelesinde saf tutmasıdır. Bunun adına milli birlik, dayanışma ruhu diyoruz. İnsanlarımız tek bir bilek gibi birleştiler. Allah herkesten razı olsun. Bizi geleceğe taşıyacak, 2023'lere, 2071'lere taşıyacak ruh bu ruhtur. Milletimizle gurur duydum. Milletimiz iyi ki var. Şehitlerimize de Allah'tan rahmet diliyorum ruhları şad olsun. O gün tüm şehitlerimizin ruhları bizlerle beraberdi. Tüm gazilerimiz dua ve kıyamdaydı, ayaktaydı, onlara da bir kez daha geçmiş olsun diliyoruz.

"Gerçekten vatanına, milletine, bayrağına sevdalı ise, bir konu üzerinde uzmanlaşmış ise, liyakatli ise, işinin ehli ise, böyle bir insanı almamak bir vebaldir. "Benim düşünce tarzımda adam olsun da isterse çamurdan olsun" anlayışıyla hareket etmek bu ülkeye zül getirir, birlik beraberlik ruhuna da ters düşer. Bu nedenle liyakat esas alınmalıdır. Ülkesine sevdalı, ülkesi için, ülkesinin geleceğini kurtarabilmek için -15 Temmuz'da da görüldüğü üzere- canını ortaya koyan insanları da kendi düşünce merkezimizin ortasına almalıyız."

"Ülkenin bu duruma gelmesindeki en büyük etkenlerden biri kadrolaşma, devlet içindeki yapılanma" denildi. Biz de Türk Eğitim-Sen olarak, devletin içinde paralel bir yapının oluştuğunu görmüş ve uyarmıştık. Bundan sonraki süreçte atamalarda, görevlendirmelerde dikkat edilecek hususlar neler olacak?

Benim kanaatim ve diğer arkadaşlarım ile yaptığım görüşmelerde ortak düşünce şudur: İnsanlarımızın liyakatinin, bilgisinin, tecrübesinin dikkate alınması, vatan, millet sevgisi ön plana alınarak bir seçim yapılması ülkemizin istikbalini kucaklama adına doğru olacaktır. Bunun içerisinde adam kayırmalar illa ki olacaktır ama önemli olan bunu en aza indirmek hatta sıfıra indirmektir. O zaman ülkemiz kazanır. Gerçekten vatanına, milletine, bayrağına sevdalı ise, bir konu üzerinde uzmanlaşmış ise, liyakatli ise, işinin ehli ise, böyle bir insanı almamak bir vebaldir. "Benim düşünce tarzımda adam olsun da isterse çamurdan olsun" anlayışıyla hareket etmek bu ülkeye zül getirir, birlik beraberlik ruhuna da ters düşer. Bu nedenle liyakat esas alınmalıdır. Ülkesine sevdalı, ülkesi için, ülkesinin geleceğini kurtarabilmek için -15 Temmuz'da da görüldüğü üzere- canını ortaya koyan insanları da kendi düşünce merkezimizin ortasına almalıyız.

CUMHURİYET HALK PARTİSİ BURSA MİLLETVEKİLİ VE TBMM MİLLİ EĞİTİM, KÜLTÜR, GENÇLİK VE SPOR KOMİSYONU ÜYESİ

DR. CEYHUN İRGİL :

"Birşeyi farkettiniz mi; bastırılan afişlerde-broşürlerde silahlar, tanklar hep ön planda. Yanılıyorlar. O afişlere defter ve kalem koymaları lazım. Bütün organizasyon ve devlet içine yerleşme planı eğitim üzerinden planlanmış. Çünkü devlet; öğrencilerimizin barınma ihtiyaçlarını karşılama konusunda çok yetersiz. Bu nedenle devamlı bu alanı cemaatlere teslim ediyorlar. Şimdi de aynı şekilde Türgev ya da Ensar Vakfı'na terkediyorlar, yani aynı hatayı yapıyorlar."

Söyleşi: Meltem YALÇINKAYA

Öncelikle 15 Temmuz gecesine dönmek istiyorum. 15 Temmuz'da darbe girişimi olduğunu öğrendiğinizde aklınızdan, yüreğinizden neler geçti? 15 Temmuz darbe girişimini Türkiye'nin darbe ve demokrasi tarihi açısından değerlendirir misiniz?

Darbe girişimini öğrendiğimde yoldaydım. Darbe olduğu kesinleştiğinde yapılacak tek şeyin karşı koymak olduğunu düşündüm. Geçmişte iki darbeye şahitlik ettim. 1971 darbesinde küçüktüm,1980 darbesinde lise öğrencisiydim. Darbenin sonuçlarının nasıl sıkıntılı olduğunu biliyordum. Bu süreçte, darbe mutlaka iç savaşa evrilirdi. İlk duyduğum anda iç savaş aklıma gelmedi ama darbeye karşıyız biz, ilkesel olarak darbeye karşı duruyoruz. Önceleri tam olarak ne olduğunu da anlamadık. Darbe mi, kalkışma mı, terörist saldırı mı, iç isyan mı, terminolojik olarak adı konulabilecek bir şey değildi. Çünkü yaşananlar ülkesel boyutta değildi. Zira darbe girişimi bir ülkenin bütününü ve tüm komuta kademelerini kapsar ama bu kapsamıyordu. 15 Temmuz'u 16 Temmuz'a bağlayan gece mesele netleşti. Dolayısıyla buna kalkışma demek lazım ya da ordu içinde darbe yapmaya çalışan terörist grup demek lazım.

Sonuç olarak darbe girişimine karşı toplumsal desteğin olmasının en büyük nedeni medyadır. Görsel medya ve sosyal medya olmadan bu darbenin önlenmesi mümkün olmazdı. Darbe girişiminin erken saatte başlaması ya da çok ahmakça girişimlerde bulunmaları da aslında darbeye karşı toplumun ilgisini ve tepkisini çok artırdı. İnsanlar yapılmak isteneni hızla anladılar. Bunlar darbeyi prime time da yapmaya çalıştı.

Her nesil darbeyi gördü. Bana göre darbeyi iki neden hazırlıyor. Birincisi; Türk askerinin yetiştirilme tarzıdır. O enerjiyle büyütülüyorlar, hazırlanıyorlar. Ama son yaşananlar askerlere bu çağda darbe yapmanın olanaksız olduğunu göstermiş olmalıdır. Hiçbir şey eskisi gibi değil. Eskiden darbe yapılırken askerler TRT ve AA'ya giderdi, 5 komutanla iş biterdi. Hem artık güçler ayrılığının dağıldığını hem de tüm motivasyonun bütün ülkede eşit olduğunu görüyoruz. Bu saatten sonra klasik askeri darbe yapmak bence olanaklı değil. Peki, bunlar neden yeltendiler? İnsanlar neden darbeyle ülke yönetimini ele geçireceğini düşünür? Asıl bunu düşünmek lazım.

"Güç bir yere odaklanırsa darbe yapmak çok kolaylaşır. Gücün bir yere odaklandığını hisseden kuvvetler, bakarlar, eğer kendilerini daha yaygın ve güçlü hissederlerse, "tek bir noktayı halledersek sorunu çözeriz" diye düşünürler. Darbeye karşı en iyi korunma mekanizması güçler ayrılığı ve tam demokrasidir."

Siyasal ve toplumsal kutuplaşmaların demokrasi dışı müdahale ve eğilimlere zemin hazırladığı fikrine katılıyor musunuz?

Güç bir yere odaklanırsa darbe yapmak çok kolaylaşır. Gücün bir yere odaklandığını hisseden kuvvetler, bakarlar, eğer kendilerini daha yaygın ve güçlü hissederlerse, "Tek bir noktayı halledersek sorunu çözeriz" diye düşünürler. Darbeye karşı en iyi korunma mekanizması güçler ayrılığı ve tam demokrasidir. ABD Başkanı Obama'ya nasıl darbe yapacaksın? Obama'ya darbe yapın, yüksek yargı var, yüksek yargıya darbe yapın senato var. Bir de ABD'de 50 tane eyaletin ayrıca senatosu var. Hangi birini devireceksin? Kimsenin aklına ABD'de darbe yapmak gelir mi? Yaparsan sadece Beyaz Saray ve Washington'ı ele geçirirsin. Çünkü herkesin ayrı bir yetki alanı ve gücü var. Türkiye'de de dikkat edin, sağ iktidarlar yetki alanını ve gücünü dikey olarak büyüttü. Yetki alanı arttıkça da dikta artıyor, toplumda kutuplaşma artıyor. Bu kez de bir grup "Yeter ki gitsin" diye her şeye razı oluyorlar, o zamanda askerler bu arzuyu kullanabilecekleri düşünüyorlar. Bu kez yanıldılar, çünkü toplum darbeye karşı çıktı. Biraz da prime time'da yapıldığı için karşı çıktı, çünkü sabaha karşı yapılsaydı belki haberleri olmayacaktı. Darbeleri önlemenin birinci yolu güçler ayrılığını sağlamaktır. Diğer türlü, darbe her zaman söz konusu olur. Çünkü birini ele geçirdiniz mi tüm ülkeyi ele geçirirsiniz. Tam demokrasi darbesavardır. Dolayısıyla darbenin ilacı tam demokrasidir. Mesela Rusya'da Putin büyük bir güç, Suriye'de de Esad. Esad'ı kontrol altına aldığında tüm ülkeyi kontrol altına alıyorsun. Bu normal bir durum değil. Umarım iktidar bunu anlamıştır ve güçler ayrılığı meselesini daha ciddiye alır.

FETÖ'nün nasıl devlete sızdığını gerek darbeci askerlerin gerekse diğer itirafçıların açıklamalarından öğrendik. Bu yapılanmanın 40 yıllık bir süreç olduğuna dikkat çekiliyor. FETÖ'nün Türk Silahlı Kuvvetleri'nde, emniyette, yargıda, diğer kamu kurumlarında bu denli örgütlenmesiyle ilgili görüşlerinizi öğrenebilir miyiz? Bütün bunlar nasıl mümkün oldu? Siyaset kurumu bundan kendisine nasıl bir pay çıkarmalıdır?

FETÖ'nün devlet içindeki yerleşmesine 15 Temmuz gecesi bir tek iktidar şaşırdı herhalde, biz hiç şaşırmadık. Yıllardır iktidar dışındaki tüm güçler, milliyetçiler, cumhuriyetçiler, solcular hep F tipi yapılanmayı anlattı. Meclis'te bununla ilgili yüzlerce konuşma ve önerge var. Bir tanesi kabul edilmemiş. Burhan Kuzu da kabul etmiş ve "Muhalefet bizi çok uyardı. Defalarca önerge verdi fakat biz dinlemedik. Çünkü cemaatle işbirliği işimize geliyordu, bizim iktidarımızı güçlendirdiler" demişti. Dolayısıyla darbe girişimi onlara sürpriz oldu. FETÖ ismini de aslında muhalefet koydu, farkında değiller. Onlar FETÖ demiyordu ki, muhalefet FETÖ diyordu. Hatta Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek, "Hoca efendiye FETÖ diyemezsin, ağzını topla, terbiyesizlik yapma" şeklinde twit atmıştı. Şimdi ne oldu? Aslında Tayyip Bey kendi ağzıyla suçunu, iş ortaklığını itiraf etti. Zaten paralel yapı diye adını o koymadı mı? Paralel nedir? Birbirine eşit olan, aynı yolun yolcusu, yan yana giden, birbirinden hiç farkı olmayan iki çizgidir. **Aslında Tayyip Bey, paralel yapı diyerek, bu hareketle, cemaatle aynı çizgide gittiğini itiraf etti.** Dengir Mir Mehmet Fırat, "Tayyip Beyi uyardık ama onlar bizimle aynı secdeye baş koyuyor, dindar adamdan zarar gelmez demişti" dedi.

Hatırlayın; "Cumhuriyetçiler, Ergenekoncular, Balyozcular halkını bombalayacak" diye günlerce pompaladılar, insanları yanılttılar ama gördüler ki alnı secdeye gittiğini söyledikleri, dindar olduğunu iddia ettikleri insanlar ülkelerini, Meclis'i rahatça bombaladılar. Demek ki bunlar ölçü değilmiş. Diğer taraftan Cemaat devlete sızmadı, bilinçli olarak yerleştirildi. Bilmemeleri mümkün değil. 2005 yılında Cemil Çiçek'in açıklamaları var, "Cemaat fazla oldu, içimize de fazla sızdı" diye. Belediye Meclis üyeliği yaptım. Belediye Başkanları parsel parsel bütün arazileri Cemaate tahsis etti, biz itiraz ettik, bize kızdılar. Bize, "Siz dinsizsiniz" diye suçlamalarda bulundular. Bir dolu insanın canı yandı. Birçok insan bunlara dokundu diye yandı, öldü, bitti, kahroldu. Hatırlayın Ahmet Şık cezaevine girerken "Cemaate dokunan yanar" demişti ve gerçekten öyle oldu. Çok insanın canı yandı. Bağış yapanı şimdi devlet cezalandırıyor, o zaman bağış yapmayanı onlar vergi ile cezalandırırdı. Görülüyor ki, filler tepişti, çimenler ezildi.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın ve Hükümetin sorumluluk alması, bedel ödemesi lazım ama hiçbir sorumluluk almıyorlar. Dünyanın hiçbir yerinde olmayan bir yöntemle bu işten sıyrılıyorlar. Tüm kayıpları geçtim -Devletin geri gitmesini, binlerce insanının canının yanmasını, devlet kurumlarının çökmesini, KPSS'de binlerce insanın hakkının yenmesini, kurumların mahvedilmesini, senin hataların yüzünden Kuleli Askeri Lisesi, Deniz Lisesi gibi kurumların kapatılmasını, çünkü sen onları dejenere ettin - 15 Temmuz gecesi 241 insanımız hayatını kaybetti. Sonra da tüm bunları göz ardı edip, "Hatalıyız, Allah bizi affetsin" diyorlar. Kendi sorumluluklarını Allah'a havale et; sadece sempati göstermiş, Tayyip Bey'in binde biri kadar sempatizanlık yapmış, dershanesine çocuğunu göndermiş, hastanesinde tedavi olmuş, Bank Asya'ya para yatırmış, sadece gönüldaşlık yapmış insanları savcıya, mahkemeye sürgüne, işsizliğe havale et. Bu haksızlıktır! Bu cemaate dokunmak suçsa, ilk kapatılması gereken kurum Adalet ve Kalkınma Partisi'dir. Kurumlar suçlu olmaz, insanlar suçlu olur. Suç bireyseldir. Bir insan Bank Asya'ya para yatırdı ise, bu onu bağlar. Ama şu anda birinci derece akrabalarını görevden alıyorlar. Bu normal bir durum değildir.

> Cemaatle ilgili en iyi mücadeleyi devlette Tayyip Bey yapar. Çünkü eliyle koymuş gibi bilir. Hepsi onun tanıdıkları. Biz olsak tanımakta zorluk çekeriz. Tayyip Bey'in de şöyle bir zorluğu var; Adalet ve Kalkınma Partisi ile cemaat o kadar paraleller ki, artık hangisi AKP'li hangisi FETÖ ayıramazlar. Bunu ayıklamaya kalkarlarsa Adalet ve Kalkınma Partisi'nin yüzde 70'ini tasfiye etmeleri lazım.

Kamuda on binlerce insan meslekten ihraç edildi. Bu süreçte mağduriyetlerin de yaşandığına dair eleştiriler söz konusudur. Konuyla ilgili görüşlerinizi öğrenebilir miyiz?

Bu ihraçlar daha da artacak gibi görünüyor ancak mesele şu ki, kurunun yanında yaş da yanıyor. Yaşama hakkına yönelik, masumiyet karinesini göz ardı eden düzenlemelerin KHK ile olması Anayasa'ya göre mümkün değilken, şu anda yapılan buna dönüşmüş durumda. Anayasa'nın 15. maddesine aykırı KHK'lardan söz ediyoruz. Dolayısıyla Türkiye'yi binlerce dava bekliyor. Öte yandan, FETÖ ile ya da Başbakan'ın ifade ettiği gibi PKK ile ilişkisi bulunanlar neden mahkemelerde yargılanmıyor? Madem bunlar ülkenin bütünlüğünü tehdit eden unsurlarla, terör örgütleriyle ilişkililer, o halde yasaların karşısında yargılanmalı, somut delillerle suçlanmalı ve mahkeme kararlarıyla suçlanmalılar.

Bakınız; aradan geçen 14 yıl gösterdi ki, bunlar devleti yönetemiyor. Bunu nereden anlıyoruz? Kol mesafendeki yaverin teröristmiş, ensende duruyor, haberin yok. Sarayın, Genelkurmayın, MİT'in içine girmişler, emniyetin içine zaten girmişlerdi, generallerinin yüzde 40'ı terörist çıkmış ve sen o koltukta oturuyorsun. Cumhurbaşkanı, Başbakan, Genelkurmay Başkanı, MİT Müsteşarı hepsi koltuklarında oturuyor. Aklı başında bir devlette bu makamdakiler ertesi gün istifa eder. Kendin söylüyorsun burnumun dibine girmişler diye. Sen kol mesafendeki yaveri bu kadar istihbaratınla anlamıyorsun da, Bank Asya'ya para yatıran ya da havale yapan, çocuklarını okullarına gönderen vatandaş nereden bilecek? Niye o sorumluluk ve bedel ödüyor da, sen hiçbir sorumluluk ve bedel ödemiyorsun. Ben buna itiraz ediyorum. O nedenle şu anda bunu ayıklayamazlar. İnsan kardeşini kendinden ayıklayamaz. İkiz oldukları için birbirlerini kolay tanırlar. Cemaatle ilgili en iyi mücadeleyi devlette Tayyip Bey yapar. Çünkü eliyle koymuş gibi bilir. Hepsi onun tanıdıkları. Biz olsak tanımakta zorluk çekeriz. Tayyip Bey'in de şöyle bir zorluğu var; Adalet ve Kalkınma Partisi ile cemaat o kadar paraleller ki, artık hangisi AKP'li hangisi FETÖ ayıramazlar. Bunu ayıklamaya kalkarlarsa Adalet ve Kalkınma Partisi'nin yüzde 70'ini tasfiye etmeleri lazım. Bütün içli dışlı olanları bulduk, hepsini tutukladık diyorsanız yanılıyorsunuz. O zaman Türkçe olimpiyatlarında stadyumları dolduran insanları düşünün. Demek ki hepsine ulaşamadınız. Devletin içinde duruyorlar. Kaldı ki, ben bu insanların hepsinin suçlu olmadığını düşünüyorum. Şöyle bir tehlike var: Sen herkesi terörist diye yaftalarsan ve insanlar da bunun bir yükselme, kariyer yolu olduğunu anlarsa, inanılmaz bir ihbar ve muhbir dönemi başlatırsın. McCarthy dönemini bilirsiniz. Bütün Amerikalıları komünist diye suçladılar. Birçok insan hapsedildi, hayatları mahvoldu. Sonra baktılar ki "Yanlışmış, haksız yere suçlamışız" dediler.

> Bakınız; aradan geçen 14 yıl gösterdi ki, bunlar devleti yönetemiyor. Bunu nereden anlıyoruz? Kol mesafendeki yaverin teröristmiş, ensende duruyor, haberin yok. Sarayın, Genelkurmayın, MİT'in içine girmişler, emniyetin içine zaten girmişlerdi, generallerinin yüzde 40'ı terörist çıkmış ve sen o koltukta oturuyorsun. Cumhurbaşkanı, Başbakan, Genelkurmay Başkanı, MİT Müsteşarı hepsi koltuklarında oturuyor. Aklı başında bir devlette bu makamdakiler ertesi gün istifa eder. Kendin söylüyorsun burnumun dibine girmişler diye. Sen kol mesafendeki yaveri bu kadar istihbaratınla anlamıyorsun da, Bank Asya'ya para yatıran ya da havale yapan, çocuklarını okullarına gönderen vatandaş nereden bilecek? Niye o sorumluluk ve bedel ödüyor da, sen hiçbir sorumluluk ve bedel ödemiyorsun. Ben buna itiraz ediyorum.

İdam cezası hakkında ne düşünüyorsunuz?

Ergenekon ve Balyoz davalarında idam olsaydı, "Bugün birçok insan için, vah vah, haksız yere idam edilmişler" diyecektik. İdam meselesinde Hükümet halk goygoyculuğu yapıyor, Tayyip Bey de olayı köpürterek tadını çıkarıyor. Onlar da T.C. Devleti yasalarına göre idamın geriye dönük işlemeyeceğini biliyor. İdamı getirirlerse bundan sonra sadece kendilerini bağlar. Çünkü bir gün onların da vatana ihanetten yargılanma ihtimalleri olduğunu unutmasınlar. Kaldı ki idam talebi Türkiye'yi uluslararası arenadan koparır, ülkemizin dışlanmasına neden olur ve insani ölçekler ve hukuk devleti açısından itibarını çok azaltır. En önemlisi de bundan sonra hiçbir suçluyu iade ettiremezsiniz. Sürekli idam taleplerini bu kadar köpürtmelerinden dolayı "Acaba Fethullah Gülen'i istemiyorlar mı?" diye kendi kendime soruyorum. Çünkü Fethullah Gülen'i gerçekten istiyorlarsa idamı gündeme getirmemeleri gerekiyor. Çünkü hiçbir ülke idam olan bir ülkeye suçluyu iade ettirmek istemez. O zaman AB, ABD'ye baskı yapar. Cumhurbaşkanı, "ABD'de idam yok mu?" diyor var ama ABD iade edeceği zaman bu kez AB baskı yapar.

"İdam talebi Türkiye'yi uluslararası arenadan koparır, ülkemizin dışlanmasına neden olur ve insani ölçekler ve hukuk devleti açısından itibarını çok azaltır. En önemlisi de bundan sonra hiçbir suçluyu iade ettiremezsiniz. Sürekli idam taleplerini bu kadar köpürtmelerinden dolayı "Acaba Fethullah Gülen'i istemiyorlar mı?" diye kendi kendime soruyorum. Çünkü Fethullah Gülen'i gerçekten istiyorlarsa idamı gündeme getirmemeleri gerekiyor."

Devlet FETÖ okullarını, yurtları, özel eğitim merkezlerini kapattı. İlk, orta ve liseler ile üniversitelerde okuyan öğrenciler diğer okullara yerleştirildi. Bu konuyla ilgili düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz? Öte yandan askeri liselerin kapatılması, Milli Savunma Üniversitesi kurulması, harp okullarının bu üniversite bünyesine alınmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

"Tasfiye süreci yaşanıyorsa madem bu okullar millet malı, o zaman devlet sahiplensin ve okullar devletin olsun, kapatılmasın" demiştik. Sonuç olarak da söz konusu okullar hazineye devredildi ve MEB'e verildi. Bu doğru bir karardır. Hiç olmazsa bu binalar, araç gereçler heba olmadı.

Askeri liselerle ilgili olarak da askeri liselerin kapatılmasını biz de zamanında istedik ama yöntem bu olmamalıydı. Kuleli Askeri Lisesi'nin, Deniz Lisesi'nin bir şekilde harbiye içinde, o tarihsel süreç içinde kalmasını ve onunla birlikte yeni bir yapılanmayı önermiştik. Bu liselere el koy, binalarını al, otel yap, böyle bir şey düşünüyorlarsa, bunlar kabul edilemez.

Üniversiteler için ise şunları söyleyebilirim; öğrencilerimiz bir taraftan eğitim süreçlerini düşünürken, diğer taraftan da aklanmanın derdine düştüler. YÖK ilk kararında öğrencilerin kendi şehirlerindeki garantör üniversitelerde devam etmesini istemişti ama sonra öğrencilerden puanının yettiği şehirlerdeki üniversitelere gitmesini istedi. Niçin liseleri kapatırken devletleştirdiniz, topluma kazandırdınız da, üniversiteleri kazandırmıyorsunuz? Devletin üniversitelere karşı tavrı reaksiyonel ve duygusaldır. Yok olsun gitsin, diye düşünüyorlar. Son kararname ile bu üniversitelerin mallarına, mülklerine el koyuyorsunuz ama insanlarına "Ne haliniz varsa görün" diyorsunuz, ki bu kabul edilemez. Bu insanları devletin mutlaka duyması gerekir. Bu üniversiteleri siz açtıysanız insanlara da "Bu üniversiteleri neden tercih ettin" diyemezsiniz.

Bakınız; üniversiteyi üniversite yapan akademisyen ve öğrencilerdir. Devlet olarak onlara da bir hak tanımak zorundasınız. Her şeyden önce bu öğrencilerin kazanılmış hakları var. FETÖ'yü temizlemek istiyorsanız güvenlik soruşturması yaparsınız. Bu öğrenciler, "Devlet soruları çalındığını kabul etmiyor mu? Biz soruları çalsak zaten burada olmazdık, İTÜ'de, ODTÜ'de olurduk" diyorlar. Ayrıca bir üniversitenin içinde üç-beş tane FETÖ'cü olması kapatma gerekçesi ise, o zaman Dicle Üniversitesi'nde 90 öğretim üyesi FETÖ'ye üye olmaktan tutuklandı. Rektör dahi FETÖ'cü çıktı. O zaman bu üniversiteyi de kapatın! Bu çifte standardın, ikiyüzlülüğün anlamı ne?

Öte yandan 672 sayılı KHK ile 2346 akademisyene ihraç kararı çıktı. Bu akademisyenlerin hepsinin FETÖ ile bağlantısı olmadığı listedeki isimlerden anlaşıyor. Aralarındaki 44 akademisyen 'Barış için Akademisyenler' bildirisini imzalayanlar. Peki, bu 'darbe fırsatçılığı' değil de nedir? Kaldı ki, bilimsel çalışmalar yapmakla, kamuyu ilgilendiren konularda düşünce üretimiyle uğraşan akademisyenlerin düşünce özgürlüğüne baskı kurmak, müdahale etmek ve elbette engellemek demokrasi adına da utanç vericidir.

FETÖ'nün ekonomik durumu iyi olmayan çocukları nasıl tuzağına düşürdüğü bu örgütün üyelerinin itiraflarında ortaya çıktı. Durum böyle olunca devlet, ekonomik durumu iyi olmayan, okumak isteyen çocuklara nasıl sahip çıkmalıdır? Bu öğrencilerin bu tür istismar ve terör örgütlerinin ağına düşmemesi için neler yapılmalıdır? Bu çocukların barınma sorunu yaşamaması için ne tür tedbirler alınmalıdır?

Bir şeyi farkettiniz mi; bastırılan afişlerde-broşürlerde silahlar, tanklar hep ön planda. Yanılıyorlar. O afişlere defter ve kalem koymaları lazım. Bütün organizasyon ve devlet içine yerleşme programı eğitim üzerinden planlanmış. Dikkat edin bütün imamların-kent imamları, meslek imamları, cemaat imamları, bölge imamları, mahalle imamları, ilçe imamları- hepsi öğretmen. Neden? Çünkü devlet; öğrencilerimizin barınma ihtiyaçlarını karşılama konusunda çok yetersiz. Bu nedenle devamlı bu alanı cemaatlere teslim ediyorlar. Şimdi de aynı şekilde Türgev ya da Ensar Vakfı'na terk ediyorlar, yani aynı hatayı yapıyorlar. Köy Enstitüleri kapatıldığından beri bu çocukları hep birilerinin eline teslim ediyorlar, sonra da insanların canı yanıyor ve bu belaların sonuçlarına hepimiz katlanıyoruz. Milli Eğitim Bakanlığı, adında milli olan birkaç bakanlıktan birkaç tanesidir. Eğitim başkasına devredilemez diyoruz. Zaten yasak. Anayasa'ya göre hiç kimse eğitim için yurt açamaz, eğitim kurumu açamaz. Okul öncesi, ilkokul, ortaokulda devletin dışında hiç kimse kurum ya da yurt açmasın. Bu sorumluluk devlete aittir. Çünkü bu dönemler tam çocuğun şekillenme dönemidir. Kim bu devleti ele geçirmek ve yıkmak isterse -ister ABD, ister Rusya, ister cemaat olsun- önce çocuklarımızı ele geçirmeye çalışır. Yeni dönemde darbeler böyle olur. Darbe sadece askeri yöntemle olmaz. Bunlar silahla işi halletmeye çalıştılar. Oysa düşünün felaketi, biraz sabretseler, en geç 10 sene sonra silaha bile gerek kalmayacaktı, ülkenin tamamı, tüm kamu görevlilerinin, ordunun, emniyetin tamamı cemaat olmuş olacaktı. Bu en önemli vurgudur. Eğer MEB'i başkalarına havale ederseniz, milli olmaktan çıkarırsanız, her zaman darbeye ve devletin içinden fethedilmesine hazırlıklı olun! Hep yol açıyorsunuz demektir. İşte sırf bu nedenle Hükümet istifa etmelidir, Tayyip Bey'de istifa etmelidir. Sayın Cumhurbaşkanı "milli ve yerli" diyor ama milli ve yerli ifadelerini kullanması FETÖ meselesinden sonradır, 2013'ten sonra kullanmaya başladı. Tayyip Bey'in en büyük hatası şu olmuştur: 2013'ten önce milli ve yerliye dikkat etmedi, önemsemedi, eğitimi anlamadı. Çünkü kifayetli değillerdi, yönetecek kadroları yoktu, bu yüzden bu alanları bunlara havale ettiler; emniyeti, eğitimi bunlara havale ettiler ve bedelini ödediler. Belli kritik alanları eğer başkalarına bırakırsanız bunun bedelini ödersiniz.

"Bir şeyi farkettiniz mi; bastırılan afişlerde-broşürlerde silahlar, tanklar hep ön planda. Yanılıyorlar. O afişlere defter ve kalem koymaları lazım. Bütün organizasyon ve devlet içine yerleşme programı eğitim üzerinden planlanmış. Dikkat edin bütün imamların-kent imamları, meslek imamları, cemaat imamları, bölge imamları, mahalle imamları, ilçe imamları- hepsi öğretmen. Neden?Çünkü devlet; öğrencilerimizin barınma ihtiyaçlarını karşılama konusunda çok yetersiz. Bu nedenle devamlı bu alanı cemaatlere teslim ediyorlar. Şimdi de aynı şekilde Türgev ya da Ensar Vakfı'na terk ediyorlar, yani aynı hatayı yapıyorlar."

Türkiye'nin girişimiyle bazı ülkelerdeki FETÖ okulları kapatılıyor. Ancak kimi ülkeler bu okulların kapatılmasına sıcak bakmıyor. Türkiye'nin bu noktada ne tür adımlar atması gerekmektedir?

Her ülkenin kendine göre yasaları, kuralları vardır. Tayyip Bey, "Devlet Başkanı ya da Başbakan talimat verir, bu okulları kapatır" diye düşünüyor. Oysa bazı ülkelerde kanunlar var, hukuk var, güçler ayrılığı var. Daha önce nasıl okul açtım deyince açamıyorsan, kapatamıyorsun da. Tayyip Bey her ülkeyi bizimki gibi zannediyor. İtalya Başbakanı "Hukukun üstünlüğü diye bir şey var size onu hatırlatırım" diyor. Kazakistan, Türkmenistan, Özbekistan gibi ülkelerde bu okullar hemen kapatılır. Diktanın ve tek adamın olduğu ülkelerde söz konusu okullar çabuk kapatılır ama ABD, İtalya, Almanya'da bu okulları çabuk kapatamazsınız. Çünkü mahkeme var. Kaldı ki, bu Tayyip Bey'in özel isteği. Bu başka bir konudur. Sonuçta her ülkenin iç hukuku ile yürüyecek bir şey ama Tayyip Bey'in durumuna yorum yapabiliriz, Tayyip Bey emrivaki ile hallederim diye düşünüyor ama tek bir talep ile hemen halledemez.

Son sözlerinizi alabilir miyiz?

Çocukların da, eğitimin de canını okudular. 14 yıllık döneme bakın, baştan aşağı rezillik. Bu kadar rezilliğe rağmen bu bürokrasinin, siyasi iradenin nasıl hala durabildiğine şaşırıyorum. Toplum bunları niye sorgulamıyor? Elbette bu iktidar askeri darbeyle gitmesin. Bunun yolu sandıktır. Ama halkın sorgulaması da gerekmektedir. Çünkü kendi canı yanıyor. Devleti her alanda zafiyete uğrattılar. En büyük sorunları devlet kavramı ile Hükümet kavramını karıştırmalarıdır. Devlet hükümetten farklıdır. Devlet, hükümetin üstündedir, saygı gösterilmesi gereken, bir dizaynı, tertibi olan ve en önemlisi gelenek görenek ve teamülleri olan bir yapıdır. Devlet adamlığı siyaset adamlığı farklı şeydir. Devleti, devlet yapısının neden önemli olduğunu 15 Temmuz'da anladıklarını umuyorum.

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ OSMANİYE MİLLETVEKİLİ

DOÇ. DR. RUHİ ERSOY:

"Türkiye'deki darbeler tarihine bakıldığında halkın bir bölümünün veya belli bir siyasi grubun cuntaya karşı mukavemet geliştirdiği görülebilir lakin halkın büyük bir çoğunluğunun sokağa inerek tankın, topun, namlunun önüne geçmesinin benzeri önceki örneklerde görülmez. Bu darbe girişiminin, terörist kalkışmanın başarısız olmasında en büyük etken Türk Silahlı Kuvvetleri içerisindeki şerefli subaylarımızın, 'peygamber ocağı'na inanmış komutanlarımızın kritik müdahaleleridir. Kahraman şehidimiz Ömer Halisdemir'in darbeci generali alnından vurmasının siyasi karşılığı genel başkanımızın hiç tereddüt etmeden demokrasi lehinde açıklama yapmasıdır diyebiliriz."

Söyleşi: Meltem YALÇINKAYA

Doç. Dr. Rahi ERSOY
Osmaniye Milletvekili
Hükümet İnceleme Komisyonu
Üyesi

15 Temmuz'da darbe girişimi olduğunu öğrendiğinizde neler yaşadınız? O geceyi sizden dinleyebilir miyiz? Darbe girişimini Türkiye'nin darbe ve demokrasi tarihi açısından değerlendirir misiniz?

Milliyetçi-ülkücü camia, darbelere en çok maruz kalmış, darbelerin acısını en fazla hissetmiş bir camiadır. MHP darbelerde bedel ödemiş, tabutluklara tıkılmış, zindanları "taş medreseye" çevirmiş, idam sehpalarına gülerek gitmiş, ülkücülerin ve onların yolunda kutsal davaya hizmet için yürüyenlerin siyasi partisidir. Milliyetçi Hareket Partisi mensupları olayları "lider ve teşkilat" merkezli düşünür. Darbe girişimi olduğunu öğrendiğimde, MHP'li bir milletvekili olarak doğruca hareketimizin genel merkezine geçtim ve Genel Başkanımızın çok önce geldiğini gördüm. Genel Başkanımız siyasi liderler içinde ilk açıklamayı yapan ve adeta sürecin millet iradesi lehine dönüşünde can suyu veren lider olmuştur. Kahraman şehidimiz Ömer Halisdemir'in darbeci generali alnından vurmasının siyasi alandaki karşılığı Genel Başkanımızın hiç tereddüt etmeden demokrasi lehinde açıklama yapmasıdır diyebiliriz. Sayın Genel Başkanımız, meclis başkanının çağrısını değerlendirerek genel merkeze gelen tüm milletvekili arkadaşları TBMM'ye gidip milli iradeyi temsil etmemizi istemiş, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde demokrasi nöbetine göndermiştir.

TBMM'ye gelen bütün milletvekilleri üzerlerindeki siyasi kimliği çıkarmış, sivil bir halde birbirleriyle kucaklaşıyor, adeta Kuva-yi Milliye ruhu canlanıyordu. İlk bomba düştüğü anda herkes şaşkınlık ve tedirginlikle bir birine bakıyor, sığınağa inilip inilmemesi konuşulurken bombalamanın devam etmesi üzerine bütün milletvekilleri sığınağa geçti. Ben kapalı alan rahatsızlığım ve de danışmanımın dışarıda olduğu ve yaralandığı bilgisini alınca tekrar yukarı Genel Kurul salonuna çıktım, muhalefet kulisi tarafına çıkan kapıyı açtığımda o ekranlarda görülen en büyük bomba atıldı ve tekrar sığınağa geçtik. Sığınakta tam bir dayanışma ruhu içerisinde siyaset üstü bir durum vardı. Gerilimle birlikte dayanışma ruhu vardı, herkes birbirine yardımcı olmaya çalışıyor, birbirine telefon bataryalarını veriyordu.

15 Temmuz darbe girişimi, daha önce benzerine rastlanmayan bir darbe girişimi olarak darbe ve demokrasi tarihimizde yerini alacaktır. Zira Türkiye'deki darbeler tarihine bakıldığında halkın bir bölümünün veya belli bir siyasi grubun cuntaya karşı mukavemet geliştirdiği görülebilir lakin halkın büyük bir çoğunluğunun sokağa inerek tankın, topun, namlunun önüne geçmesinin benzeri önceki örneklerde görülemez. Bu darbe girişiminin, terörist kalkışmanın başarısız olmasında en büyük etken Türk Silahlı Kuvvetleri içerisindeki şerefli subaylarımızın, "Peygamber Ocağı"na inanmış komutanlarımızın kritik müdahaleleridir. Devamında Sayın Genel Başkanımızın "can suyu veren açıklaması, Sayın Cumhurbaşkanı'nın canlı yayın konuşması, medyanın sorumlu tavrı, Başbakanın toparlayıcı açıklaması ve tabiki de tankın topun namlunun önüne vücudunu siper eden kahraman Türk Milleti'nin iradesine sahip çıkma mücadelesidir.

15 Temmuz'da TBMM vuruldu, sivil vatandaşlara kurşun sıkıldı. Bu açıdan bakıldığında 15 Temmuz'da yaşanan olay niteliği açısından bir darbe yoluyla yönetime el koyma amacının ötesinde başka anlamlar taşıyor mu?

15 Temmuz kara gecede birçok stratejik kurum ve kuruluş hedef alındı. Hedef alınan yerlerden biri de Türkiye Büyük Millet Meclisi'ydi. TBMM'nin vurulması milletin iradesinin, demokratik parlamenter sistemin hedef alındığını da gösterir, çünkü orada sadece bir siyasi partinin değil üç siyasi partinin temsilcileri bulunmaktaydı. Ayrıca belirttiğiniz gibi, sivil vatandaşların da hedef alınması kalkışmayı yapan teröristlerin nasıl bir ruh haline, düşünce yapısına sahip olduğunu göstermektedir. İradesini başkasına teslim etmiş asker görünümlü teröristlerin kendilerince inandıkları yolda hiçbir değer gözetmedikleri, her yolu mubah buldukları anlaşılmaktadır. Genel itibariyle yaşananlar Türk Silahlı Kuvvetleri'nin içine sızmış, iradesini başka ellere teslim etmiş bir grup hainin terörist saldırısı, kanlı kalkışmasıdır diyebiliriz.

"TBMM'nin vurulması milletin iradesinin, demokratik parlamenter sistemin hedef alındığını da gösterir, çünkü orada sadece bir siyasi partinin değil üç siyasi partinin temsilcileri bulunmaktaydı. Ayrıca belirttiğiniz gibi, sivil vatandaşların da hedef alınması kalkışmayı yapan teröristlerin nasıl bir ruh haline, düşünce yapısına sahip olduğunu göstermektedir. İradesini başkasına teslim etmiş asker görünümlü teröristlerin kendilerince inandıkları yolda hiçbir değer gözetmedikleri, her yolu mubah buldukları anlaşılmaktadır."

Olağanüstü bir dönemde OHAL mevzuatı ile devlet kurumlarında, Türk Silahlı Kuvvetlerinde yapısal düzenlemelere gidilmesini nasıl değerlendiriyorsunuz?

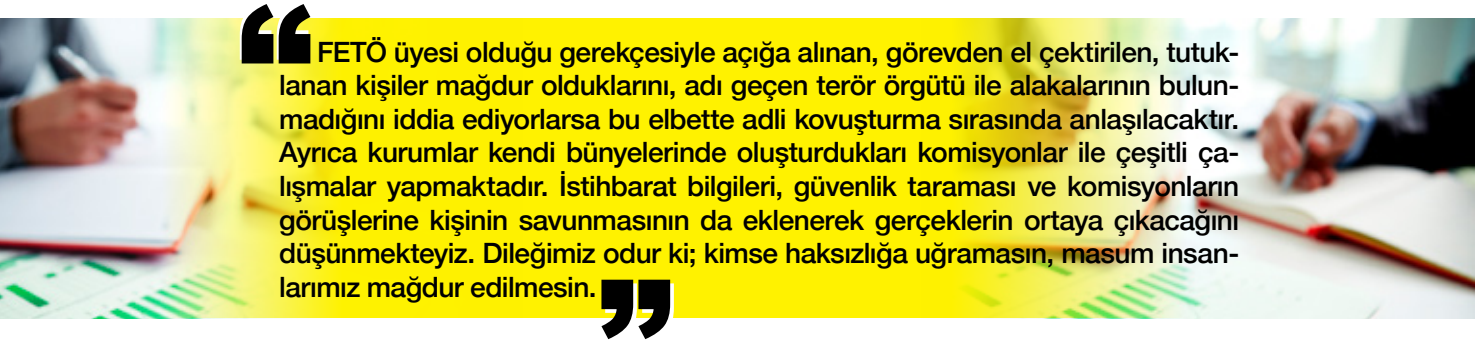
Olağanüstü Hal uygulaması, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde oylanmış, uygun bulunarak yürürlüğe girmiştir. Kanun Hükmünde Kararnameler ile de çeşitli düzenlemeler yapılmaktadır. Milliyetçi Hareket Partisi, yaşanan acı günlerin ardından var olduğu günden bugüne olduğu gibi, devletin ve milletin birliğinin safında yer tutmuştur. Partimiz, OHAL kapsamında yapılan düzenlemeler için yerine göre destek yerine göre eleştirilerini, kaygı ve tavsiyelerini demokratik bir şekilde dillendirmektedir. Devlet kurumlarında ve Türk Silahlı Kuvvetleri'nde gerçekleşen yapısal düzenlemeler için de kaygılarını, eleştirilerini ve tavsiyelerini kamuoyu ile paylaşmaktadır. Bu konudaki genel fikrimiz, **kurumlarımızı olumsuz etkileyecek, derinden sarsacak köklü değişikliklerin özellikle de alelacele alınan kararlar ile yapılmamasıdır. Söz konusu devlet kurumları ile siyaset kurumunun istişareye dayalı çalışmaları, alınacak önlemler ve uygulanacak politikaları belirlemede başat aktör olmalıdır.**

Kurumların lağvedilmesi mi yoksa ıslah edilmesi mi doğrudur bu çok tartışmalı bir konudur. Özellikle TSK'nın ana omurgasını yetiştiren kurumları, kurutulması gereken bataklık olarak göremezsiniz, geçmişi çok eskiye dayanan bu kurumların içine sızmış yapı temizlenmeli ve devamında verimli tarlaya dönüştürmelidir.

FETÖ soruşturması kapsamında on binlerce kamu çalışanı ihraç edildi. Bu süreçte mağduriyetlerin de yaşandığına dair eleştiriler söz konusudur. Konuyla ilgili düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz?

Bu konu son günlerde oldukça çok tartışılmaktadır. Tarafımıza mağdur olduklarını iddia eden vatandaşların talepleri iletilmektedir. Hükümet yetkilileri, kurunun yanında yaşın da yanmayacağını, kimsenin mağdur edilmeyeceğini, mağdur olanların mağduriyetlerinin giderileceğini her fırsatta söylemektedirler. Her ne kadar FETÖ bütün kurumlara sızmış olsa da devletimizin istihbarat ve emniyet teşkilatında bu yapı ile mücadele eden, devletin ekmeğini yiyip ihanet etmeyen kadrolar mevcuttur. Dolayısıyla FETÖ üyesi olduğu gerekçesiyle açığa alınan, görevden el çektirilen, tutuklanan kişiler mağdur olduklarını, adı geçen terör örgütü ile alakalarının bulunmadığını iddia ediyorlarsa bu elbette adli kovuşturma sırasında anlaşılacaktır. Ayrıca kurumlar kendi bünyelerinde oluşturdukları komisyonlar ile çeşitli çalışmalar yapmaktadır. İstihbarat bilgileri, güvenlik taraması ve komisyonların görüşlerine kişinin savunmasının da eklenerek gerçeklerin ortaya çıkacağını düşünmekteyiz. Dileğimiz odur ki; kimse haksızlığa uğramasın, masum insanlarımız mağdur edilmesin.

“FETÖ üyesi olduğu gerekçesiyle açığa alınan, görevden el çektirilen, tutuklanan kişiler mağdur olduklarını, adı geçen terör örgütü ile alakalarının bulunmadığını iddia ediyorlarsa bu elbette adli kovuşturma sırasında anlaşılacaktır. Ayrıca kurumlar kendi bünyelerinde oluşturdukları komisyonlar ile çeşitli çalışmalar yapmaktadır. İstihbarat bilgileri, güvenlik taraması ve komisyonların görüşlerine kişinin savunmasının da eklenerek gerçeklerin ortaya çıkacağını düşünmekteyiz. Dileğimiz odur ki; kimse haksızlığa uğramasın, masum insanlarımız mağdur edilmesin.”

Amerika Birleşik Devletleri'nin bu örgütü desteklediğine dair yaygın bir kanı bulunmaktadır. Özellikle ABD yönetimi tarafından FETÖ Lideri'nin iadesiyle ilgili bir adım atılmaması bu kanıyı daha da güçlendiriyor. Konuyla ilgili neler söyleyeceksiniz? Öte yandan Türkiye'nin darbe girişimi sonrasında demokrasi havarisi Avrupa Birliği'ne üye ülkelerden yeterli destek gördüğünü düşünüyor musunuz?

Bu konuda dediğiniz gibi yaygın bir kanı var ve bu kanı hiçbir emare yokken, uydurulmuş veya öylesine söylenmiş bir kanı değil. Demek ki çeşitli emareler kamuoyunu bu yönde düşünmeye sevk ediyor. 1980 darbesinde darbeyi gerçekleştirenlerin ABD tarafından "bizim çocuklar" olarak adlandırılması, FETÖ liderinin yıllardır ABD'de yaşaması ve en önemlisi CIA'nın ülkemizdeki faaliyetleri bu kanıya gerekçedir. Sayın Genel Başkanımızın 26 Temmuz 2016 tarihinde TBMM Grup Toplantısında söylemiş olduğu "12 Eylül'de bizim çocuklar kazandı diyorlardı.

Çok şükür 15 Temmuz'da onların gayri meşru çocukları kaybetti, bu kez Türk milleti kazandı, Türkiye ayaklandı, ayıklandı ve yeni bir tarih yazdı" sözleri durumun özeti gibidir.

Bunların yanı sıra, darbe teşebbüsünde bulunanların itirafları, yaşananları kanıt olarak görmeyen ABD'nin, FETÖ liderini iade etmekte ipe un seren tavrı söylediğiniz düşünceyi doğrulamaktadır. **Bugün PKK'nın üst düzey yöneticilerinin Kandil'den medyaya düşen açıklamaları, ABD ile görüşüyoruz demeçleri, ABD'nin IŞİD ile mücadeleyi bahane ederek PYD'yi desteklemesi, hepsi üst üste konduğunda ülkemizdeki her olumsuzluğun altında ABD'nin aranmasına yeterli sebeplerdir.**

Avrupa ülkelerinin benzer konularda ve özellikle terör saldırılarında ikircikli tutumunu, ikiyüzlü siyasetini birçok kez gördük, şahit olduk. Onlar için İstanbul'da, Ankara'da, Hakkâri'de patlayan bir bomba ile Paris'te, Madrid'de, Londra'da, Brüksel'de patlayan bomba aynı değildir. Dolayısıyla 15 Temmuz gecesi ülkemizin maruz kaldığı darbe girişiminde yaşananlar, demokrasi şehitlerimiz, milletin iradesine kastedilmesi söz konusu ülkelerin yetkililerinde ve basınında yer bulmamış, bazılarında kısaca ve basitçe haber olmuştur. Bu durum bizim ve ülkemizin tutumunu değiştiremez, terör her yerde terördür, demokrasiyi hedef alan her saldırı, organizasyon dünyanın neresinde olursa olsun suçtur, cezası muhakkak verilmedir.

Darbe girişiminde istihbarat açısından herhangi bir zafiyet olduğunu düşünüyor musunuz?

Cumhurbaşkanı'nın "enişteden duydum" sözü başlı başına istihbarat zafiyeti olduğunu gösterir. Zaten Cumhurbaşkanı da istihbarat zafiyeti olduğunu kabul etti ve söyledi. Zafiyetin nedenlerinin tespit edilmesi ve MİT'in yeniden yapılanması için bugünkü toz bulutun dağılması, bulanık suyun netleşmesi gerekir. Yetkili birimler bu kadar açığa çıkan zaafın nedenlerinin tespit edilmesi ve giderilmesi ile alakalı zaten çalışmalarını yürütmektedir diye düşünüyoruz.

Darbeci askerlerin PKK'ya sığındığı, hatta geçmişte FETÖ üyesi darbeci askerlerin PKK ile işbirliği yaptığı, Doğu ve Güneydoğu'da çok sayıda şehit vermemizin nedeninin buna bağlı olduğu dillendirilmektedir. FETÖ-PKK bağlantısını nasıl yorumluyorsunuz?

Bu çok vahim, çok ciddi ve kan donduran bir iddiadır. Mesai arkadaşlarına, kutsal askerlik mesleğini icra eden kahramanlarımıza düşman ile bir olup kumpas kuran zihniyet Türk Askeri olamaz. Şuan iddia edilen bu konu süreç ilerledikçe, soruşturmalar derinleştikçe netlik kazanacaktır. Fakat yaşadıklarımızdan hareketle; FETÖ'yü besleyip üstümüze salan el ile PKK/PYD'yi besleyip üstümüze salan elin aynı olduğu unutulmamalıdır.

7 Ağustos tarihindeki Yenikapı mitingi tarihi bir miting oldu. Muhalefet partilerinin de genel başkan düzeyinde katıldığı bu miting ile birlikte Türkiye'de kutuplaşmaların ortadan kalktığını, birlik ve beraberlik görüntüsünün egemen olduğunu söyleyebilir miyiz? Öte yandan siyasal ve toplumsal kutuplaşmaların, demokrasi dışı eğilimlere zemin hazırladığı fikrine katılıyor musunuz? 15 Temmuz sonrası oluşan siyasi iklimi bu açıdan değerlendirir misiniz?

15 Temmuz darbe girişimi siyasi farklılıklara bakmaksızın insanlarımızı yan yana getirmiş, ortak duygular etrafında adeta İstiklal Mücadelesi ruhunu tekrar doğurmuştur. Türk Milleti, iradesine göz dikenlere, demokrasisine kast edenlere, terörizmin ve emperyalizmin kirli ve karanlık yüzüne unutmayacağı ders vermiştir. Tabi ki yaşananların buraya gelmesinde yanlış politikalar, uygulamalar olduğu açıktır. Türkiye Cumhuriyeti Vatandaşlığı haricinde, başka yerlere aidiyetlik hissedenlerin devlette yapılanmalarına izin verilmemelidir. Din sosu ile süslenen ayrılıkçı fikirler, halkların kardeşliği gibi sözde hümanist söylemler ile süslenmiş etnik bölücülerin özellikle devlette yer bulmaları engellenmelidir.

15 Temmuz sonrası oluşan milli birlik ve beraberlik iklimi, Kuvâ-yi Milliye ruhunu hatırlatmaktadır. Bu birliktelik ruhunun, dayanışmanın devam etmesi için Hükümetin milli mutabakat ekseninde çalışmalar yapması, politika belirlemesi gerekmektedir. Bu bir tarihi fırsattır. Uzun zamandır sık sık seçimlerin yaşanması, siyasi çekişmeler ve siyasette kullanılan dil nedeniyle kutuplaşan toplum bir araya gelmiş, kavgalar, kırgınlıklar bir tarafa bırakılmıştır. Söz konusu iklimi devam ettirmek için bütün siyasi partilerin sorumlu davranması, her yaşananı siyasi malzemeye dönüştürmemesi, her yeri siyasallaştırmaması gerekmektedir. Bu konuda sayın genel başkanımızın geçmişten bugüne izlediği siyaset örnek gösterilebilir. Geçmişten bugüne sorumlu devlet adamı duruşu ile takdir edilen Sayın Devlet Bahçeli darbe girişimi gecesindeki dik duruşu ile taraflı tarafsız herkesin övgüsünü almıştır. Genel Başkanımız oluşan bu havanın kesinlikle siyasi bir malzemeye dönüşmesini istememiş-

tir. MHP'nin ve onun saygıdeğer Genel Başkanının başka bir duruş sergilemesi zaten beklenemezdi.

Tabi ki özellikle siyasilerin kullandıkları dile dikkat etmeleri gerekmektedir. Daha önce çeşitli vesileler ile yaptığımız konuşmalarda toplumun giderek kutuplaştığını, ayrıştığını dile getirdik. Farklılıkların değil müştereklerimizin ön plana çıkarılmasını istedik. Farklılıkların birlikteliğinden hareketle ortak aklın inşasını, birlikte yaşama irademizin güçlendirilmesi için zaruri gördük. Bugün yine aynı düşüncelerimizi söylüyoruz, farklılıklarımızın yerine müştereklerimizin öne çıkarılması toplumun rahatlaması, normalleşmesi için gerekli dil olacaktır.

Öte yandan; Türk Milleti'nin tarihsel ve kültürel köklerinde, milli tasavvurunda, bilinçaltında bugüne taşıdığı düşünce dünyasında "Türk=Asker Millettir". Türk Milleti için ordu tarihin her döneminde önemli olmuş, askeri alanda dünya literatürüne katkılar vermiştir. Geçmişimizden bugüne kültürel hafızamızda taşıdıklarımızın sonucu olarak bugün askere giden gençlerimize kına yakılır, davul zurna ile toy coşkusuyla askere gönderilir. Türk kültüründe kına "kurban" için yakılır ve askere giden genç de vatan için kurban olmayı göze alır. Asker Ocağı, "Peygamber Ocağı"dır. Bu nedenle yaşanan darbe girişimi; asker üniforması giymiş teröristler tarafından gerçekleştirilen bir terör saldırısı, bir kalkışmadır. İnsanımız bu hakikati çok geçmeden görmüş ve tepkisini askerin ve ordunun tamamına değil sözünü ettiğimiz ordu içinde yapılanmış cuntacılara olduğunu göstermiştir. Milletimiz bu hassas konunun bilincindedir. Medyada yer alan görüntüler TSK'nın imajını elbette zedelemiştir fakat milletimiz cuntacılar ile vatan millet sevdalısı Türk askerini ayırt etmeyi bilir.

Darbe girişiminin ardından demokratikleşme yönünde ne tür adımlar atılmadır? Demokratik hak ve kazanımların korunması, darbelerden arındırılmış, daha demokratik bir Türkiye için yapılması gerekenler nelerdir?

Milliyetçi Hareket Partisi kurucu Genel Başkanı Merhum Başbuğumuz Alparslan Türkeş'in de dediği gibi; "En kötü demokrasi en iyi darbe idaresinden evladır". Başbuğumuzun rahle-i tedrisatından geçmiş olan Genel Başkanımız Lider Devlet Bahçeli de; darbe girişiminin yaşandığı gece, daha kimse açıklama yapmamışken, kalkışmanın başarıya ulaşıp ulaşamayacağı belli değilken tarafını demokrasiden yana açıkça koymuştur. MHP Genel Merkezine gelerek orada olayları takip etmiştir. Milletvekili olarak bizleri de milletin iradesinin temsil yeri olan TBMM'ye göndermiştir.

Bu andan itibaren öncelikle hukukun üstünlüğü sağlanmalı ve korunmalı, demokratik parlamenter sistem güçlendirilmelidir. Milletimizde oluşan milli birlik ve kardeşlik duygusunun pekişmesi için hükümet diğer siyasi partiler ile milli mutabakat çerçevesinde politikalar belirlemelidir. Farklılıklarımızı değil müştereklerimizi öne çıkarmalıyız.

"Milliyetçi Hareket Partisi kurucu Genel Başkanı Merhum Başbuğumuz Alparslan Türkeş'in de dediği gibi; "En kötü demokrasi en iyi darbe idaresinden evladır". Başbuğumuzun rahle-i tedrisatından geçmiş olan Genel Başkanımız Lider Devlet Bahçeli de; darbe girişiminin yaşandığı gece, daha kimse açıklama yapmamışken, kalkışmanın başarıya ulaşıp ulaşamayacağı belli değilken tarafını demokrasiden yana açıkça koymuştur. MHP Genel Merkezine gelerek orada olayları takip etmiştir. Milletvekili olarak bizleri de milletin iradesinin temsil yeri olan TBMM'ye göndermiştir."

FETÖ/PDY'nin Hain Darbe Girişiminden Sonra: Millet, Devlet ve Demokrasi

Prof. Dr. Mehmet ÖZ
Türk Ocakları Genel Başkanı

Yaklaşık bir yıl kadar önce yazdığımız, "Türkiye'nin Yolu: Millî Birlik İçin Güçlü Devlet" başlıklı yazıda şunları ifade etmiştik:

"İçinde bulunduğumuz sıkıntılı ortamdan çıkışımızda, köklü devlet geleneğimiz çok önemli bir avantajımızdır. Devlet kurumlarının son dönemde uğradığı bütün tahribata rağmen Türk devleti, toplumumuzun genlerinde var olan aklıselim, vakar, feraset gibi hasletlerimizle, badire gibi görünen bu süreçten daha da güçlenmiş olarak çıkacaktır. (...) Bundan sonra, devletin, her türlü 'paralel' yapılanmaya karşı aynı tavizsiz tavrı göstermesi kaçınılmazdır. (...) Devletin son dönemde, kökeni ne olursa olsun terör örgütlerine karşı başlattığı mücadeleyi, hukuk içerisinde kalarak tavizsiz bir şekilde sonuna kadar sürdürmesi bir zarurettir." (*Türk Yurdu*, Eylül 2015)

Özellikle son birkaç yıldır, aslında daha uzun bir süredir içinde yer aldığımız coğrafya, ABD ve Rusya başta olmak üzere, küresel rekabet çerçevesinde yeni bir tasarıma tabi tutuluyor. *15 Temmuz gecesi, Paralel Devlet Yapılanması (PDY)/FETÖ tarafından yapılan hain darbe girişimi, bu projenin müellifinin işbirlikçilerinin Türk milletinin birliğine ve Türk devletinin bütünlüğüne yönelttiği alçakça bir ihanettir; Türkiye'de iç savaş çıkarmak, ülkeyi kontrol altına almak amacıyla yapılan bir işgal teşebbüsüdür.* Olaydan sonra uluslararası basında yer alan

açıklamalar, bu girişimin dışarıdan desteklendiğini açıkça ortaya koymaktadır. Olay gecesi, henüz işin mahiyeti ve akıbeti belirsiz iken Türk Ocakları olarak bu hain girişime karşı demokrasiden ve Türk milletinden yana olduğumuzu açıkça ortaya koyduk. (Bilahare yaptıklarımız web sayfamızdan ve facebook hesabımızdan kamuoyuna duyurulmuştur.). Çok şükür ki bu alçak girişim, Sayın Cumhurbaşkanımız, Meclisimiz, Başbakanımız, CHP ve MHP'nin liderleri, Ordumuzun meşruiyete saygılı ezici çoğunluğu, Polisimiz ve büyük Türk milleti tarafından kararlı bir tutumla önlenmiştir.

O günden bu güne basına yansıyanlar ve tartışmalardan çıkan sonuç, henüz resmin bütününü görmek için eksik verilerin veya bulanık noktaların fazla olduğunu gösteriyor. Bunların bir kısmı kısa süre içinde açıklığa kavuşacak ama bir kısmı için daha fazla beklememiz gerekecek. 19 Temmuz'da yayımladığımız bildiride de belirtildiği üzere, şunu öncelikle tespit edelim: Bu girişimin salt Türkiye'nin iç işleriyle alakalı olmayıp Türkiye-ABD-Rusya ilişkileri, Suriye Savaşı ve Suriye'nin kuzeyindeki PYD koridoru planıyla iç içe olduğu herkesin malumudur. Girişimin amacı, Türkiye'yi kargaşaya sürüklemekti. Böylece 2003'ten bu yana yangın yerine döndürülen Orta Doğu coğrafyasındaki yangın büyüyecek; yeni *Sykes-Picot* düzeni için zemin hazırlanacak; Türk ordusu mefluç hâle getirilerek bu amaç sağlanacaktı.

Maalesef, bu menfur ve hain girişimin planlayıcıları bakımından temel hedef yapılan Türk Silahlı Kuvvetleri ağır bir darbe yemiştir. Millet ile ordusu, ordu ile polisi arasına nifak sokulmuştur. Bu durumun yol açtığı sarsıntının tedavisi kolay olmamakla birlikte, bu teşhisten hareketle acilen gerekli tedavi tedbirleri alınmalı ve bu coğrafyada ayakta durmamızın en büyük teminatı olan ordumuz süratle rehabilite edilmelidir. Ordu-millet birliğini tahrip eden görüntüler ortadan kaldırılmalıdır. Bu girişimin, yangın yerine döndürülen Irak ve Suriye'de Türkiye'nin zaten sınırlı olan inisiyatif kullanmasının önünü tamamen kapatmayı amaçladığına şüphe yoktur. Dolayısıyla buna alet olan FETÖ/PDY terör örgütünün Türk devleti ve milletine ağır bir ihanet içinde bulunduğu kesindir.

Bu menfur girişimin asli sorumlusu, devlet içindeki PDY/FETÖ olarak yargının önüne çıkarılan yapıdır. Bu yapı, ilk başlarda eğitim ve Türkçenin dünyada yaygınlaştırılması alanlarındaki faaliyetleriyle maalesef on yıllarca devletin üst kademesinin ve samimi dindar ve muhafazakâr çevrelerin desteğini almıştır. Cumhurbaşkanlarından parti liderlerine pek çok kişi bu faaliyetlere müzahir olmuştur. Ergenekon ve Balyoz gibi davalarla birlikte diğer yüzünü, devletin temel kurumlarını, orduyu ve yargıyı ele geçirme hedefini ortaya koyduğu hâlde, Türkiye'deki laik-anti-laik kutuplaşmasını kullanarak devlet yönetiminde etkili hâle gelen bu örgüte karşı, MİT Müsteşarı'na girişilen teşebbüs ve özellikle de 17-25 Aralık operasyonlarından sonra daha ciddi tedbirler alınması gereği ifade edilmiş, bu kapsamda pek çok adım da atılmıştır. Ne var ki, 15 Temmuz darbe girişimi, bu yapının ne denli ürkütücü boyutlara ulaştığını göstermiştir.

Bulunduğumuz konjonktürde, bölücü terör örgütünün ülke içinde, Irak'ta ve Suriye'de Türkiye'yi kıskaca alma planı çerçevesinde taşeronluğunu üstlendiği faaliyetler

karşısında, son bir yıldır başarıyla mücadele eden ordumuzu maneviyatını yeniden yükseltmek bir mecburiyettir. *O bakımdan ordunun yeniden yapılandırılması, askerî liseler ve harp okulları ile ilgili alınacak tedbirler telaş ve aceleyle değil; süratle ama konunun uzmanlarıyla derinlikli ve nitelikli istişarelerden sonra belirlenip hayata geçirilmelidir.* Türk devletinin bekası açısından bu konu hayati önemi haizdir. Ergenekon ve Balyoz davalarında tahrik edilen asker ve ordu düşmanlığının bu vesile ile yeniden hortlamaması lazımdır. Burada devletin ayakta durması, güçlü bir orduyla mümkündür. Ordunun da demokratik hukuk devleti kuralları çerçevesinde yapılanması ve idare edilmesi gereklidir. Bu çerçevede kantarın topuzuna dikkat etmek, bir belayı defederken bir başkasını celp etmemeye azami özen gösterilmelidir. Aynı dikkati dış politikada da göstermeliyiz. Türkiye'yi "değerli yalnızlık"a sürükleyen "hata"ları telafi ederken "yılan"a sarılmanın ileride doğuracağı mahzurları da hesaba katmalıyız.

Bürokrasinin yeniden yapılandırılmasında ehliyet ve liyakat ölçütlerine riayet edilmeli; bunun yanında, başka yapılara değil doğrudan doğruya devlete sadakat esasına da azami özen gösterilmelidir. Süreç içerisinde alınacak tedbirler çerçevesinde ise şahsi hesaplar veya grup çıkarları ile hareket edenlere dikkat edilmeli; bu gibilerin puslu havadan yararlanarak devlet hiyerarşisi dışındaki mekanizmalara değil sadece ve yalnızca vatanına ve milletine bağlı insanları devlet kademelerinden tasfiye etmelerine müsaade edilmemelidir. Ne yazık ki, şu ana kadar gelen bazı haberlere bakılırsa özellikle bakanlıklarda yapılan tasfiyelerde kurunun yanında yaşın da yandığı görülmektedir. Devlet, masum insanların hayatını karartacak uygulamalardan sakınmalıdır, zira onu ayakta tutan adalettir.

Bu süreçte Sayın Cumhurbaşkanımızın Meclis'teki üç parti liderini davet ederek bizim 19 Temmuz bildirimizde ifade ettiğimiz çerçevede, yani bölücü örgütün uzantısı dışında, mümkün olan en geniş uzlaşmayı sağlamaya çalışması, Ak Parti, CHP ve MHP liderlerinin bu davete icabet etmeleri, geleceğe daha ümitli bakmamıza vesile olmuştur. *Bundan sonraki süreçte, devletin yeniden yapılanması ve kamuda yapılan temizlikte iktidar partisinin bu iki partimizle yakın işbirliği içinde hareket etmesinin, doğabilecek muhtemel haksızlıkların önlenmesine yardımcı olacağı kanaatindeyiz.*

Her şerden bir hayrın çıkacağına inanan bir milletiz. Bu hain girişim, milletimizin ezici çoğunluğunun millî birlik ve devletin bekası açısından bilinçlenmesine vesile oldu. 17-15 Aralık olayından sonra yazdığımız bir yazıda da belirttiğimiz üzere, insanların gerçek manada din ve vicdan özgürlüğünün önemini daha iyi anlamasına da katkıda bulundu. Yine bu hain girişim, siyasi görüş farklılıklarımızın bizi kutuplaştırmaya itmesinin acı sonuçlarıyla yüzleşmemizi de sağladı. Etnik ve mezhebî farklarımızın ötesinde ve üzerinde müşterek Türk millî kimliği etrafında kenetlenmemiz için yeni bir yol açtı. İnşallah bu yaşadıklarımızdan gerekli dersleri çıkarır, Cumhuriyetimizin, Devletimizin ve Vatanımızın kadrini, kıymetini bilir ve kıyamete kadar bu vatanda birlik içinde yaşamanın yolunu buluruz.

Allah yâr ve yardımcımız olsun. Bütün şehitlerimize rahmet, gazilerimize acil şifalar dilerim.

12 EYLÜL DARBESİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Atila KAYA

MHP Genel Başkan Yardımcısı
İstanbul Milletvekili

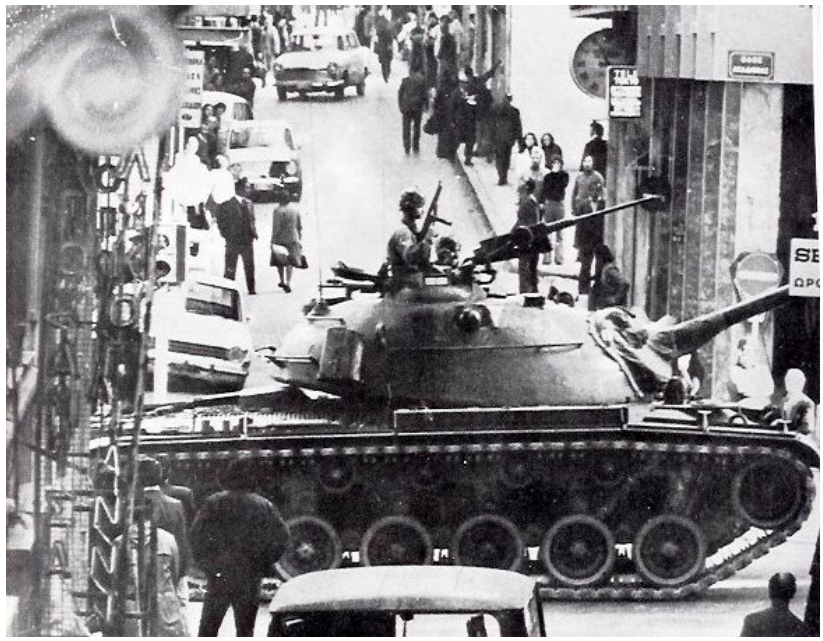
Darbe Düşüncesi

Darbe, en genel anlamıyla, siyasi iktidarın güç kullanılarak (veya güç kullanma tehdidiyle) yasal olmayan bir şekilde değiştirilmesidir. Bu genellikle bir ülkedeki en örgütlü ve kapsamlı silahlı güç olan ordu veya onun desteklediği bir grupça gerçekleştirilir. Darbeden sonraki düzen de aynı güççe korunur, sürdürülür ve/veya devredilir.

Darbeler; insan hak ve hürriyetlerinin –hangi elin tuttuğundan asla emin olunamayan- bir silahın namlusuna asıldığı uygulamalardır. Darbeler sadece toplumların sosyolojik yapılarına müdahale ederek onları bozmaz; toplum içindeki kişilerin psikolojik yapılarına etki ederek, onları da kişiliksizleştirmek, tektipleştirmek ister. Darbe düzenleri hem toplumsal kurumlar hem de kişiler üzerindeki baskı araçlarıyla sürdürülür.

12 Eylül Darbesi

Darbe tecrübemizin en ağır ve acılı katmanını oluşturan 12 Eylül bir askeri hükümet darbesi olmakla

birlikte, toplumsal sonuçları itibariyle, yer yer bunun ötesine de geçmiştir. 12 Eylül siyasal yaşama katılması gereken kesimleri, öncesinde silah zoru, sonrasında da anayasal ve yasal fakat haksız düzenlemelerle siyasal yaşamın dışına itmiş; siyasal yaşamdan uzak durması gereken orduyu siyasal yaşamın en etkin hatta başta tek aktörü yapmıştır. Siyasal hayatı emirle düzenleyebileceğini düşünmüş ve bu düşünceyi hayata geçirmek üzere, elindeki tüm araçların baskısıyla bir "boyun eğme kültürü" yaratmak istemiştir.

12 Eylül'ün kendinden önceki askerî müdahalelerden açık farkı; sadece siyasi yapıyı değil, toplumsal yapıyı da baskı altına alıp dö-

nüştürmek istemesidir. Bu amaçla giriştiği eylemler toplum varlığında giderilmesi güç hasarlara neden olmuştur ama darbecileri o çok özledikleri zafere ulaştırmaya yetmemiştir. 12 Eylül cuntası her şeye rağmen bunu başaramamıştır. Her türlü baskı aracını kullanmalarına karşın toplumun neden değiştirilemediği sorusu ise, yaşadığı bunca darbe tecrübesine rağmen asker aklının ufkuna girebilmiş değildir

Türkiye'de her askeri müdahale sonrası, müdahaleye maruz kalan parti veya uzantısı yeniden iktidara gelmiştir. Bu, darbelerin, bırakın toplumu, siyasi tercihleri bile dönüştürmekte aciz kaldığının bir göstergesidir. Darbecilerin 1982 Anayasası'na ekledikleri geçici 15. Madde de zaten MGK'nın bu yöndeki şüphelerini ve korkularını gösterir.

Muhatabının Gözüyle 12 Eylül

Adaletin değil de 12 Eylül cuntasının bir temsilcisi olarak makamında oturan savcının, hakkında idam cezası talep ettiği MHP Genel Başkanı Alparslan Türkeş, 14 Ekim 1981 tarihindeki duruşmasında, şöyle diyordu: *"Bu iddianame baştan aşağı yalan ve iftiradan ibarettir. Benim bütün hayatım, demeçlerim, konuşmalarım, icraatım bu iddialara baştan aşağı reddiyeden ibarettir. Cumhuriyet tarihimizin en önemli davasına bakıyorsunuz; siz bizi yargılıyorsunuz, tarih ise bizi olduğu gibi sizi de, iddia makamını işgal eden bu zevatı da yargılayacak ve hükmünü verecektir"*.

En ceberut zamanlarındaki cunta hâkimlerinin yüzüne, "Tarih sizi yargılayacaktır" diye haykıran Türkeş haklı çıktı. 12 Eylül faciasının failleri sadece tarih önünde ve millet vicdanında mahkûm olmakla kalmadılar; MGK paşalarından hayatta kalanlar mahkeme önüne de çıktılar. Hem de bir tevafuk olarak Türkeş'in ölüm yıldönümü olan 4 Nisan gününde.

12 Eylül mahkemeleri, "MHP ve Ülkücü Kuruluşlar Davası"nda, 220 kişinin idamını istemiş ve 9 ülkücüyü de asarak şehit etmişlerdir. Bu durumun da gösterdiği gibi, Ülkücüler, 12 Eylül'ün doğrudan muhatabıdır. O halde; bu muhatabın maruz kaldığı darbeyle ilgili düşünceleri de darbe ile ilgili bir fikir oluşturmak bakımından dikkate alınmayı hak etmektedir.

12 Eylül darbesinin bir başka muhatabı olan sol örgütler, bu darbenin sadece devrimci sosyalist hareketi engelleme amacı taşıyan bir eylem olduğu kanaatindedir. Onların gözünde, sanki hiçbir Ülkücü tutuklanmamış, işkence görmemiş, asılmamış gibidir. Bunun da ötesinde; 12 Eylül darbesiyle birlikte görünüşe çıkan zihniyet ile Ülkücü Hareket arasında fikri ve duygusal bağlar bulunduğuna inanmak isteyenleri hâlen vardır. Böyle inanmak istemeleri, büyük oranda, geçmişlerine meşruiyet kazandırmaya çalışan savunma mekanizmaları ile ilgilidir. Yine de, bu yönde bir bilinç oluşturulmak istenmesi de 12 Eylül bağlamına ait sayılmalı ve bunun üstüne gidilmesinin de o bağlamın anlaşılmasına katkı sağlayacağı kabul edilmelidir.

Ülkücülerin darbeye bakışını değerlendirmeden önce, Ülkücüle-rin temsil ettiği milliyetçilik düşüncesi ile militarizm ve 'orduyu kutsama' arasında bir ilişki kurulmaya çalışılmasına dair birkaç söz söylemek gerek: Belli bir ideolojik tutumun bütün ısrarına rağmen; milliyetçilik ile militarizm arasında mantıksal ve tarihsel hiçbir zorunlu ilişki yoktur. Milliyetçilerin nazarında, esas olan siyasi düşüncedir. Amaçlanan, millet egemenliği eliyle bunun hayata geçirilmesidir. Ordu, ancak, millet egemenliğini temsil eden siyasi iktidarın emrinde olmakla saygıdeğer olur. "Kutsal Ocak" düşüncesi ise; siyasi otorite ile askeri otoritenin birbirinden ayrılmadığı ve Tanrı'dan kut aldığına inanılan aynı kişi tarafından temsil edildiği tarihi zamanların halkın muhayyilesine bıraktığı bir mirastır. Yüceltilen siyasi iktidardır; ne var ki, siyasi iktidarı temsil eden kişinin aynı zamanda başkomutan da olması, zamanla, bu yüceliğin orduya da teşmil edilmesine neden olmuştur. "Kutsal Ocak", askerin, bağımsızlığın sadece teminatı değil, fikren temsilcisi de olduğu zamanın kavramıdır. Ordunun, özellikle ABD ile olan ilişkisine bakarsak; asker, sivilden daha mı fazla bağımsızlıkçıdır ki, milletin bağımsızlığını ve egemenliğini var-

lık nedeni olarak gören milliyetçiler askeri bir darbeye hoşgörü ile baksınlar? Şu tarihsel gerçek de asla unutulmamalı ve sürekli ibret almak üzere her an göz önünde bulundurulmalıdır: Türkiye sosyalist hareketi içerisinde, gerçekleşmesi istenen sosyalist devrimde orduya öncü rolü veren bir damar vardır. Böyle bir eğilim Ülkücü Hareket'te asla gözlenebilmiş değildir.

Şimdi, inandıkları fikir sistemini, bu türden tarihsel dayanaklar üzerine bina eden Ülkücülerin, darbe ile aralarındaki karşıtlık ilişkisi daha net ortaya koyulabilecektir.

Ülkücüler –ısrarla- faşizmle ve ABD yandaşlığı ile suçlanmak istenmişlerdir. Bu suçlamalar sadece çatıştıkları gruplardan değil, onlardan daha şiddetli olarak 12 Eylül iddianamesini hazırlayan savcıdan da gelmiştir. Öyle ki; MHP İddianamesi'ni, Ülkücülerin çatıştıkları gruplardan biri kaleme almış olsaydı, en fazla Savcı Soyer kadar cüretkâr bir metin ortaya koyabilirdi. Oysa Ülkücülerin, amaçlarını en iyi yansıttığını düşündükleri başlıca sloganlar, oluşturulmak istenen bu imaja karşı açık mesajlar taşıyordu: "Ne Amerika ne Rusya ne de Çin / Her şey Türk'e göre, Türk tarafından, Türk için", "Millî Devlet, Güçlü iktidar", "Yaşasın Devlet, Yıkılsın Düzen"; "Savaşımız Vurguncu Düzenedir"... Her fırsatta tekrarladıkları "Yemin"leri ise, "Ülkücü Türk gençliği olarak; komünizme, kapitalizme, faşizme ve her türlü emperyalizme karşı olan savaşımız bitmeyecektir" sözleriyle başlıyordu.

Evet, Ülkücülerin 12 Eylül öncesi mücadelesi "komünizme, kapitalizme, faşizme ve her türlü emperyalizme" ve bunları savunan gruplara karşıydı. Ülkücü Hareket'in darbe karşıtlığı da kaynağını, 12 Eylül zulmünü yaşamış olmakta değil, burada bulur. Ülkücüler, hangi nedenlerden dolayı vurguncu düzene (kapitalizme), devrimci sola ve milleti sınıflara ayıran totaliter rejimlere karşı ise, **aynı nedenlerden dolayı** –başta 12 Eylül olmak üzere- darbelere de karşıdır. Bu yüzden 12 Eylül karşısında mağdur değil, taraftırlar da. Ülkücüler, hem teorik olarak darbe düşüncesinin karşısındadır hem de pratikte 12 Eylül darbesinin muhatabı ve karşıtıdır.

Aynı nedenleri görmeyi deneyelim: İlkin; milliyetçilik, 'millî egemenlik' kavramını hareket noktası kabul eden bir düşüncedir. Cumhuriyetimizin dayandığı temel kuruluş ilkesi de millî egemenliktir. Bu ilke "Hâkimiyet Kayıtsız Şartsız Milletindir" düsturuyla sadece TBMM duvarına değil, milletin gönlüne ve dimağına da nakşedilmiştir. Kapitalizmde sermayenin hegemonyası, komünizmde ise proletarya diktatoryası bu egemenliği ortadan kaldırır. Her ne kadar bu ilkeye dayandığı gerekçesiyle eylemine meşruiyet gerekçesi yaratmak istese de, sonuçta; millet egemenliğini temsil eden siyasi iktidarı ortadan kaldırarak yerine bir dikta yönetimi kuran darbenin de yaptığı budur.

Milli egemenliğin, millet temsilcileri eliyle kullanılması ve bunların da milletçe denetlenmesi gereği, demokratik hukuk devleti aracılığıyla hayata geçmektedir. Bu durum, hâliyle, milli egemenlik ile demokrasi arasında bir bağ oluşturmuştur. Millî egemenliğe karşı birer tehdit olan sınıfcı ve baskıcı ideolojiler kadar darbe düzenleri de demokrasiyi ortadan kaldırmaya çalışırken; Türk milliyetçileri millî egemenliğe olduğu kadar demokrasiye de sahiplenmişlerdir. 12 Eylül iddianamesinde, "Meclisi çalışamaz duruma getirmekle suçlanan MHP, sırf Meclis çalışsın diye 1977 seçimleri sonrası, aylarca Meclis Başkanı seçilememesi üzerine, en büyük rakibi olan CHP'nin adayını desteklemiştir. MHP, milli egemenliğe ve demokrasiye yönelik en önemli tehdit gördüğü 'darbe'nin siyasi ve hukukî meşruiyeti olamayacağı inancında-

dır. Nitekim MHP'nin kurucu genel başkanı ve Ülkücü Hareket'in lideri merhum Başbuğumuz, siyasetteki en erken dönemlerinden itibaren "en kötü demokrasi en iyi darbe idaresinden evladır" diyerek, bu inancı dile getirmiştir.

Milliyetçilik; refahın dağılımı, adalet ve haklar ile özgürlükler bakımından milletin en iyi durumda olmasını ister. Bunun vasatı olarak da, millet haklarının savunulabildiği, denetime açık, şeffaf siyasi düzenleri görür. Kapitalizm, sınıf çıkarını kurumsallaştırırken hukuku perde olarak kullanır; başta komünizm ve faşizm olmak üzere totaliter sistemler ve her tür darbe düzeni ise hak arama yollarını ve denetimi doğrudan tekeline alır.

Milliyetçilik, tarihliliktir. Her tür değişmenin tarihine uygun olmasını ister. Komünizm devrimci, kapitalizm ise tarihsizdir. Askerî darbe, neredeyse Türk tarihiyle örtüşmüş olan, ordunun siyasi otoriteye tâbi olduğu Türk devlet geleneğini tarumar eder. 12 Eylül cuntası, kendini, kimi zaman devletle kimi zaman da milletle özdeşleştirmek istemiştir. Bu mümkün de doğru da değildir. Bunun ne hukuki ne de tarihi bir olanağı vardır. Ordunun, sadece bir parçasını oluşturduğu devletle eşdeğerlik kazanması, mantık bakımından saçma olduğu kadar, hiçbir hukuk düzeninde de mümkün değildir. Ordu, siyasi iktidarın emrindedir. Onun varlık sebebi görevidir. Kendini rejimin/devletin/ülkenin gerçek ve tek sahibi ve koruyucusu görür ve subaylığı bir 'meslek' olarak değil, bir 'misyon' olarak algılarsa hata yapmış olur; bedelini de bütün millet öder. Ayrıca devlet geleneğimizin sınırlarında kalınmak şartıyla, böyle bir özdeşlik kurmanın imkânı da yoktur. Ordu, evet, önemsenmiş, ona saygı gösterilmiştir; tamam, askerin varlığı hayatî görülmüş, onun neleri koruduğunun bilincinde olunmuştur ama bunlar zaten askerin görevidir, ona bir ayrıcalık kazandırmaz. Şu da var ki; Türk tarihinde, ordu, görevi kendisine tevdi eden siyasi iktidardan bağımsız bir güç olarak temayüz etmemiştir. Saygıyı, siyasi iktidara karşı bir seçenek olmakla değil, siyasi iktidarın emrinde olmakla kazanmıştır. Ordunun siyasi otoriteden bağımsız bir misyonunun olamayacağı Türk devlet geleneğinin açık bir hükmüdür. Bu hükmün ihlalinin sonuçlarından olan Balkan savaşları Türk tarihinin en önemi ve ibretlik cüzlerinden biridir. Bu ibretlik safhayı bizzat yaşamış olan Atatürk, Kurtuluş Savaşı yıllarında bile, mücadelenin lider kadrosu askerlerden oluşmasına rağmen, karar alma inisiyatifinin her zaman Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde olmasına özen göstermiştir. Öyle ki, 19 Aralık 1923'de çıkarılan bir kanunla, subaylıktan ayrılmayan TBMM üyelerinin Meclis çalışmalarına katılmaları dahi yasaklanmıştır. Atatürk'ün "Minber" isimli gazetedeki orduyla ilgili görüşü ise özellikle darbe gerekçesi olarak Atatürk'ü gösteren kimseler açısından ibret vericidir. O, bu yazıda "ordu, memleketin siyasetini idare edenlerin verecekleri karara göre faaliyete geçer" biçimindeki fikrini özellikle vurgulamıştır.

Bunların dışında; totaliterliği öngören her tür siyasal sistem ve darbe düzenleri, Ülkücülerin "millî doktrin" olarak benimsemiş oldukları 9 Işık'ın "Hürriyetçilik ve Şahsiyetçilik" ilkesinde ifade edilmek istenen değerlere karşıdır. Zorba düzenler, insanın hak ve hürriyetlerini askıya alırken, şahsiyetini de ezer, yok eder.

Anlatılanların dışında, 12 Eylül'ü, üzerinde pek durulmayan, iki ayrı yönden daha eleştirmek gerek. Bunlardan biri, "ideolojik hareketlere karşı" yapıldığını söylediği ve onları ezdiği inancındaki darbenin kendi ideolojik tavrına ilişkindir. Toplumu, kendisini kamplara ayıran ideolojilerden özgürleştirdiği iddiasında olan ve bu yönde bir söylem geliştirmiş bulunan 12 Eylül cuntası, gizlemeye çalışsa veya kendi bile farkında olmasa da, ideolojik bir tavır ortaya koymuştur. Bizatihi, orduyu politik güç haline getirmek, ezmeye kalktığı hareketlerden daha az ideolojik bir tavır değildir. Öte yandan, 24 Ocak Kararları gibi ideolojik tercihleri hayata geçirmiştir ki; 12 Eylül'ün sırf bu amaçla kullanıldığı, onun eliyle karşıt ideolojik örgütlenmelerin enterne edildiği dahi savunulabilir.

Ülkücüler açısından anlamlı olan ikinci eleştiri ise şudur: 12 Eylül cuntası, kendi müdahalesinden önce çatışan tarafları, darbeyle birlikte eşitlemiştir. Bunun propaganda-

sını yapmak üzere geliştirdiği söylemden de kendisine meşruiyet gerekçeleri yaratmaya çalışmıştır. Tutukladığı, hapsettiği, işkence ettiği ve astığı herkesi –kategorik olarak- "anarşist, terörist, bölücü, hain" olarak yaftalamıştır. Buna hakkı yoktur. İçerikler dikkate alınmak zorundadır. Ülkücü Hareket darbecilerden ayrıcalık beklemeyi zül addeder; darbeciler tarafından cezalandırılmış olmayı da onur bilir. Bununla birlikte; içeriklerin önemi yokmuşçasına aynı kefeye koyulmayı reddeder. Anarşiyi iki tarafın kavgası olarak sunmak yetmez; iki tarafın ne için kavga ettiklerini de ortaya koymalıdır. Onları eşit görüp ikisinin de tepesine binmişti ama MHP İddianamesini savaştığı taraflar bile böyle yazamazdı. Cunta mahkemesinin savcısı böyle ideolojik bir iddianame hazırlayabiliyorsa, iddiası nerede kaldı. Tarafları eşitleyip üzerlerinde yükseldiğini iddia ederken böyle bir iddianame hazırlamak, gerekçesini ihlal ve kendini inkâr etmek demektir.

12 Eylül'ün Maliyeti

12 Eylül'ün ister kudretli paşaları olsun isterse en alttaki işkencecileri, belli bir dönem sonra, kendilerine sorulduğunda en sık kullandıkları ifade "hatırlamıyorum" olmuştur. Komisyonumuzda da 12 Eylül'ün asker-polis sorumlularından dinlediklerimiz oldu ve bunlar da çokça "bilmiyorum, hatırlamıyorum" dediler. İfadelerinin, sığındıkları ego savunma mekanizmalarının yaratmaları olduğunu biliyoruz. Ne var ki, işimiz psikanaliz yapmak değil. Biz, bilinçte olanlara bakalım ki, hatırlamak istemedikleri neymiş. Aşağıdaki bilançoya baktığımızda ikna olacağız ki; hatırlamak istemedikleri sadece tek tek olaylar değil, insanlıktan çıktıkları gerçeğidir. Onların "görev" tanımına uygun gördükleri eylemlerin sonuçları şunlardır:

- 650 000 kişi gözaltına alındı
- 1 683 000 kişi fişlendi
- Açılan 210 000 davada 230 000 kişi yargılandı
- 7 000 kişi için idam cezası istendi; 517 kişiye idam cezası verildi
- İdam cezası verilenlerin 50'si asıldı (18 Sol, 9 Ülkücü, 22 Adi Suçlu, 1 Asala)
- İdam cezası istenen 259 kişinin dosyası Meclis'e gönderildi
- 71 000 kişi TCK 141, 142 ve 163. maddelerinden yargılandı
- 98 404 kişi örgüt üyesi olmak suçundan yargılandı
- 388 000 kişiye pasaport verilmedi
- 30 000 kişi sakıncalı olduğu gerekçesiyle işten atıldı
- 14 000 kişi vatandaşlıktan çıkartıldı
- 30 000 kişi siyasi mülteci olarak yurtdışına gitti
- 300 kişi şüpheli şekilde öldü
- 171 kişinin işkenceden öldüğü belgelendi
- 14 kişi açlık grevinde öldü
- 16 kişi kaçarken öldü
- 95 kişi çatışmada öldü
- 73 kişiye "doğal ölüm" raporu verildi
- 43 kişinin intihar ettiği bildirildi
- 23 677 derneğin faaliyeti durduruldu
- 3854 öğretmen, 120 öğretim üyesi ve 47 hâkimin işine son verildi
- 937 film sakıncalı bulunduğu için yasaklandı
- 400 gazeteci için toplam 4000 yıl hapis cezası istendi; 3315 yıl 6 ay hapis cezası verildi. 31 gazeteci cezaevine girdi. 300 gazeteci saldırıya uğradı. 3 gazeteci öldürüldü. Gazeteler 300 gün yayın yapamadı. 13 büyük gazete için 303 dava açıldı. 39 ton gazete ve dergi imha edildi.

Kimin Oğlanları Başardı

12 Eylül askerî darbesi, dönemin ABD başkanı Jimmy Carter'a CIA Türkiye İstasyon Şefi Paul Henze'nin şu cümlesiyle haber verilmiştir: "Our boys have done it" (bizim oğlanlar yaptı –işi bitirdi).

12 Eylül'ü konu edinen bir araştırmanın veya soruşturmanın, ilk olarak, ABD'nin Türk Ordusunun en üst komuta kademesini hangi şartlarda ve hangi ilişkiler sonucunda "bizim oğlanlar" olarak görebildiğini aydınlığa kavuşturması gerekir.

12 Eylül'ü; askeri politikaya bulaştırmak, siyasi iktidarı silah zoruyla devirmek, başta sistematik işkence olmak üzere, insan hakları ihlalleri v.s. bakımlarından mahkûm etmek kolaydır ama bu kadarla bırakmak eksik olur. Bugünkü önemli sorunlarımızı oluşturan kimi mahsurlar yanlış, bilinçsiz uygulamaların mı sonucudur yoksa baştan böyle bir

amaç mı gözetilmiştir? Bu ortaya çıkartılmak zorundadır. Yanıtı, en az bunun kadar önemli ve millî gururu bundan daha fazla rencide eden soru ise amacın kime ait olduğudur.

Şurası açıktır ki; emperyalist güçler bir ülkeyle ilgili emellerine ulaşmayı sağlayacak planları, hiçbir siyasi parti ile olamayacak kadar iyi yürütür askeri cuntalarla. Hele de "emperyalist güç" dendiğinde, ilk ve haklı olarak, akla ABD gibi her tarafta eli ayağı olan bir ülkenin gelmesi, "milli güvenliği sağlamak" bahanesiyle darbe yapan cuntaların bizatihi "milli güvenlik sorunu" olabileceğini düşündürtür. 12 Eylül cuntasının da bundan bağışık olmadığına ikna olmak için, elimizde Henze'nin sözünden fazlası vardır.

Dönemin dış siyasi konjonktürünü göz önüne getirmek, 12 Eylül-ABD ilişkisinin anlamlı bir çerçeveye oturabilmesi için bir başlangıç olmalıdır.

1979'da Batı kampı aleyhine iki büyük ve önemli gelişme yaşanmıştır: Bir yandan Afganistan ABD'nin tek rakibi olan Sovyetler Birliği tarafından işgal edilmiş öte yandan İran'da ABD'nin Ortadoğu'daki ayağı olan Şah rejimi devrilerek, Humeyni liderliğinde Batı karşıtı bir devrim gerçekleştirilmiştir. İslam Devrimi'nin önderi olarak işbaşına gelen Humeyni, ABD'nin Sovyetler'i dinlediği İran'daki dinleme istasyonlarını kapatmıştır. Afganistan'ın Sovyetler tarafından işgali ve İran'daki ABD kuklası şah rejiminin devrilmesi üzerine, ABD'nin bölgedeki müttefikleri olan Türkiye ve Yunanistan'a ihtiyacı artmıştı. ABD, Sovyetlere karşı, gelişmeler sonrası jeopolitik önemi artmış olan Türkiye'yi kullanmak istiyor, ancak zaman zaman siyasi iktidarlardan kaynaklanan güçlükler yaşıyordu. Öte yandan, NATO'nun askeri kanadından ayrılmış olan Yunanistan, Türkiye'nin vetosu yüzünden geri dönemiyordu. 1974'de Türkiye'nin Kıbrıs Barış Harekatı'nı gerçekleştirmesi üzerine; Yunanistan'da

1967'den beri işbaşında bulunan askerî cunta yönetimi devrilmiş ve yerine Karamanlis Hükûmeti gelmişti. Yunan kamuoyunda, ABD ve NATO'ya Türkiye'nin eylemini engelleyemedikleri gerekçesiyle ciddi bir tepki oluşmuştu. Bu tepkinin beslediği atmosferde, ABD'nin Atina büyükelçisi suikast sonucu öldürülmüştü. Yunanistan'a hakim olan bu havanın bir göstergesi olarak, Karamanlis Hükûmeti, NATO'ya tepki olarak, NATO'nun askerî kanadından çekilmişti. Daha sonra geri dönmek isteyen Yunanistan, Türkiye'nin vetosu nedeniyle bunu başaramamıştı. Hem Türkiye'yi istediği gibi kullanabilmek hem de Yunanistan'ın NATO'nun askeri kanadına dönüşünü sağlamak ABD için hayati önemdeydi. Kendi güdümündeki bir askeri darbe ve sonrasında kurulacak totaliter rejimin iki amacına da hizmet edeceğini görmesi zor olmamıştır. ABD gibi sicili olan bir ülke söz konusu olduğunda, bu şaşırtıcı olmamalıdır.

Zamanlamaya gelince; İsrail'in işgal altında tuttuğu Kudüs'ü "ebedî başkent" ilan etmesi karşısında gerekli tepkiyi göstermediği gerekçesiyle, MSP Dışişleri Bakanı Hayrettin Erkmen hakkında gensoru vermiş ve 5 Eylül 1980'de Erkmen düşürülmüştür. Bundan 1 gün sonra da MSP Konya'da "Kudüs'ü Kurtarma Mitingi" düzenlemiştir. Bu miting, cumhuriyet karşıtı bir harekete bürünmüştür. Bu gelişmelerin ABD'ye hatırlatacağı ilk şey Humeyni ve İran'ı kaybedişi olacaktır.

Yunanistan'ın NATO'nun askeri kanadına dönüşünü veto etmesi, Türkiye-Yunanistan ilişkilerinde, Türkiye'nin elindeki az sayıdaki kozlardan biriydi. Türkiye'de sivil hükûmetlerin koruyabildiği bu kozu –ABD'nin öngördüğü gibi- 12 Eylül cuntasının lideri Evren elden çıkarmıştır. Evren Amerikalı NATO komutanı Rogers'a "asker sözü" verdiği gerekçesiyle Türkiye'nin vetosunu kaldırmış ve Yunanistan 20 Ekim 1980'de NATO'nun askeri kanadına dönmüştür. Bu, 12 Eylül darbe yönetiminin ilk icraatlarında biridir. Zamanın Dışişleri Bakanlığı Genel Sekreteri (şimdi müsteşar) olan merhum büyükelçi Kamuran Gürün, olayı, anılarında şöyle anlatıyor: "NATO Başkomutanı General Rogers gene Türkiye'ye geldi. Getirdiği formül üzerinde mutabık kalınarak, 20 Ekim'de Yunanistan'ın NATO askerî kanadına reentegrasyonu sonuçlandı. Bu konu tamamen askerler tarafından yürütüldü. Son formül metninin yazılmasını bile bize bırakmadılar".

Soğuk savaş yıllarında, karşısında bulunan sosyalist bloğu "Demir Perde" kendi bloğunu da "Hür Dünya" veya "Demokrasi Cephesi" olarak adlandıran, sözümona kendini temel hak ve özgürlüklerin temsilcisi ve güvencesi sayan Batı 12 Eylül darbesini memnuniyetle karşılamıştır. ABD, AET, Avrupa Konseyi, NATO, IMF, Dünya Bankası ve OECD darbeye karşı en ufak bir hoşnutsuzluk beyanında bulunmamışlardır.

1980 Öncesi Türkiye'nin içinde bulunduğu darboğazda, 1974 Kıbrıs Barış Harekatı sonrası Türkiye'ye uygulanan ambargoların da rolü vardır. 12 Eylül'le birlikte bunlar kalkmıştır. Ambargo uygulanan bir ülkede hele de asker darbe yapınca bunların kaldırılması akıl alır gibi değildir. Belli ki, bunları ABD bir enstrüman olarak kullanmıştır.

ABD 12 Eylül'ü memnuniyetle karşılamıştır zira 12 Eylül Amerikan çıkarlarına hizmet etmiştir. Nitekim

Paul Henze, "Washington olayların bu şekilde gelişmesine izin verdi. Zira çıkarlarımız bunu gerektiriyordu" diyebilmiştir (M. A. Birand, H. Bila, R. Akar, 12 Eylül Türkiye'nin Miladı, 1999, s. 194).

ABD'nin "olayların o şekilde gelişmesine izin verdiği" dönemin Emniyet Genel Müdürü Rafet Küçüktiryaki: "Beni Emniyet Genel Müdürü Yapan Demirel değildir. Beni keşfeden ABD Hükûmetidir" derken, Türkiye üzerindeki Amerika etkisini –hatta güdümünü- "doğal bir şey" gibi algılamaktadır.

ABD açısından kendi yanında olduğu ve söz dinlediği sürece bir ülkedeki siyasi rejimin hiçbir önemi yoktur. Hatta bütün bir kamuoyunu ikna gereğini ortadan kaldıran totaliter düzenler ehvendir. ABD'nin başka politikalarıyla karşılaştırıp çelişki aramak beyhudedir. Zira pragmatizmde 'ilke' yerine 'işe yararlık' esastır; "o zaman işime öyle geliyordu, şimdi böyle; benim için doğru olan da budur" demek ayıp değildir. Tutarlılık aranmaz. Pragmatizm ABD'nin ruhudur.

Sonuç olarak diyebiliriz ki;

Türkiye'deki darbelerin dış bağlantıları üzerine cesurca gidilebilse, belki 12 Eylül ile 28 Şubat arasındaki bağlantı da açığa çıkar. 12 Eylül darbesindeki ABD parmağı bir plan dâhilinde oradadır. Bu plan ABD'nin Ortadoğu'daki çıkarlarıyla ilgilidir ve kesinlikle Türkiye'nin aleyhinedir. Bu planın en can alıcı noktasını da ülke bütünlüğümüzü tehdit eden etnik temelli ayrılıkçı terör sorunu oluşturmaktadır. 12 Eylül'ün bu sorundaki rolünü belirleyebilmek, onun dış bağlantıları hakkında da bilgi verecektir. Görünen o ki; 24 Ocak'ı "o an" uygulamayı çıkarlarına uygun bulan ABD, etnik ayrılıkçılığı –aynen ihtilalin olgunlaşmasının beklendiği gibi- "gelecek için" olgunlaştırmayı çıkarlarına daha uygun bulmuştur. Bunlar 12 Eylül cuntasına ABD desteği verilmesinin iki temel nedenidir.

Darbecilerin elinde "gelecek için" olgunlaştırmaya bırakılan sorunda –ne yazık ki- en önemli aktörlerden biri dün de bugün de Amerika'dır. Ve ne yazık ki; "gelecek" bugüne kadar 12 Eylül → Özal → AKP çizgisini izleyerek gelmiştir.

ÖNERİLERİM

A. Darbeyi Daha İyi Anlamak için:

- 12 Eylül öncesi, TBMM'de temsil edilen partilerin ülkedeki siyasi ortamı geren söylem ve eylemlerinin hangi etkenlerce biçimlenerek böylesi bir amaca hizmet ettikleri ortaya koyulmalıdır. Siyasi mesajların toplumsal barış üzerindeki etkileri açığa çıkartılmalıdır.

- Darbe öncesi dünya siyasi konjonktürü iyi okunmalı, dış siyasetin içerideki etkileri üzerinde de iyi düşünülmelidir. Bilinmelidir ki, hiçbir dış siyaset sadece dışta kalmaz.

- Soğuk savaş yıllarında, karşısında bulunan sosyalist bloğu "Demir Perde" kendi bloğunu da "Hür Dünya" veya "Demokrasi Cephesi" olarak adlandıran, sözümona kendini temel hak ve özgürlüklerin temsilcisi ve güvencesi sayan Batı 12 Eylül darbesini memnuniyetle karşılamıştır. ABD, AET, Avrupa Konseyi, NATO, IMF, Dünya Bankası ve OECD darbeye karşı en ufak bir hoşnutsuzluk beyanında bulunmamışlardır. Türkiye'nin, özellikle 1974 Kıbrıs Barış Harekâtı'ndan itibaren 12 Eylül 1980'e kadar olan süreçte; başta ABD olmak üzere, NATO, AET, IMF, Dünya Bankası, Avrupa Konseyi ve OECD gibi uluslararası yapılarla olan ilişkileri açığa çıkartılmalı ve bu ilişkiler Türkiye'nin çıkarı açısından yeniden değerlendirilmelidir.

- Başta SSCB olmak üzere, 12 Eylül 1980'e kadar olan süreçte, sosyalist ülkelerin Türkiye'deki devrimci silahlı örgütlerle olan ilişkileri aydınlığa kavuşturulmalıdır.

- Başta CIA ve KGB olmak üzere, yabancı istihbarat örgütlerinin Türkiye'deki örgütler ve eylemlerle olan ilişkileri açığa çıkartılmalıdır.

- Kendilerinden önceki ve sonraki eylemlere benzemeyen, Çorum ve Maraş olayları gibi kitlesel ölümlerin yaşandığı olaylar araştırılarak çözülmelidir.

- Emekliliğini bekleyen Kenan Evren'in Genelkurmay Başkanı oluş süreci netleştirilmelidir.

- Silah kaçakçılığı; siyasi güç sahipleriyle, asker-sivil bürokratlarla ve silahlı örgütlerle ilişkileri yönünden en ince ayrıntısına kadar incelenmelidir.

- Türkiye sermaye sınıfının, söz konusu dönemde; siyasi iktidarlarla, yabancı devletlerle ve uluslararası örgütlerle olan ilişkileri göz önüne çıkartılmalıdır.

- Başta MGK üyeleri ile sıkıyönetim komutanları ve darbe döneminin apoletli belediye başkanları olmak üzere, etkin konumlarda görev yapan askerlerin haksız kazanç sağlayıp sağlamadıkları özellikle araştırılmalıdır.

- 12 Eylül sonrasının seçimle işbaşına gelen ilk başbakanı olan Turgut Özal'ın DPT, Başbakanlık Müsteşarlığı ve Başbakanlık dönemlerinde 12 Eylül cuntası ve ABD ile olan ilişkileri araştırılmalıdır.

- 24 Ocak Kararları'nın neden ve hangi şartlar altında alındığı ve nasıl olup da liberal bir açılımın askeri bir cunta eliyle yapıldığının bilinmesi gerekir.

- 26 Aralık 1978-12 Eylül 1980 Arası sıkıyönetim dönemi sorumlularının "ihtilalin olgunlaşması"ndaki rolleri açığa çıkartılmalı ve nasıl bir vicdanın bunun yapılmasına elverdiği iyi anlaşılmalıdır.

- İlgili dönem için, TSK ve MİT içerisinde, yabancı güçlerin ne türden etkilere sahip oldukları ortaya çıkartılmalıdır.

- Darbe döneminde etnik temelli ayrılıkçı terör hareketinin nasıl hayat alanı bulup geliştiği anlaşılabilmelidir.

- 12 Eylül Darbesi döneminde askerlerin uygulamalarından kaynaklanan nedenlerle PKK'nın palazlanması ve 28 Şubat döneminde yine askerlerin uygulamalarından kaynaklanan nedenlerle AKP'nin doğması ve sonrasında iktidara gelmesi birer olgudur. Bu dönemleri anlamak için, askerin neden olacağı tepkilerin önceden öngörülüp öngörülmediği mutlaka bilinmelidir.

- Türkiye'deki federasyon tartışmaları geriye doğru, kaynağına dek izlenmelidir.

B. Engelleyemediğimiz Darbenin Sonuçlarını Ortadan Kaldırmak İçin:

- 12 Eylül'ün beş generali tablonun bütününden sorumludur. Bununla birlikte; bu tablo sadece onların eseri değildir. Evren'den, en ücra karakol nezarethanesi veya cezaevi hücresindeki işkenceciye dek asker, polis, bürokrat bütün failler yargılanmalıdır. 12 Eylül'ün hayatta kalan iki generalini yargılamak 12 Eylül'ü yargılamak demek değildir. Darbeyle hesaplaşmanın sembolik olmasından öteye geçilmek isteniyorsa; darbeye zemin hazırlayan, darbeyi yapan, darbe zihniyetini sürdüren sistemin ve zihniyetin bir bütün olarak yargılanması gerekir.

- Sıkıyönetim dönemlerinde daha fazla olay olmuş, çok daha fazla insan ölmüştür. Olaylar var diye sıkıyönetim ilan edilmiş ve yetki sıkıyönetim komutanlarının eline verilmiştir. Bununla birlikte; olaylar ve ölümler sıkıyönetim şartlarında –öncesiyle kıyaslanamayacak oranda- artmıştır. Sıkıyönetim şartları altında, 12 Eylül'den önceki son bir yılda (12 Eylül 1979-11 Eylül 1980) terör nedeniyle hayatını kaybedenlerin aylık ortalaması, Genelkurmay Başkanlığı'nın verilerine göre, 234'tür. Bu da son bir yılda, 12 Mart 1971'den itibaren 12 Eylül 1979'a kadar ölenlerin toplamından daha fazla insanın öldüğünü gösterir. Sıkıyönetim dönemi de darbe dönemi kadar mahkûm edilmelidir. Sıkıyönetim sorumlularının "ihtilalin olgunlaşması"ndaki rolleri açığa çıkartılmalı ve bunlar yargılanmalıdır.

- MGK'dan en alttaki işkenceciye kadar, darbenin yapılmasında ve darbe düzeninin sürdürülmesinde dahli olan herkes –ölmüş olsa dahi- yargılanmalıdır.

- 12 Eylül Darbesinden sonra yapılan sorgulamaların hepsi yasa-

nın belirlediği mekânlarda ve yasal şartlarda yapılmamıştır. Bu tipten sorguların yasadışılığı tescil edilmeli, sorumluları yargılanmalı ve bu sorgularda alınan ifadelere dayalı olarak verilen mahkûmiyetlerin tüm sonuçları ortadan kaldırılmalıdır.

- 12 Eylül adaletine uygun olarak, işkence altında alınan ifadeler aynen iddianame oluvermiş ve başkaca delil aranmadan, yargılamalar bunlarla yapılmış ve mahkûmiyetler verilmiştir. 12 Eylül'ün adalet anlayışı mahkûm edilmek isteniyorsa, bu türden ifadelerle verilen mahkûmiyetler ortadan kaldırılmalıdır. Bu durumdakilerin maddi-manevi hakları kendilerine veya mirasçılarına verilmelidir.

- Bu şartlarda olmayıp yine de ihtilal mahkemelerinde yargılananlara da –eğer isterlerse- yeniden yargılanma hakkı tanınmalıdır.

- 12 Eylül mahkûmiyetlerinin hükmü üzerlerinden kalkanlara, itibarları iade edilmeli ve ilanla duyurulmalıdır. Sıkıyönetim ve darbe dönemlerinin sorumlularından mahkûm olanlar ile işkenceciler de aynı yollarla ifşa edilmelidir.

- Yeniden yargılanıp beraat edenler, geçmişteki mahkûmiyetlerinin ilk gününden başlamak üzere sigortalı sayılmalı ve sigorta primleri devlet tarafından ödenmelidir. Beraat edemeyenlere de borçlanma hakkı tanınmalıdır.

- Başta MGK üyeleri ile sıkıyönetim komutanları ve apoletli belediye başkanları olmak üzere, darbenin kendisine kazandırdığı konumu haksız kazanç sağlamak için kullanan ve bu yolla zenginleşenler, bu suçlardan da ayrıca yargılanmalı; edindikleri kazançlar ceza ve faizleriyle birlikte kendilerinden veya mirasçılarından geri alınmalıdır.

- Darbeciler ve darbe ortamını yaratıcıları ile sürdürücüleri yargılanırken, MİT de gözden kaçırılmamalıdır. Genelkurmay kadar MİT de başbakana karşı sorumludur ama belli ki bu sorumluluğu yerine getirmemiştir. Öncesi ve sonrasıyla, darbenin her safhasıyla ilgili olarak dönemin MİT yetkilileri de hesap vermelidir. Ayrıca, başına 2-3 sivil müsteşar getirmenin ötesinde, "asker dayanışmasının söz konusu olmayacağı bir yapıya kavuşturulmalıdır.

C. Darbe Ortamını ve Darbeleri Engellemek İçin:

- Bu tip komisyon çalışmaları, geçmişteki darbeleri araştırırken; geçmişte yapılmış bir hukuksuzluğu ortadan kaldırmayı, sorumlularının cezalandırılmasına yardımcı olmayı ve en genel hâliyle hakkın teslimini amaç edinmektedir. Bu amacı güttüğü konusunda kamuoyunun ikna olması komisyonun saygınlığını ve başarısını da doğrudan etkileyecektir. Bu itibarla; komisyonun oluşturacağı imaj amacına uygun olmalıdır. Gelecekte ortaya çıkabilecek her tür darbe ortamını ve darbeyi engellemek için sunacağım ilk önerinin muhatabı doğrudan komisyonumuzdur: Eğer komisyon çalışmalarının darbe düşüncesi önünde hakkı temsil eden bir set olması isteniyorsa; çalışmaların, iktidarın veya –yine onunla ilgi içerisinde- süren davaların meşruiyet gerekçelerine hizmet etmesi düşünülmemelidir. Toplumda böyle bir algı oluşturabilecek her tür davranıştan da uzak durulmalıdır. Diğerleri sanki ona altyapı hazırlamaktan öteye geçemezmiş gibi, 28 Şubat'ın öne çıkartılma çabaları ve siyasi iktidarın isteği doğrultusunda "27 Nisan e-muhtırası"nın –hem de komisyonun eliyle- "27 Nisan e-bildirisi"ne dönüştürülmesi iyi örnekler olmamıştır.

- 12 Eylül'ün en açık etkileri gençlik üzerinde görülmüştür. 12 Eylül rejiminin uyguladığı depolitizasyon gençliğin kişiliği ve kimliği üzerinde de olumsuz etkiler bırakmıştır. Bu etkilerin giderilmesi veya en aza indirilmesi için eğitim kurumları ve kitle iletişim araçları eliyle gençliğe toplumsal/siyasal bilinç kazandırılması ve bunda temellenen darbe karşıtlığının oluşturulması amaçlanmalıdır.

- Darbeler, tutunabilmek için, toplumda "boyun eğme kültürü" yaratmak isterler –başarısız oldukları da pek söylenemez. 12 Eylül, üniformalar karşısında küçülüp kişiliksizleşen insan tipini kafasındaki "sivil" modeli olarak yaratmayı başarmıştır. Her türlü iletişim yolu kullanılarak ve sonuç alınıncaya dek denenerek, toplumda "haksızlığa karşı başkaldırma kültürü" yaratılmalıdır.

- 27 Mayıs mahkemelerinin "sizi buraya tıkan güç böyle istiyor" diyen hâkimlerinden, 12 Eylül mahkemelerinin "siz bu olanlara hukukçu kimliğinizle, hukukçu gözüyle bakmayacaksınız" talimatını alan hâkimlerine kadar, darbe adaleti(!) bağımsız ve tarafsız bir yargı erkinin önemini ortaya koymuştur. İster asker ister sivil olsun, siyasi otoritenin yargı üzerindeki her tür etkisi tamamen kaldırılmalı ve sonsuza dek engellenmelidir. Bugünün mahkemelerinde, darbe mahkemelerini çağrıştıran uygulamalardan vazgeçilmelidir. Yargı 27 Mayıs veya 12 Eylül mahkemelerini utandıracak şekilde işlemelidir ki; halk da olağanüstü darbe mahkemeleri ile hür, tarafsız ve âdil mahkemelerin farkını gerçekten anlasın.

- 12 Eylül'le birlikte gözaltına alınan Ülkücü ve devrimcilere, karşıt görüşlü polisler tarafından işkence yaptırılması; karşıt görüşlü hâkim ve savcıların davalarına bakmasının sağlanması, cunta aklının nasıl çalıştığını göstermesi bakımından anlamlıdır. Bu akla bakıp ibret alınmalıdır. Bu toplumun üyelerine farklı ideolojik görüşe sahip olsalar bile, aynı adalet anlayışında birleşebilmeleri öğretilmelidir. Bu, bir arada yaşamanın vasatıdır. Farklı siyasi anlayışlara sahip insanlar bir arada yaşayabilirler fakat farklı adalet anlayışına sahip insanlar bir arada yaşayamazlar.

- Başta TSK olmak üzere, Türkiye

Cumhuriyeti Devleti içindeki hiç bir gücün kendini 'Devlet' olarak göremeyeceği bilinmeli ve bildirilmelidir. Bu bilinç hem kurum mensuplarına hem de halka aşılanmalıdır. Bu sadece darbeleri önlemede etkin bir araç olmakla kalmaz, insan haklarıyla ilgili pek çok sorunumuzun çözümüne de katkıda bulunur.

- Hiçbir ayırım yapmadan, devlet içerisindeki her kurum denetlenmeye açık bir halde olmalı ve denetlenmelidir.

- Hem askerler hem de siviller tarafından, askerlik bir 'misyon' olarak değil, bir 'meslek' olarak algılanmalıdır. Bununla birlikte; bu mesleğin en iyi şekilde yapılması gereği ve bunun önemi de anlatılmalıdır. Bunun için askerî okulların eğitim programları gözden geçirilmeli, ihtiyaç varsa, yeniden düzenlenmelidir. Askerin işi –ister saldırmak isterse savunmak olsun- sonuçta savaşmaktır. Alacağı eğitim de bu amaca uygun olmalıdır.

- Terörle mücadelenin TSK eliyle yürütülmesi, kimi zaman asker kimi zaman sivil odaklar tarafından istismara uygun bir durum yaratmakta ve kamuoyunda olumlu veya olumsuz ama kesinlikle gereksiz algılara neden olmaktadır. Bu mücadelenin –aslî fonksiyonlarını ifâ etmek bakımından- orduyu ne kadar geliştirdiği de tartışmalıdır; zira bir yandan da yıpratmaktadır. En doğru olanı, jandarmayla olan bağını da keserek, ordunun terörle mücadeleyi iç güvenliği sağlamaktan sorumlu olan polise bırakmasıdır.

- Etnik temelli ayrılıkçı terörün taban bulduğu bölgelerde, terör örgütüyle mücadele eden güvenlik birimlerine ve yöre halkına da, suçsuz insanlara zarar veren hiçbir eylemin hukukun güvencesi olan devletten sâdır olamayacağı iyi öğretilmeli ve bu imaja zarar veren inisiyatiflere yönelen her kim olursa cezalandırılmalıdır.

- İster doğrudan siyasi, askeri ve ekonomik gücüyle olsun; ister kendince sivil(!) kuruluşlarında görev yapan entelektüel ajanlarının çözüm önerileri geliştirmeleri yoluyla, ABD'nin Türkiye'nin sorunlarına burnunu sokmasına asla izin verilmemelidir.

- ABD'nin Türk siyaseti, ordusu ve burjuvazisi üzerindeki etkisinin bilinen siyasi-askeri-ekonomik nedenlerinden başka bir nedeni daha vardır. Bu psikolojik nedendir ve ABD'nin bir alanda egemenlik kurmak için buna da ihtiyacı vardır (nitekim Hollywood bunun için vardır). Türk siyaseti, ordusu ve burjuvazisi ABD karşısında bir aşağılık kompleksi geliştirmiştir. Bu, her tür yol denenerek ortadan kaldırılmalıdır.

- Medya'nın darbelerdeki rolü tartışılır olsa da, darbe ortamı yaratmakta ve darbe düzenlerini devam ettirmekteki rolü tartışmasız gibidir. Elbette, esas olan sermayenin darbeyle imtihanıdır. Bu haliyle medya halkı bilgilendirmemekte (veya eğitmemekte veya eğlendirmemekte), zihnini yönlendirmektedir. Bu haliyle; sermaye sınıflarının, ekonomik çıkarlarını etkileyen siyasi politikalara müdahale aracı durumundadır. Daha önce de Türkiye'nin gündemine gelmiş fakat yazık ki uygulanamamış bir tedbir olarak (aslında olması gerektiği gibi), medya patron ve yöneticilerinin kesinlikle başka işlerle ilgisi bulunmamalıdır.

- Medya gücü aracılığıyla, toplum üzerinde etki yaratabilecek bir konumda bulunup da bu konumlarını darbeyi çağırmak, darbecileri alkışlamak, onları meşrulaştırmak için kullananlara bu konumları kaybettirilmeli ve bir kez daha benzer konumlarda bulunmalarına izin verilmemelidir. Örneğin bu durumdaki bir köşe yazarı veya TV yorumcusuna artık bu kapılar kapanmış olmalıdır.

- Toplumda, darbecilerin "kahraman" gibi algılanmasını engelleyecek bir kültürel vasat oluşturulmalıdır.

- Türk hukuk yapısı içerisinde (anayasa-yasa-yönetmelik-tüzük) darbe heveslilerinin durumdan vazife çıkarabilmelerine elverir ne varsa, bulunup ortadan kaldırılmalıdır.

- Askerlikle ilgili herhangi bir yasada-yönetmelikte-tüzük'te de Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanunu'nun 35. Maddesinin izi bile kalmamalıdır.

- "Sivil siyaset" adına, darbe düşünce ve düzenlerine karşı çıkmaya gerçekten hak sahibi olmak istiyorsak, siyasi partilerimizde de bir tür "darbe düzeni" yaşanmamalıdır. Siyasi Partiler Yasası kesinlikle ve derhal değiştirilmeli; parti tüzükleri de, demokratik katılımın ve göreve gelmelerin önünü açan bu yeni ve demokratik Siyasi Partiler Yasası'na –gerekirse yasa zoruyla- uydurulmalıdır.

- 12 Eylül öncesi, siyasi söylemin nobranlığı darbeciler için gerekçeler yaratmıştır. Bu konuda haksız olduklarını söylemek güçtür. Siyasi söylemin toplumsal barışı tehdit etmesini engelleyecek önlemler alınmalıdır. Siyasi görüş farklılıklarının toplumu kamplara bölmeden de dile getirilebileceği anlaşılmalıdır. Öfke, hitabet sanatı olmaktan çıkartılmalıdır.

- Anayasa ile oynamayı alışkanlık haline getirmemeli ki; anayasanın saygınlığı ve darbe niyeti taşıyanlara karşı caydırıcılığı olsun.

- Anayasa'nın ilk üç maddesini, siyasi iktidar başta olmak üzere, sivil güçler korumalı ki; askerler durumdan vazife çıkarmasın.

15 TEMMUZ'DA NE OLDU ? SONRASINDA NE YAŞIYORUZ ?

Talip GEYLAN
Genel Teşkilatlandırma Sekreteri

15 Temmuz gecesinde şahit olduğumuz bir hükümet darbesi girişimi değildi.

15 Temmuz'da BOP'un altın vuruşu yapılmak istenmiş, doğrudan Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni çökertmeye yönelik bir saldırı gerçekleştirilmiştir.

Bu değerlendirme, kesinlikle mübalağalı bir yorum değil.

"Ortadoğu'yu Dönüştürmek" gibi emperyal bir misyon üstlenmiş olan ABD'nin Dışişleri eski Bakanı Condoleezza Rice'ın, 2003 yılında dediği gibi, Ortadoğu'da 22 İslam ülkesinin sınırlarının değiştirileceği yeni dünya düzeninin kilit noktası olan Türkiye'mize kast edilen işte tam da buydu..

Yüz yıl önce cetvelle çizilen sınırlar, yüz yıl sonra şimdi, yeniden dizayn ediliyor/edilmek isteniyor. Bu "Dönüşüm" projesinin başarısı ve sürdürülebilirliği de Türkiye'nin elden geçirilmesine bağlı idi.

Her şey bu amaç için planlanmıştı.

İşte, 15 Temmuz gecesi yaşadıklarımızı bu zaviyeden değerlendirmemiz ve hala devam eden süreci bu mealle okumamız, sanırım sıhhatli bir tutum olacaktır.

Eğer FETÖ kumandasındaki kalkışmada o gece başarılı olunsaydı güzel ülkemiz; askerle askerin, askerle polisin, askerle vatandaşın, vatandaşla vatandaşın çatıştığı; etnik ve mezhep temelli karmaşanın hakim kılındığı ve uzun süre durulmayacak bir bunalımın yaşandığı ülke haline getirilecekti.

Cuntacı hainlerin sivillere kurşun yağdırması, TBMM'nin bombalanması, Özel Harekat Merkezi ve Ankara İl Emniyet Müdürlüğü'nün sabaha kadar hem de sivil kayıplara neden olarak vurulmuş olması bir Hükümet Darbesi girişimini değil, halkı tahrik ederek kaosa zemin yaratma teşebbüsünün işaretleriydi. Çünkü gerekçesi ne olursa olsun "Darbe" girişiminde bulunanlar, kendilerince ülkedeki kaos ve düzensizliği gerekçe göstererek yönetime müdahale ettiği iddiasını öne sürer, vatandaşlara ve ulusal/ulus-

lararası kamuoyuna karşı da hızlı bir şekilde "Düzen"in sağlandığı görüntüsünü ortaya koymaya çalışırlar. Oysa görüldü ki, 15 Temmuz'un müsebbipleri, bırakın "Düzen" getirmeyi tam aksine olabilecek en üst düzeyde karmaşa/çatışma yaratmanın gayretindeydiler.

Sınırlarımız ötesinden sağlanan lojistik ve fiziki destek ile uygulamaya geçirilecek bir etnik kalkışma da kurgulanmış olan bu hain planın asıl aşamalarından birisi olacaktı. Daha sonraki süreçte yetkili ağızlardan yapılan açıklamalara göre, 15 Temmuz gecesi Suriye sınırımızdaki bölücü örgüt PYD destekli hazırlığın nedeni de buydu. Ülkedeki toplumsal çatışma/gerilim durumu üzerine alınacak iç güvenlik tedbirlerinin, sınır güvenliğimizi zafiyete uğratacağı ve bu durumdan faydalanacak unsurların ülkemize sızarak etnik kalkışma ve terör eylemleri için kullanışlı imkanlar sağlayacağı hesap edilmişti.

Hatta çok uluslu dış müdahale için de zemin oluşturulacak ve belki Devletimizin egemenliğine kast edilerek ülkemiz yüz yıl sonra tekrar işgal edilecekti. Nitekim 15 Temmuz sonrası İngiliz Daily Ekspress gazetesinin şu haberi de bunun işaretini veriyordu*: "Türk iç savaşına sebep olacak bir girişimle asilerin hükümeti ikinci defa devirme girişiminde bulunabilecekleri korkusuyla birlikte, İngiliz birlikleri Türkiye'nin komşusu Kıbrıs'a geçtiler ve gerektiği takdirde ülkede bulunan Britanyalı turistleri kurtarma görevine hazırlanıyorlar. Acil durum planları hazırlayan savunma yetkilileri ve silah donanmış askerler, Özel Kuvvetler Destek Mangası'yla beraber gözde bölgelere uçarak turistleri ve aileleri evlerinde güven içerisinde tutmak için hazırlar."* Görüyorsunuz; İngiltere, güya Türkiye'deki 50.000 Büyük Britanya vatandaşını "Korumak" için ülkemizde "Güvenli Bölgeler" oluşturacak ve bunun için "Çıkarma" yapacaktı!

***

Velhasıl, 15 Temmuz'da nasıl bir uçurumun kenarından döndüğümüz malum.

Hem de ne dönüş..

Destansı bir dönüş.

Çanakkale'de olduğu gibi,

Milli Kurtuluş mücadelesinde olduğu gibi…

Yine tüm mazlum milletlere örnek olacak şekilde,

Yine tarihe bir maneviyat ve deha abidesi diker şekilde…

Şükürler olsun.

TSK içerisindeki vatansever kadronun ve emniyet teşkilatımızın kahraman personelinin direnciyle birlikte, büyük milletimizin iradesine destansı bir şekilde sahip çıkması sayesinde muhtemel büyük bir felaket bertaraf edildi.

Pek tabii ki, siyasi partilerimizin "Sözkonusu vatansa gerisi teferruattır" anlayışıyla millet için Devletin yanında saf tutmuş olmalarının kıymetini de tarih unutmayacaktır.

***

Hiçbir Kişi, Grup Ya Da Oluşum Devletin Bekasından Önemli Değildir!

Devletimiz, 15 Temmuz'da atlatmış olduğu çok büyük bir badirenin akabinde, hem saldırıyı gerçekleştirmiş olan emperyalizm güdümlü oluşumun tüm hücrelerini ve hem de bu oluşuma psikolojik/lojistik destek sağlayan tüm unsurların bertaraf edilmesi için gerekli tedbirleri alıyor, almaya devam edecek.

Gün geçtikçe ortaya çıkan gerçekler göstermektedir ki, insanlarımızın halisane inanç ve duygularını istismar ederek kamufle olan FETÖ yapılanması, kamunun her yanını saran bir ağ halini almıştır. Özel sektörden kamu alanına, sosyal örgütlenmelerden uluslararası ilişkilere varıncaya kadar Devlet ve toplum hayatını ilgilendiren her

alanda sinsice gizlenmiş olan bu oluşumun, örtülü amaçları ve gizli ajandası artık ifşa olmuştur.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti, küresel emperyalizmin Truva atı olarak kamunun her alanını ve insanlarımızın ruh ve fikir dünyasını bir virüs gibi işgal eden FETÖ oluşumunu kökleriyle birlikte tedavülden kaldıracaktır.

Devletimiz buna muktedirdir ve mutlaka başaracaktır…

Bu milli bir reflekstir, milli bir kurtuluş/arınma hamlesidir.

Türk milleti, bu mücadelesinde sonuna kadar Devletinin yanındadır, destekçisidir.

Kimsenin şüphesi olmasın!

Adalet Mülkün Temelidir

Saldırı girişiminin hemen arkasından TSK, adliye ve emniyet başta olmak üzere kamu kurumlarının tamamında yaklaşık 100 bin memur açığa alınmış ve bu yazının yazıldığı tarih itibariyle de yaklaşık 70 bin memur ihraç edilmiş bulunmaktaydı. FETÖ mücadelesi kapsamında iş dünyası, esnaf kesimi ve medya ayağında da operasyonlar devam ediyor.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti bir kabile devleti değildir, aşiret yönetimiyle de idare edilmiyor.

Hukuk her daim tesis edilmelidir.

Anayasamızın ikinci maddesinde ifade edildiği gibi Türkiye Cumhuriyeti bir HUKUK DEVLETİ'dir.

Hukuk devleti, hiç şüphesiz, varlığına kast eden gayri meşru oluşumlarla bile mücadele ederken hukuki/meşru zemini muhafaza etmekle mükelleftir.

Ki, zaten devleti, başka kuruluş ve oluşumlardan ayıran da bu hukuki olma vasfı değil midir?

Daha önce de belirttiğimiz gibi, Devletin bekasına ve milletin huzuruna kast eden her türlü unsur ile

her düzeyde ve her koşulda sonuna kadar kararlılıkla mücadele verilmelidir. Lakin bu yapılırken, mazlumların mağdur olmamasına ve kurunun içinde yaşın da yanmamasına azami gayret gösterilmelidir.

Cumhurbaşkanı Sayın Tayyip Erdoğan'ın da dediği gibi "At izi it izine karıştırılmamalıdır."

Bu yazının yazıldığı tarihte devletimize yönelik gerçekleştirilen saldırının üzerinden iki ayı aşkın bir süre geçmiş bulunmaktaydı. Ve maalesef, geçen bu sürede, yapılan yanlış ve eksik uygulamalar neticesinde bazı mağduriyetlerin yaşandığına da sıklıkla şahit olundu.

Devletimizin FETÖ ile mücadelesinin ciddiyetine ayak uyduramayan bir takım beceriksiz karar vericilerin yüzünden kamuda illegal oluşum ve niyetlerle alakası olmayan bir çok memleketsever memurumuzun açığa alındığı veya ihraç edildiği de görüldü. Bu insanlara, bırakın savunma hakkı tanımayı, ne ile itham edildiklerine dair bir bildirimde dahi bulunulmadı.

İnsanlar mağdur edildi. Onlarla birlikte eşleri, çocukları, anne-babaları, kardeşleri de mağdur edildi.

Bu ciddi travmatik bir durumdur…

Bir kabahat işlersiniz, neticesinde cezai müeyyide ile muhatap olursunuz, bu size fazla koymaz; çünkü, "Bir halt yedim, ceremesini çekiyorum" diye düşünürsünüz. Fakat, hiçbir kabahatiniz olmadığı halde, bir ihanet şebekesiyle isminizin anılarak hakkınızda işlem yapılması büyük bir eziyettir.

İşte şu an, bu ülkede belki binlerce insanımız bu psikoloji içerisine mahkum olmuş durumdadır.

Buna hakkımız yok!

Masum insanlarımızı aileleri ve sosyal çevreleriyle birlikte mağdur ve rencide etmeye, onların adalete ve Devlete olan güven ve inançlarını örselemeye hakkımız yok.

Eğer buna bir tedbir alınmaz ise; Devlete karşı öfkeli bu mağdur kitle, millet düşmanları için çok kullanışlı bir sosyal zemin halini alacaktır. Devletine karşı kırgın, küskün, kızgın ve hatta nefretle doldu hale gelmiş olan bu devasa kitleyi FETÖ ve benzeri illegal ve gayri milli oluşumların kucağına atamayız. Devletimiz, bu problemin rehabilitasyonu için ivedi tedbirleri mutlaka almalıdır.

Ciddi bir devlet buna göz yumamaz.

Sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti, bu fotoğrafa müsaade edemez.

Nihayet gerek Cumhurbaşkanı ve gerekse Hükümetten gelen açıklamalar yapılan yanlışlıkların tedavi edileceğine işaret etmektedir.

İnşallah tez zamanda hatalı inisiyatifler tamir edilerek, masum in-

sanlarımızın mağduriyeti giderilir.

Adalet mülkün temelidir. Devletimizin temelleri ile oynanmamalı…

***

15 Temmuz Bir Milat Olmalıdır.

15 Temmuz gecesi Devletin önünde koruma refleksini gösterenler sadece bir partinin mensubu değildi; -bölücü ihanet şebekesi dışındaki- her partiden, her ideolojiden, her siyasi anlayıştan insanlarımız alana inmiş ve vatanın selametine kast edenlere cesaretle göğüs germiştir.

Türk milleti, askeri ve polisiyle birlikte topyekün bir kez daha tarihe destan yazmıştır.

15 Temmuz gecesi gösterdi ki, millet yekvücut olduğunda aşılamayacak zorluk, yıkılamayacak engel yoktur.

Hiç kuşkusuz, 15 Temmuz gecesi yaşananlardan ders çıkarması gerekenlerin başında siyaset kurumu gelmelidir.

Ülkeyi yöneten siyasi iktidarların, artık şapkayı önlerine koymaları gerekmektedir. Özellikle şu son 14 yılda sıklıkla şahit olduğumuz ötekileştirici ve ayrıştırıcı yönetim anlayışı, artık tarihin tozlu raflarında bırakılmalıdır. Siyasi kutuplaşmanın politik pozisyonlarına güç kattığını düşünen siyasetçiler, bu arazlı tutumlarının, milletin birliğini ne derece tahrip ettiğini artık görmelidirler.

İktidarı süresince kamuda kendisine biat etmeyenlere adeta nefes alma hakkı dahi tanımamış olan AKP Hükümeti, inşallah bundan sonra tutumunu değiştirir. Çünkü görüldü ki, Devlet yerine kişi, grup veya partilere biat edenlerin Devleti sürüklediği felaket hafife alınır değilmiş!

Neymiş..? Kamu yönetiminde tercihte bulunurken tetkik edilmesi gereken kriter sadakat değil, ehliyet ve liyakat olmalıymış!

Bu gerçeği, bu ülke ağır bir faturayla tecrübe etti.

Nitekim iktidar partisine, bu uyarıyı AKP'nin 15. Kuruluş yıldönümüne telekonferansla katılan Sayın Cumhurbaşkanı da yaptı. *"15 Temmuz'dan sonra hangi partiye oy vermiş olursa olsun artık* Türk milletinin tamamına karşı kayıtsız şartsız sorumluluğunuz vardır" diyerek AKP yöneticilerine seslenen Cumhurbaşkanı, "Artık" ifadesini de özellikle vurgulayarak bugüne kadar yapılan yanlışlığa işaret etmişti aslında.

Yürekten temenni ederim ki, bu anlayış değişikliği, konjonktürel bir söylem olmanın ötesinde inşallah bir şuur uyanışıdır.

Aksi taktirde başta iktidar partisi olmak üzere siyasetçilerin iki aydır dillerinden düşürmediği YENİKAPI RUHU söylemi, boş laf olmanın ötesinde bir anlam ihtiva etmeyecektir.

***

FETÖ Bir Nesli Heder Etti!

Eminim, FETÖ'nün bir nesli heder ettiği gözlerden kaçmamıştır.

Aynen Çanakkale muhaberelerinin sebep olduğu gibi…

Biliyoruz ki, Çanakkale Savaşı, Anadolu'nun zeki ve okumuş çocuklarını yok etmişti. Çünkü, vatan savunması için cepheye koştukları için ülkemizin gözde liseleri dahi o zamanlar mezun verememişti. Mesela İstanbul Vefa Lisesi, Çanakkale Savaşı'na katılan ve şehit düşen öğrencileri nedeniyle o yıllarda mezun verememişti. Yine ilk Darülmuallimin Okulu (Erkek Öğretmen Okulu) olarak açılan İstanbul'daki Çapa Öğretmen Okulu'nun öğrencileri hocaları ile birlikte Çanakkale Savaşı'na iştirak etmiş ve gidenlerin çoğu cephede şehit düşmüştü. Sadece İstanbul değil tabii ki… Örneğin Balıkesir Erkek Muallim Mektebi 1914-1918 yılları arasında yalnızca 2 mezun verebilmiştir. Aynı şekilde Trabzon Lisesi de öğrencilerinin büyük bir kısmının Çanakkale Cephesi'ne gitmesi ve savaşta şehit düşüp geri dönememesi sebebiyle üç yıl boyunca mezun verememiştir.

Yani, öğrenci sıralarında dirsek çürütmesi gereken genç beyinler olan Onbeşliler, vatan için Gelibolu'da şehit düşmüştü…

Bugün de formatı farklı olsa da benzer hazin bir durumla karşı karşıyayız maalesef..

Görüldü ki; son birkaç on yılda on binlerce saf, temiz, zeki, başarılı Anadolu çocuğu FETÖ'ye devşirilerek suç teşekkülünün elemanı olarak adeta telef edildi. Çocuklarımız, maneviyatları istismar edilerek farkında olmadan Devlet ve millet yerine, farklı örtülü amaçlara hizmet eder hale getirildi.

Bugün geldiğimiz noktada FETÖ'nün ihanetinin cenderesinde kullanılan binlerce insanımız bilim ve kamu hayatımızdan elenerek saha dışına çıkarıldı.

Bu şekildeki binlerce zeki ve üretme potansiyeli çok yüksek başarılı gencimizin –eğer memleket hizmeti dairesinde muhafaza edilebilselerdi- ülkemizin geleceğine sağlayabileceği katma değeri bir düşünsenize…

Yani FETÖ de, aynen 1915'te İngiliz zırhlılarının ve emperyalist orduların saldırılarıyla olduğu gibi, geleceğimizi imar edecek olan bir neslimizi heder etti.

Yazık oldu!

İnşallah, bedeli ağır olmuş olsa da, bu durumdan bir ders çıkarmış oluruz.

İnşallah, bu fotoğraf, tüm insanlarımız ve Devletimizi yönetenler için bir ibret tablosu olur.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bekası ve Türk Milleti'nin varlığı için ne gerekiyorsa sonuna kadar;

Ama hukuk marifetiyle…

Prof. Dr. İskender ÖKSÜZ

NE YAPALIM DA BİR DAHA TEKRARLANMASIN

Tekrarlanmasın. Aklı başında herkesin isteği bu. Dillendirilen çarelerin tamamı içinse aklı başında demek çok zor.

Genelkurmay'ın, yani silahlı kuvvetlerin Millî Savunma Bakanlığı'na bağlanması konuşuluyormuş. Bu tartışılabilir. Fakat bir grubun bir kurumu ele geçirmesine karşı bunu tedbir diye düşünmek doğru mu? Belli ki ordudaki yapılanma adliyede de, Millî Eğitim'de de, üniversite ve Maliye'de de vardı. Bunları da mı Milî Savunma'ya bağlayalım? Orduyu Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü'ne de bağlasanız temel sebep değişmeden klik yine tankları, uçakları çıkarıp darbe yapmaya kalkar. En şiddetli mücadelenin olduğu yerlerden biri, Jandarma, İçişleri Bakanlığı'na bağlıdır.

Meclis Anayasa Komisyonu Başkanı Sayın Mustafa Şentop, ordunun "kapalı olmaması"nı, "çoğulcu", "açık" ve "şeffaf" bir yapıya oturtulmasını düşündüğünü söyledi. Bunlar da tıpkı "terör güvenlikçi önlemlerle önlenemez" gibi anlamsız veya yanlış klişeler. Eğer kastedilen orduda terfi ve tayinlerin siyasî iktidarca

yapılması ise yine yukarıda verdiğim misallere bakmanızı isteyeceğim; Millî Eğitim'de terfi ve tayinleri Putin mi yapıyordu? Rektörleri, dekanları PKK atıyor; akademik unvanları DAEŞ mi veriyordu?

15 Temmuz gecesi başımıza gelenler yer yer devletin zayıflığının bir sonucudur. Tıpkı PKK'nın da devletin zayıflamasının neticesi olarak ortaya çıkması gibi. 15 Temmuz gecesi darbeye sebep olan devletin zayıflığıdır ama darbeyi önleyen de devlettir. Ölümü göze alarak "emriniz kanunsuzdur" diye direnen kademelerdir. En başta da Genelkurmay Başkanı'dır ki o gece o "hayır" derken onun ağzından devlet konuşmaktaydı.

Soru çok temel, ifadesi çok basittir: Devlet nasıl teşkilatlanmalı? Bürokrasi nasıl işlemeli? Ordu da devlet bürokrasisinin parçasıdır; saydığımız ve saymadığımız kurumlar da. Tarihin başlangıcından beri, Sümer'den beri, Çin ve Türk İmparatorluklarından beri sorulan soru budur. Siyaset biliminin temel

sorusudur ve cevabı hakkında da insanlığın zengin bilgi birikimi vardır.

En eski devletlerden biri Çin'dir. Çin tarihini incelerseniz, güçlü devirlerinde devlet memurlarının merkezî bir sınavla seçildiğini görürsünüz. Tıpkı bizim iki bin yıl sonra uygulamaya başladığımız, sonra da bizim oğlan kazansın diye "mülakat" a feda ettiğimiz KPSS gibi. Bundan vazgeçilip tayinler siyasî saiklere terk edildiğinde de Çin gücünü kaybetmiş, yabancı tesirine, yabancı yönetimine girmiştir. Çin'in güçlü dönemlerinde tayin ve terfiler sadece ve sadece liyakata dayanır, yani lâyık olmaya, yani kişinin kalitesine ve bu kalitenin yapacağı iş için yeterlinin de ötesinde "en iyi" olmasına.

Genelkurmay'ın, yani silahlı kuvvetlerin Millî Savunma Bakanlığı'na bağlanması konuşuluyormuş. Bu tartışılabilir. Fakat bir grubun bir kurumu ele geçirmesine karşı bunu tedbir diye düşünmek doğru mu?

1553'te Kanunî ile görüşen Busbeck mektuplarında Osmanlı Sarayı'nı, "Osmanlı hükümdarının huzurunda iken büyük bir kalabalık vardı. Bu mecliste herkes şahsî kabiliyeti, ehliyet ve liyakati sayesinde bulundukları mevkilere getirilmişlerdir. " diye imrenerek anlatmaktadır.

Ne Amerika'yı, ne Çin'i, ne de Osmanlı'yı yeniden keşfetmek gerekiyor. Ne de Bucbeck'ten hemen bir asır sonra, liyakat korunmadığında, devletin düştüğü ve Sultan III. Ahmed'in tasvir ettiği hali:

Devleti çarh-ı deni verdi kamu müptezele

Şimdi ebvab-ı saadette gezen hep hezele

(Aşağılık talih devleti bütün bütün değersizlere verdi/ Şimdi devlet kapılarında gezen hep it-kopuk)

Liyakat önce kalite demektir. Bürokrasiye girişin de yükselişin de kriteri "en kaabiliyetli ve en zekiler" olmalıdır. Şu Amerikanların "the best and the brightest" diye sloganlaştırdıkları! Bize en sadıklar ve bizim çocuklar değil. Müslümansanız bu, "emaneti ehline verin" demektir. Böyle olmasaydı, "emaneti bizimkilere verin" denirdi. Tabi, her şeyden önce en iyileri yetiştiren bir öğretim sistemine ve bu öğretim sisteminin de liyakat esasına göre kurulması ve işlemesine ihtiyaç vardır. Unutmayın ki her "bizim oğlan" tayini ve terfii, layık olduğu halde tayin edilmeyen bir başka kulun hakkını yemektir.

Bunu sağlayabilmek için giriş, 2000 yıl önceki Çin'deki gibi objektif ve çalınmayan sınavlarla yapılmalıdır. Terfi, yine tarafsız ve objektif kriterlerle gerçekleşmelidir. Kurumlar kendi içlerinde muhtar ve dış etkilerden, özellikle siyasî kayırmalardan azade olmalıdır. Bu, "çoğulcu ve açık" olmanın tam zıddıdır. Tereddüdü olanlara Amerikan Başkanı Wilson'u ve sosyolog Weber'i tavsiye edebilirim.

1970'lerde bir sloganımız vardı: "Çıkışta eşitlik, yarışta güvenlik, varışta adalet!" Şimdi slogan "biraz da biz yiyelim"dir.

Torpille mezun olunmaz. Telefonla unvan verilmez. "Bizimkiler" listeleriyle adam alınmaz. Bu ilkeleri birkaç nesil boyunca koruyabilirseniz, kurum kendi kültürünü kurar ve ilkelerini içselleştirir. Her adım için "bu böyle yapılır" ve daha önemlisi, "bu böyle yapılmaz" formülleri oluşur. İşte darbeyi önleyen Türk Silahlı Kuvvetleri'nin kadim "bu böyle yapılmaz" ilkelerinden biridir.

İlkelerin yerleşmesi, kurumların "takva" sahibi olabilmesi için birkaç nesil gerekir. Yıkılması için birkaç yıl yeter. Başında bulunduğum bir kuruma, sırf torpilli birinin yakınıdır diye beni atlayarak bir tayin yapılmıştı. Bu şahıs, torpilinin de farkındaydı ve çalışma disiplinini göğsünü gere gere ihlâl ediyordu. Onu atmaya gücüm yetmedi ve gün be gün, kurumun kültürünün bu bir tek kişinin etrafında çöküşünü seyrettim. Allah'tan birkaç hafta içinde ayrıldı da hasar kontrolü mümkün oldu. Çoğunluğun torpille veya cemaat himmetiyle tayin edilen bir kurumu ve oradaki ahlâkı düşünün!

Ordu, Dış İşleri ve üniversitelerimizin bir-ikisi hâlâ devlettir. Hepsi için bunu söyleyemeyeceğimiz âşikârdır.

Yukarıda özetlenen doğru tayin ve terfi ilkeleri işleseydi 15 Temmuz mümkün olabilir miydi?

Devleti devlet yapmanın tek yolu liyakattir. FETÖ yerine bizimkiler gelirse kısa zamanda yeni felaketlerle karşılaşırız. Unutmayın ki FETÖ de "bizimkiler" diye getirildi. Devleti de bürokrasiyi de siyaset yönetir ama kadroları siyaset tayin ederse sonuç felakettir.

DEVLET VE ADALET

Cengiz KOCAKAPLAN
Genel Eğitim ve Sosyal İşler Sekreteri

Devletin En Değerli Ziyneti Adaletidir

Toplum ve devlet hayatını derinden etkileyen ***adale***t kavramı; dinlerin ve düşünce sistemlerinin üzerine kurulduğu temel bir direktir.

Adalet *"Zulmün"* karşıtı olarak *"Hak"* ile eşanlamlı olarak kullanılmaktadır. Adaletin zedelendiği yerde, zulüm ve insanlık dışı fiillerin yeşerdiğinin en büyük şahidi insanlık tarihi olmuştur.

Adaletli davranmanın önemi yüce kitabımız Kuran- Kerim'de pek çok ayette vurgulanmıştır. **"Allah size insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder. Allah size ne güzel öğütler veriyor. Şüphesiz ki Allah her şeyi işiten ve görendir."** *(Nisâ: 58)*

Şanlı Peygamberimiz, nübüvvetini ve İslam tebliğini iletme metodunu adalete dayandırmıştır. **"Adaletli sultan, yeryüzünde Allah'ın gölgesi ve mızrağıdır."** sözüyle, kendisinin güzel ahlakı tamamlamakla görevlendirildiğini buyurmuşlardır.

Türk ve İslam devletlerinde *Töre* ve *Adalet* mevhumları kurucu değerlerin en başında gelmektedir. Medeniyetimizin belirleyici köşe taşları olarak *iyilik, adalet ve merhamet*e büyük önem verilmiştir.

Adaletle hükmeden devletler payidar olurken, yönetimde adalet ve liyakati ortadan kaldıran devletlerin tarihin mezarlığında yer aldığını görürüz.

Selçuklu ve Osmanlı devleti tecrübesi incelendiğinde, *"Adalet Dairesi"* adı verilen temel düsturun kamu yönetimi anlayışının ve toplumsal düzenin oluşmasında büyük rolü olmuştur.

Osmanlı imparatorluğu bir cihan devleti olarak gücünü; adil yönetme prensibine, devlet, ordu ve ilim hayatında liyakatli ve tecrübeli kişilere verdiği öneme borçludur. Tarihe mal olmuş bu cihan devletinin zayıflayıp çökmesinde ki sebeplerin başında adalet sisteminin tahrif olması ve devlet işlerinin hak edene verilmemesini aramak gerekir.

Türkiye Cumhuriyeti devleti de kuruluş felsefesi bakımından, adaleti, kanunlar önünde eşitliği, halkın üstünlüğü prensiplerini çağdaş medeniyet seviyesinin üzerine sıçramanın yegâne yolu olarak görmüştür.

Haysiyetli yaşamanın yolu adaletin ayakta tutulmasına bağlıdır. İdeal toplum yapısı, bir tek vatandaşın bile hakkının yenmemesi, mutlak eşitliğin adil yönetim anlayışıyla güvence altına alınmasıyla mümkündür.

Devlet yönetilirken, bürokraside görev alacakların ya da kamuya yönelik hizmetleri yürütecek olan memur ve yöneticilerin seçilmesi sırasında çok hassas davranılması gerekmektedir.

Devlet ve millet arasındaki köprü görevini memurlar üstlendiğine göre, güçlü devlet – mutlu millet yapısının meydana gelmesinde, kamu çalışanları kilit bir role sahiptir. Bu anlamlı rolün gereği olarak, memurların ve bürokratların seçimleri ve tayinlerinde liyakat, ehliyet ve tecrübenin önemi göz önünde bulundurulmalıdır.

Millet ve devlet hayatımıza zarar veren hastalıkların başında, İktidarlara göre konum almak, siyasi görüş farklılıkları, adam kayırma, cemaat ve kliklere göre devletin dizayn edilmesi gibi meseleler önemli bir yer tutuyor.

Varlığımızın evi olan güzel Türkiye'mize verilebilecek en büyük zarar, devlet hayatımızın tarumar edilmesi ve bir arada yaşama idealimizin zarar görmesidir. Demokrasimizi hedef alan kanlı darbeler, ülkemizin huzurunu bozarken, toplumsal kutuplaşmayı artırmaya hizmet etmiştir.

Darbeler ve sonrasında meydana gelen siyasi ortam maalesef kayırmacılığa, adaletsizliğe ve hukukun ayaklar altına alınmasına hizmet etmiştir. ***Güçlü ve büyük Türkiye'nin birincil ihtiyacı; kesintisiz demokrasi, hukuka güven ve fırsat eşitliğinin ihdasıdır.***

Bir İhanet Örgütü Olarak FETÖ

Kamu bürokrasisini, ideolojik/siyasi keyfiyete terk etmek, bir cemaat ya da zümrenin kadrolaşmasına açık hale getirmek devlet yaşamımızda sarılamayacak, onarılamayacak yaraların açılmasını beraberinde getirdi.

Kökü ve beyni dışarıda olan, Türkiye ve Türklüğe karşı her türlü eylem ve faaliyetin içerisinde yer aldığı bugün artık açıkça ortaya çıkan FETÖ/PDY adı verilen eli kanlı çete, güya oy devşirmek adına, basit çıkar ilişkileri çerçevesinde devletin tam göbeğine siyasi iktidarlar eliyle yerleştirilmiştir.

Türk tarihi içerisinde birçok ihanet yapılanması ve hain kalkışmaya şahitlik edilse de, FETÖ tipinde bir ihanet çetesine az rastlandığını söyleyebiliriz.

PKK eliyle etnik ve siyasi bölünme mücadelesi yürütülürken, Fetullahçı örgütte devleti içeriden çökertmek, kanlı bir iç savaş senaryosunu yürürlüğe sokmak gayretinde idi.

Adalet ve hukuk hiçe sayılarak bürokrasiye doldurulan, haksızca zenginleştirilen, iktidarların özel ilgisi ve korumasına alınan bu uğursuz yapılanma; devletteki gücü ele geçirirken sınavlara hile karıştırmış, soruları çalmış ve her türlü haksızlığı kendisine yol başçı olarak seçmiştir.

Türk Eğitim- Sen olarak bizler, 2010 ve 2012 KPSS yolsuzluğunu/hırsızlığını kamuoyu ile paylaştığımızda, sesimiz kesilmek istenmiş, Genel Başkanımız Sayın İsmail Koncuk'a, AKP hükümetinin ileri gelenleri ve bazı yargı mensupları kayıtsız kalmak yolunu seçmişlerdir. Hatta bazı odaklar tarafından "hırsız var" dediği için suçlanmış hedef gösterilmiştir.

Bugün ortaya çıkan yeni bilgilerle anlaşılmıştır ki sınavlarda yaşanan hırsızlıklar belirli bir tarih aralığında neredeyse tüm sınavlara sirayet etmiştir. Sendikacılığı hakkı tutup kaldırmak olan gören Türk Eğitim-Sen, bürokraside FETÖ eliyle yürütülen birçok hırsızlık ve haksızlık konusunda haklı çıkmış olmanın üzüntüsünü yaşamaktadır.

Bugün Genel başkanımız ve sendikamız; bir konunun altını ısrarla çizmektedir. Devlet yönetiminde liyakat esas alınmadığı sürece, bir cemaat ve ya örgütün yerini, devleti ele geçirmeye şartlandırılmış bir başka kliğin eline bırakarak, ileride benzeri ihanetlerin yaşanmasına sebep olabilirsiniz. Devletin en önemli gücü adaleti ve şefkatidir.

Demokrasi ve milli bünyemizi hedef alan her türlü örgüt ve yapılanmanın kökü muhakkak ama mu-

hakkak kazınmalıdır. Ancak devlet bütün vatandaşlarına karşı adaleti götürmekle mükelleftir. Adalet duygusu tahrip edilmeden, yönetimde ve memur alımlarında ehliyet ve vatanseverlik şartları ön planda tutularak güçlü bir devlet yapısına kavuşabiliriz.

Her adaletsizlik bir zulümdür.

Paralel ihanet çetesi devlet aygıtından temizlenirken dikkat edilmesi gereken hususların başında, bu örgütün ileri gelenleri ve beyin kadrosuyla uğraşmak yerine hiçbir bağı olmadığı halde memuriyetten ihraç gibi ağır bir cezayla karşılaşmış, kendilerine savunma ve delil sunma imkânı verilmeyen masumların konumlarının ayrılması çok önemlidir. Hatalı işlemlerin düzeltilmesi için oluşturulan kriz masaları bir formaliteye dönüşmemelidir. Yapılan müracaatların hızlı bir şekilde değerlendirilip sonuçlandırılması sağlanmalıdır.

Her adaletsizlik beraberinde bir zulmü taşımaktadır. Bir tek suçsuz kamu çalışanın*ın* dahi KHK marifetiyle memuriyetten uzaklaştırılması devlete duyulan güvene büyük zararlar verecektir.

Türkiye Kamu-Sen, zalimle mazlumun, terör örgütü mensubu ile masum vatan evladının bir birinden ayrılması için bir hukuk ve demokrasi mücadelesi yürütüyor. Devlet dediğimiz kutsal kavram, aslında milletin örgütlenmiş halidir. Kurunun yanında yaşlar yanıyor. İhraç edildiği için, itibar infazına uğrayan bir memur, gözü yaşlı bir ana, kaygılı bir eş, mahcup ve masum bir çocuk ülkeyi yönetme sorumluluğundaki büyüklerinden adalet bekliyor.

Terörle etkili bir mücadeleye, terör örgütü mensuplarına karşı devletin demir yumruğuyla müdahaleye ihtiyacımız var. FETÖ, IŞID, PKK, DHKP-C vb. cani ve ahlaksız örgütlerin kökü kazınmalıdır.

Terör örgütleri ve Türklüğün düşmanlarının hedefi olarak ortada, toplumsal huzurumuz ve bir arada yaşama irademiz bulunuyor. Toplum kesimleri arasında kutuplaşma, ayrışma eğilimi ısrarla körükleniyor.

Siyasetçilerin ve devleti yönetenlerin en mühim sorumluluğu huzur ve kardeşliğin korunmasına hizmet etmeleridir.

Yenikapı mitinginde ortaya çıkan milli ruh, Teröre ve ihanete karşı tek yürek olmuş bir Türkiye fotoğrafı ortaya çıkardı. Aslında asil Türk Milleti'nde her zaman var olan bu ruh ilk defa ikditar tarfından fark edildi, göreve çağrıldı.

Siyasi parti ileri gelenleri, sivil toplum örgütleri, üniversiteler bir arada ve ortak bir hedefe doğru yürünmesini haykırdılar.

Yenikapı ruhu; milletin birliği, devletin adilliği, hür ve müreffeh bir Türkiye idealini dünyaya deklere etti.

Yenikapı ruhunun devamı için nelere ihtiyaç mı var? Pek çok cevap verilebilir ama; önceki yıllarda kıyıma uğrayan okul müdürlerinin göreve iadelerini sağlamak çok mu zor olur. Yeni KHK'lar yoluyla suçsuz kamu çalışanlarının itibarlarının iadesi toplumsal huzura katkı sağlamaz mı?

Bürokraside iktidar yakını bir grup ya da, hükümet destekli sendikanın tek taraflı hâkimiyeti yerine, liyakat esaslı adil bir dağılım bizi daha mutlu bir ülkeye doğru götürmez mi?

Yaşananlardan ders almak önemlidir. Sorumlu sendikacılığımız gereği 15 Temmuz kanlı darbe girişimi ve işgal hareketi sonrası her türlü fedekarlığı yapıyoruz. Dün siyasi iktidarın gücünü eline geçirerek zulüm yapanlar kamuda adam kayırma, sendikal ayrım, ötekileştirme, çalışanlara mobing uygulama noktasında mahir olanlar, bugün yenikapı ruhunu istismar ederek ellerindeki gücü ve kazandıkları mevziyi terk etmemek adına her türlü çirkefi yapmaktadırlar.

Siyasi iktidar Yenikapı'da kendini ifade etme, gösterme imkanı bulan milli ruhu, birlik beraberlik arzusunu devam etirmekte samimi ise bir an önce kamuda yaşanan eziyeti sonlandırmak adına ötekileştirmeye, adam kayırmaya, yandaş kurum kuruluş ve sendika oluşturmaya zemin oluşturan kanun, yönetmelik, genelge vs. Ne kadar norm var ise yeniden gözden geçirmelidir. Bütün vatan evlatlarının eşit şartlarda yarı*şmasına imkan sağlayacak şekilde yeniden düzenlenmelidir.*

Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu üstadın dizelerinde dediği gibi:

Ekmek, su, aş bulmak gecikebilir.

Temele taş bulmak gecikebilir.

Devlete baş bulmak gecikebilir.

Adalet gecikmez tez verilmeli.

Prof. Dr. Hilmi DEMİR
Hitit Üniversitesi
İlahiyat Fakültesi
Öğretim Üyesi

IŞİD ve PARALELCİLERİN ZİHİN YAPISI AYNI

Nice'te Mohamed Lahouaiej Bouhlel adında 31 yaşında öfkeli, depresyon ilacı kullanan bir genç ele geçirdiği TIR'la 84 kişiyi öldürdü. IŞİD'in ideolojisiyle ve dindarlıkla hiç alakası olmayan bu genç nasıl hızla radikalleşti sorusu cevaplanmayı beklemektedir.

IŞİD'i salt din üzerinden okumak ve anlamaya çalışmak ne kadar yanlışsa IŞİD'in bir öfkeli Sünnilik hareketi olduğunu yada bir gizli el tarafından yönetildiğini iddia etmek de o kadar yanlıştır. IŞİD, El Kaide'den aldığı ideolojik ve örgütsel mirasa çok şey kattı. Onu El Kaide'den üretilmiş "Mutant Kaide" ya da sözde bir devlet ilan ettiğinden "hibrid bir örgüt" olarak isimlendirmek yanlış olmayacaktır.

IŞİD'in Irak ve Suriye'deki yapısı, sosyal medya üzerinden yürüttüğü propaganda ve Avrupa'daki hücreleri şeklinde üç katmanlı bir yapısı bulunmaktadır. IŞİD'in örgüt, taktik ve kullandığı enstrümanlar farklılık taşısa da örgütleri birbirine benzer kılan unsur, eleman kazanma süreçleridir. En son Nice saldırısı, örgütlerin ihtiyaç duyduğu militan kazanma sürecinin çok kısaldığını ve oldukça da çeşitlendiğini göstermektedir. Bouhlel, nisan ayında ancak düzenli olarak bir mescide gidip ibadet etmeye başlamıştır.**Dini konularda oldukça katı, görünüm olarak sakallı, çarşaflı, sarıklı tiplerin aksine modern hayat tarzı ile uyumlu, suç ve günah düşkünü yeni bir tip terörist dalgasıyla karşı karşıyayız.**

Nasıl gizleniyorlar?

IŞİD, Suriye dışındaki toplumları Daru'l-harb kabul ettiğinden oldukça esnek kurallar uygular. Aslında dini örgütlerin gizlenmesini sağlayan bu esneklik oldukça eskidir. Kendi inançlarından farklı inançları benimseyen bir toplumda yaşarken inancını ve öğretilerini gizlemek yalnızca Şiiliğe ait bir inanç olarak kabul edilir. Ehl-i Sünnet bir toplumda yaşayan bir Şii inancını gizleyebilir, bunun nedeni inançlarından dolayı kendisine karşı gelecek baskıyı azaltmak ya da diğerlerini

etkilemek için önyargı oluşmasını engellemektir. Özellikle İmamiyye Şiasının varlığı, gizlenme anlamına gelen takiyyeye bağlıdır.

İnsanın can tehlikesi dolayısıyla gerçek inancını gizlemesi Kur'an-ı Kerim'de de kabul edilir. Fakat Şia bu ilkeyi ana prensiplerinden biri haline getirerek, yalnız can tehlikesi bulunduğu zamanlarda değil, genel olarak düşmanca tutumun görüldüğü her yerde uygulama yoluna gitmiştir. **Onlar takiyyeye sadece cevaz vermekle yetinmemiş, onu imamları da dahil herkesin yerine getirmesi gereken bir ana görev olarak benimsemişlerdir.**

Devrim olana dek birçok farklı söylemde bulunan ve birçok kesime vaatler veren ve herkese neyi duymak istiyorlarsa onu söyleyen Humeyni'nin İran devrimindeki başarısı da takiyye inancının sağladığı esnekliğe bağlanabilir. **İran devrimi ile birlikte ise takiyye kavramı devrimci radikal grupların hedeflerine ulaşmak adına her türlü yola ve yönteme başvuracakları bir araç haline gelmiştir.** Bu açıdan bakıldığında takiyye yalnızca Şia'ya ait bir inanç olarak kabul edilemez. Takiyye, zor ile karşılaşılması halinde bu zora karşı direniş gösterene kadar kendi inançlarını gizleme yolu ve yöntemi olarak radikal İslami hareketler içinde oldukça kullanışlı bir araca dönüşmüştür.

Sünni dünyada ortaya çıkan gruplar Şia gibi doğrudan bir takiyye inancına sahip olmasalar da *Daru'l-harp* kavramı onlara gizlenmek için uygun bir zemin hazırlar. Bu tartışmayı özellikle El Kaide ve IŞİD ekseninde okuduğumuzda meşru bir devlet kurduğunu iddia eden IŞİD, Müslümanların *Daru'l-harp'te* kalmalarını doğru kabul etmez ve onları "İslam Devletine" hicret etmeye çağırır. Buna karşılık El Kaide bir hilafet devleti iddiası taşımadığı ve IŞİD'in kurduğu devleti de tanımadığı için kendisiyle savaşmayan Müslümanların bulundukları yerde kalmalarını kabul eder. Ama bu kalış İslam hükümlerinden taviz vermeyi gerektirmez. *Daru'l-harp'in mahkemelerine başvurmak, okullarına gitmek, görev almak, seçimlere katılmak meşru sayılmaz.* Bununla birlikte *Daru'l-harp'te İslamı yaşayan topluluğu mustazaf olarak kabul ederek onların tekfir edilmesi ve onlarla ilişkinin kesilmesi de doğru bulunmaz.*

2015'te Suriye ve Irak'da alan hakimiyetini kaybetmeye başlayan IŞİD çıkardığı bir rehberde *Daru'l-harp*'ten Daru'l-İslam'a hicret etme konusundaki görüşünde değişiklik yapar. "How to Survive in The West a Mujahid Guide (2015)" adlı bu rehberin birinci bölümünde "Aşırı Kimliğin Gizlenmesi" taktikleri anlatılır. Buna göre çoğunluğu Müslüman olmayan bir toplumda yaşayan aşırı ve radikal aidiyete sahip bir Müslüman'ın en öncelikli görevi kimliğini gizlemesidir. Eğer İslam'ı yeni seçmiş bir Müslüman ise insanlarla çok az iletişime geçmeli ve Müslümanlığını asla deşifre etmemeli. Böylece aranan listelerine girmekten kurtulmuş olur.

Bu rehbere göre, eğer Müslüman olmayan bir toplumda Müslüman olarak doğduysanız bu sefer de kimliğinizi ele verecek şekilde sakal bırakıp saç uzatmamalısınız. Ama Sünneti yerine getirmek için keçi sakalı bırakmak uygun olabilir. Kadınlar da insanların çokça arandığı havaalanlarına giderken siyah çarşaf yerine renkli kıyafetleri tercih etmelidir.

Meşru organizasyonlardan illegal yapılara

Görüldüğü gibi IŞİD için hilafet dışında yaşayan toplumlardaki taraftarların kimliklerini gizlemeleri oldukça önemlidir. Aslında demokratik sistemi toptan reddeden ve sistemi zorla değiştirmeyi hedef alan, reform yerine devrimi öngören her örgütlenme için *gizli organizasyon*ların oldukça başat bir önemi vardır. **Gizli organizasyon bir yandan fiziksel ve fiili altyapıyı kurarken, bir yandan da amaçlarına ulaşabilmek adına şiddet kullanımını legalize etmeye yönelik faaliyetlerde bulunur.** Gizli organizasyonların üstünde ise örgütün hedef ve amaçlarını bulanıklaştıran legal yapılar yer alır. Bu yapılar gizli organizasyon ve sosyal çevre arasında aracılık faaliyetlerini yürütmekte; mevzilendiği sosyal çevrede meşruiyetini sağlamaya yönelik uygulamalarda bulunmaktadır. Sivil STK, dernek ve hayır kuruluşları hatta kamu destekli fonlar bunlar arasında yer alır.

Bu yapıların en üstünde ise sosyal çevre bulunur. Sosyal çevre hem gizli organizasyonun hem de radikal grubun etkisi altındadır. Devrimci radikal hareketleri anlamakta yapılan en büyük hata radikal grupların, eylemlerini şiddet aracılığı ile yürüten bir grup bireyden oluştuğunu düşünmektir. Tam aksine radikal grupların en merkezi yapıları sosyal çevre içinde kök salar ve burada insanlara çok daha farklı bir hayat ve çok daha farklı amaçlar sundukları için mevzilendikleri çevrede cazibe ve sempati merkezi olabilir.

Dini itikadı propagandanın gücü

Birleşik Krallık bünyesinde radikalleşen çocukları, bu yoldan uzaklaştırmak için oluşturulan strateji belgesine göre, gençler için en iyi korunma radikalleşme ideolojileri ile gencin temasa geçmesinin engellenmesi ya da bunlara karşı direncin oluşturulmasıdır. Gençlerin eğitiminin bunlara terk edildiği, bu yapıların destek ve prim gördüğü bir ortamda sosyal çevreyi bunların etkisine bırakmış oluruz. Bu da gizli organizasyonların eleman kazanmasını hızlandırır.

Demokratik kültürde rasyonel hiyerarşik ilişkiler yer alır. Radikal örgütler de ise dini itikadı ideolojiye dayalı karizmatik hiyerarşiler bulunur. Karizmatik hiyerarşi yaratan dini itikadi öğretilerin kamusal alanda başat aktör olması kaçınılmaz olarak çatışmayı getirir. İngiliz istihbaratı Mİ5'in radikalleşme konusunda hazırladığı rapor, IŞİD'e katılanların çoğunun dini konuda oldukça zayıf ve yüzeysel bilgiye sahip olduklarını söyler. Lider kadrolar dışarıda tutulursa takipçilerin dini bilgideki zayıflıkları aslında lider kadroya karizmatik bir güç sağlar.

Rapor bu açıdan sağlıklı ve iyi örülmüş bir dini kimliğin radikalleşmeye dirençli bir alan oluşturacağını ileri sürer. **Türkiye'de yapılan araştırmalar da dini bilginin oldukça yüzeysel ve sathi kaldığını ve bunun karizmatik hiyerarşilere dayalı yapılarla tamamlanmaya çalışıldığını göstermektedir.** Bu açıdan Türkiye'de sorun Sünnilikten değil tam aksine toplumda dini-orta sınıfın oluşmayışından kaynaklanır. Toplum katmanlarında alt kesim ile üst kesim arasında dini beslenme kaynakları popüler kültür ve İslami ideolojilerce örülmüştür. Bu da karizmatik hiyerarşiye karşı orta kesim dindarlığının temsil ettiği rasyonel muhafazakar bir dindarlığın oluşmasını engellemektedir.

Türkiye 15 Temmuz gecesi tüm uyarılarımıza rağmen yıllarca önemsemediği devrimci radikal bir cemaatin ve karizmatik hiyerarşiye terk edilen din eğitiminin nelere yol açabileceğini çok acı tecrübe etti. Aslında bu cemaatin takiyye ve gizlenme taktiklerini ne kadar ustaca kullandığını ve cemaatin sosyal çevre üzerindeki etkinliğini nasıl gizli organizasyonlara çevirdiğini biliyoruz. **Bu örgütler için en önemli antikor rasyonel, hikmet, felsefe ve sanat ile örülü bir dini kimliğin inşasıdır.** Nasıl mı? Bağdat'ta Nizamiyye ve Azamiyye ile kurulan, Sahn-ı Seman ile zirveye çıkan gelenek ile kazanımlarını önemseyeceğimiz demokratik kültür arasında kendi yolumuzu bulduğumuz zaman.

Cumhuriyet Halk Partisi Kayseri Milletvekili Çetin ARIK, Kızı İle Birlikte Otizmli Çocukların Sesi Oldu

Söyleşi: Tuğçe TAŞDEMİR

OTİZMİ FARK ET
Bir El de Sen Uzat

Otizm nedir? Kızınızın otizmli olduğunu nasıl fark ettiniz?

Otizm, bireyin ilk yıllarında ortaya çıkan yaygın gelişimsel bir bozukluktur. Otizmin şu an için nedeni bilinmemektedir. Birçok genetik faktörün etkili olduğu belirtiliyor ama ispatlanabilmiş değil. Çevresel faktörlerin, örneğin, ağır metallerin, çevre kirliliğinin, aşıların içinde bulunan civanın otizme neden olduğu da ifade ediliyor, ancak bunlar da kesin olarak kanıtlanabilmiş değil. Dolayısıyla otizmin nedeni belli olmadığı için tedavisi de tam olarak belli değildir. Yaygın gelişimsel bozukluğu olan otistik bireyler muhataplarıyla göz teması kurmuyorlar. Anne babasına dahi sanki anne babası değilmiş gibi davranıyorlar. Anlamsız sesler çıkartıyorlar, çevre ile iletişimleri kopuk oluyor ve konuşmuyorlar.

Ben ve eşim doktoruz. Kızımızda 1.5 yaşındayken bir farklılık olduğunu anladık. O dönemde çocuk doktoru "Bazı çocuklar geç konuşur" dedi. Düşünebiliyor musunuz; çocuk doktoru dahi otizmin farkında değil. Kızımıza otizm teşhisi daha sonra konuldu. Peki ne yapılması gerekiyordu? Kayseri'de yaşıyorduk. Kayseri'deki imkânlar ile bu meseleyi çözebilir miyiz diye araştırmalar yaptık. Ama şunu gördük ki, Kayseri'de otizmli hastalar için nasıl bir tedavi uygulanacağını bilen kimse yoktu. Türkiye'de en büyük sıkıntılardan biri de işte budur. Zira otizmin tek tedavisi erken yaşlarda başlayan yoğun bir eğitimdir.

Çocuğunuzun otistik olduğunu öğrendiğiniz ne hissettiniz?

Ben kadın doğum hekimiyim. Her gün dokuz on tane bebek elimde doğuyor. Kendi çocuğunuzda bu farklılığı önceleri kabul etmiyorsunuz. Teşhiste bir hata olduğunu düşünüyorsunuz. Çünkü çocuğunuzun dış görünüşü çok normal. Sonra aile içerisinde suçlamalar başlıyor, acaba biz mi yeteri kadar ilgilenemedik şeklinde. Hamilelik döneminde eşime her hafta ultrasonla bakıyordum. Ama bu hastalığın hamilelik sürecinde teşhisi bulunmamaktadır. Tabi belli bir dönem geçtikten sonra kabulleniyorsunuz ve ne yapmanız gerektiği hakkında düşünmeye başlıyorsunuz.

"Dünyada otizmli dâhiler var. Einstein, Beethoven bunlardan en tanınmışlarıdır. Farklı düşünen kişilerdir. Hatta dört basamaklı işlemleri zihninden tek işlemde çarpma bölme yapan kişilerdir. Otizmliler arasında böylesi dâhiler varken; maalesef Türkiye'de bu çocuklarımızı yetiştirebilecek özel eğitim öğretmenlerinin ve hatta özel eğitim öğretmenlerini yetiştirebilecek öğretim görevlilerinin eksikliğini yaşıyoruz."

Bu süreçte hangi sorunlarla karşılaştınız? Ülkemizde otizmli çocuklar için yeterli eğitim kurumu var mı? Otizmli çocuklara eğitim verecek öğretmen sayısı yeterli mi?

Kayseri'de ikamet ediyorduk. Bu nedenle ilk olarak eğitimlere Kayseri'de başlamaya karar verdik. Ancak Kayseri'de özel bir eğitim alamadık. Bu nedenle Ankara'da eğitimine devam etmeye karar verdik. Eşim bir yıl ücretsiz izin aldı; o esnada ben Kayseri'de çalışmaya devam ediyordum. Daha sonra kızımıza daha iyi eğitim verebilmek için başka bir merkezin daha iyi olduğunu öğrendik ve Sapanca'ya gittik. Sürekli bir araştırma içerisindeydik, nereden, ne duyarsanız oraya yöneliyorsunuz.

Tabi şöyle bir sıkıntı var: Otizm bir ay ya da daha uzun bir sürede çözüm bulabileceğiniz bir hastalık değil; dolayısıyla sürekli bir yaşam tarzı haline getirmeniz gerekiyor. Siyasete girme nedenlerimden biri de otizmli bir çocuğa sahip olmak ve bizim durumumuzda olan insanların sesini duyurabilmekti. Özellikle otizmli ailelerin yaşadığı sıkıntıları bildiğim için "Acaba bu konuyu Meclis ortamında çözebilir miyim?" düşüncesi siyasette bulunma amaçlarımın arasındaydı.

Benim kızım artık lise 1. sınıfta. Otizmli hastalara iki yaşından itibaren iyi bir eğitim vermek gerekmektedir. Ankara'ya ilk geldiğimde otizm ile ilgili dernekleri Meclis'e davet ettim. Bu konuda yaşanılan sıkıntıların neler olduğunu konuştuk. Eski Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Sema Ramazanoğlu ile görüşmemiz oldu. Genel Başkanımız Sayın Kemal Kılıçdaroğlu ve otizm dernekleri ile biraraya getirdik ve bu konuda yaşanan sorunlar hakkında çözüm yollarını aradık. Bu derneklerin hazırlamış olduğu ulusal otizm eylem planları var. Eski Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Şahin'in de otizm eylem planı hususunda derhal harekete geçilmesi konusunda talimatı olduğunu biliyorum. Ama şu anda bu plan unutulmuş durumdadır. Otizmle ilgili çalışan derneklerin de isteği bu eylem planının ivedilikle gündeme gelmesi ve bu çocukların eğitim şansından mahrum edilmemesidir.

Şunu da belirtmem gerekir ki; otizmde sadece çocuğun eğitim alması yetmiyor. Otizmli bir çocuğa sahip olan anne, baba ve kardeşlerin hatta akrabaların, otizmli bir çocuğa nasıl davranılması gerektiğini, bu çocukların eğitimine nasıl katkı sunabileceklerini bilmesi gerekmektedir.

Bakınız; dünyada otizmli dâhiler var. Einstein, Beethoven bunlardan en tanınmışlarıdır. Farklı düşünen kişilerdir. Hatta dört basamaklı işlemleri zihninden tek işlemde çarpma bölme yapan kişilerdir. Otizmliler arasında böylesi dâhiler varken; maalesef Türkiye'de bu çocuklarımızı yetiştirebilecek özel eğitim öğretmenlerinin ve hatta özel eğitim öğretmenlerini yetiştirebilecek öğretim görevlilerinin eksikliğini yaşıyoruz.

Üniversitelerde şu anda özel eğitim öğretmeni yetiştirebilecek öğretim görevlisi çok az sayıdadır. Türkiye'de çok sayıda üniversite bulunmaktadır. Akademisyenlerimizin artık bir plan yapıp, Milli Eğitim Bakanı'na "Bu çocukların eğitimleri şu plan dahilinde olmalıdır" demesi gerekmektedir.

Şu anda benim kızım okula gidiyor. Kızımla ilgilenen özel bir öğretmeni var. Ancak kızımın durumunda olan yüzlerce çocuk var. Velilerden çok sayıda telefon alıyorum. "Çocuğum okula gidemiyor" diyorlar, yol göstermemi istiyorlar. Kayseri'de yaşayan bir veli, çocuğunun otizmli olduğunu, öğretmen olmadığı için okula almadıklarını, bu nedenle de çocuğunun evde olduğunu ifade etti. Bu çocuklara artık devletin sahip çıkması gerekir. Bakım merkezleri kurulmalı, bu çocuklarımız rehabilite edilmelidir.

Bir de şöyle bir sıkıntı var: 1985 yılındaki kaynaklara baktığımızda her 2 bin 500 çocuktan biri otizmliydi. Şimdi ise, 68 çocuktan biri otizmli. ABD'de yapılan bir araştırmada, eğer ki bu hızla devam edilirse, 2025 yılında her iki çocuktan biri otizmli doğacağı belirtiliyor. Tehlike çok büyük ama Türkiye tehlikenin farkında değil. ABD, otizmli yaşam merkezleri kurmuş. Otizmli bireyi iki yaşından itibaren eğitiyorlar, onlara yaşam koçu sağlıyorlar, otizmli insanları hayata, sosyal yaşama adapte ediyorlar, ailelerine de eğitim veriyorlar. Bu eğitim süreci çocukları tek başına yaşayabilecek konuma getiriyor. Türkiye'de ise çaresizsiniz. Maalesef ki eğitim kağıt üzerinde, yapılıyormuş gibi görünüyor. Devletin resmi rakamlarına göre, 350 bin otizmli bireyden sadece 26 bininin eğitim aldığı görünüyor. Tabi bu insanlar hakkıyla da eğitim almıyor. Keşke 26 bini gerektiği ölçü ve nitelikte eğitim alabilse…

Tabi bu eğitim süreci de çok pahalıdır. Dolayısıyla aile bütün imkanları aile sağlamak zorundadır. Devletin sadece iki saat katkısı olabiliyor. Oysa bu çocukların haftada en az 40 saat eğitim alması gerekiyor. Batı ülkelerinde devlet, otizmli çocuklara haftada 40 saat ücretsiz eğitim veriyor, eğer ki çocuğun ihtiyacı olursa iki saat daha ilave eğitim veriliyor.

Türkiye şartlarında normal eğitim alan çocuklara bile haftada aldıkları ders saatleri yetmezken, bir de üstüne etüt, kurs desteği gerekiyor. Bir de işin ilginç yanı otizmli çocukların, normal çocuklarla aynı TEOG sınavına girmesidir. Birine verilen eğitim haftada 40 saat, diğerine verilen eğitim ise haftada sadece 2 saat. Liseye gidebilen otizmli çocuğumuz yok denecek kadar az. Onlar da ancak büyük mücadeleler ve uğraşlarla liseye gidebiliyorlar. Bir diğer önemli araştırma sonucu ise, otizmli çocuğa sahip ailelerin boşanma oranının yüzde 80 civarında olmasıdır. Çoğu aileler ekonomik nedenlerden dolayı sıkıntı yaşıyor. Özellikle anneler bu çocuklarla baş başa kalıyorlar. Bir toplum sağlıklı ailelerden oluşuyorsa devletin de bu aileler için bir şeyler yapması gerekiyor.

Otizimli çocukların kaynaştırma eğitimi alması önemli midir?

Otizmli çocukların en büyük eksikliği kendi akranları ile vakit geçirememesidir. Bu çocukların kaynaştırma eğitimini akranları ile beraber alması gerekiyor. Maalesef bu şu anda Türkiye'de sağlanmıyor. Ülkemizde otizmle ilgili yeterli okul da bulunmuyor. Türkiye'de en önemli sıkıntı özel eğitim öğretmeni sıkıntısıdır. Halen en az 7 bin 500 özel eğitim öğretmeni sıkıntısı var. İlkokul çağından itibaren otizmli çocuklara özel eğitim verecek yeterli kadroyu bulamıyoruz. Örneğin çocuğunuz ilkokul 1. sınıfa başladığında, "Çocuğunuza eğitim verebilecek öğretmenimiz yok" deniliyor. "Anayasal hakkımız. Çocuğumuz bu eğitimi almalı" diyorsunuz, zoraki bir okula kaydettiriyorsunuz. Bu sefer de dersine girecek öğretmen otizmi bilmiyor. Dolayısıyla öğretmen bu çocuklara nasıl eğitim vereceğini bilmediği için çocuk okulda yalnız kalıyor. Hatta diğer aileler "Neden çocuğumuzun sınıfında otizmli bir öğrenci var?" diyorlar ve örgütlenmeye başlıyorlar. Ama bilinmiyor ki otizm zihin engelliliği değildir. Dolayısıyla çocuk kaynaştırma eğitiminden çıkıyor.

"Siyasete girme nedenlerimden biri de otizmli bir çocuğa sahip olmak ve bizim durumumuzda olan insanların sesini duyurabilmekti. Özellikle otizmli ailelerin yaşadığı sıkıntıları bildiğim için "Acaba bu konuyu Meclis ortamında çözebilir miyim?" düşüncesi siyasette bulunma amaçlarımın arasındaydı."

Otizm ile ilgili topluma vereceğiniz mesaj nedir?

Eğitim anayasal bir haktır. Devletin bunu yüzde yüz karşılaması lazım. Otizmli ailelerin karşılaştıkları zorlukları çok iyi biliyorum ama hiçbir zaman pes etmesinler. Otizmli çocuk ilkokula başladığı andan itibaren çok ciddi sıkıntılar ile karşılaşıyor. Hem okul idaresi hem de sınıf öğretmenleri imkan eksikliklerinden dolayı bu çocuklara ders veremeyeceğini söylüyor. Oysa bunun tek tedavisi eğitimdir. Ailelerin çocuklarının eğitim alması için sonuna kadar direnmesi gerekir. Milli Eğitim Bakanlığı ve Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'ndan konuyla ilgili randevu talebinde bulundum. En kısa zamanda bana döneceklerini ifade ettiler. Otizm dernekleri ile birlikte randevu verilmesini bekliyoruz. Otizm Eylem Planı'nı tekrar güncelleyip, harekete geçirebilmek ve bu çocukların eğitimini sağlayabilmek için elimizden ne geliyorsa yapmaya gayret göstereceğiz.

TÜRK MİLLETİ OLARAK; EN BÜYÜK GÜCÜMÜZ, BİRLİK VE BERABERLİĞİMİZDİR

TÜRK EĞİTİM-SEN

www.turkegitimsen.org.tr

"Milli sınırları içinde vatan bölünmez bir bütündür; parçalanamaz. Her türlü yabancı işgal ve müdahalesine karşı millet topyekün kendisini savunacak ve direnecektir."

(Sivas Kongresi Kararlarından 4-11 Eylül 1919)

TÜRKİYE KAMU-SEN 1992

TÜRK EĞİTİM-SEN 1992